

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЕКОНОМІКО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТРАНСПОРТУ

Кафедра екології і безпеки життєдіяльності

О. В. Александров

МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО

Методичні рекомендації щодо самостійного опрацювання матеріалу та завдання до практичних занять і контрольних робіт, тестів для студентів магістрів економічних спеціальностей денної та заочної форм навчання за кредитно-модульною системою

Київ – 2015

Александров О. В.

Міжнародне приватне право. Методичні рекомендації щодо самостійного опрацювання матеріалу та завдання до практичних занять і контрольних робіт, тестів для студентів магістрів економічних спеціальностей денної та заочної форм навчання за кредитно-модульною системою. – К.: ДЕТУТ, 2015. – 136 с.

Методичні рекомендації та завдання щодо виконання практичних і контрольних робіт містять: пояснювальну записку, навчально-методичний план, плани тем, теми з практичних занять, завдання для контрольних робіт, методичні рекомендації щодо виконання контрольних робіт, варіанти контрольних робіт з практичними завданнями для перевірки рівня знань студентів за підсумками модулів, тестів, завдань щодо самостійної роботи студентів, індивідуальних навчально-дослідних завдань, основних питань із підготовки до заліку (іспиту), підведення підсумків атестації, а також списку рекомендованої літератури.

Для студентів магістрів економічних спеціальностей вищих навчальних закладів залізничного транспорту, денної та заочної форм навчання.

Методичні рекомендації розглянуто та затверджено на засіданні кафедри «ЕБЖ» (протокол № 1 від 10 вересня 2015 року), та на засіданні методичної комісії факультету «УЗТ» (протокол № 2 від 26 жовтня 2015 року)

Укладач: **О. В. Александров**, кандидат юридичних наук, доцент
доцент кафедри екології і безпеки життєдіяльності.

Рецензенти: **В. В. Мусієнко**, кандидат юридичних наук, доцент, зав.
кафедрою Цивільного права Юридичного факультету КДАВТ

І. М. Доляновська, кандидат юридичних наук, доцент, КУТЕП

ЗМІСТ

<i>Вступ</i>	4
1. Структура навчальної дисципліни	7
2. Методичні рекомендації, тематика та зміст практичних занять	8
3. Методичні рекомендації та завдання щодо виконання контрольних робіт за підсумками модулів	31
4. Методичні завдання та рекомендації щодо виконання самостійної роботи студентів	44
5. Індивідуальне навчально-дослідне завдання	80
6. Контрольні тести	87
7. Питання, що виносяться на залік (іспит)	121
8. Критерії оцінки	126
<i>Рекомендована література (основна і додаткова)</i>	130

ВСТУП

Програма вивчення нормативної навчальної дисципліни «**Міжнародне приватне право**», складена відповідно до освітньо-професійної програми підготовки магістрів напрямів: 8.03060101 Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності, 8.03060107 Менеджер (управитель) з логістики.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є приватноправові відносини, що включають цивільно-правові відносини з «іноземним елементом». Цивільно-правові відносини у широкому значенні диференціюються на галузі цивільного, трудового, господарського, банківського, фінансового, екологічного права, такий перелік невичерпний. Цивільні відносини у вузькому значенні – виключно на цивільні правові відносини. Термін «Іноземний елемент» вказує на те, що відносини стосуються інтересів та просторової сфери юрисдикції декількох (більше ніж одна) держав: правову систему держави, де розглядається спір та правову систему держави до якої належить іноземний елемент.

Міждисциплінарні зв'язки: Під час вивчення навчальної дисципліни «Міжнародне приватне право» використовуються знання отримані під час вивчення таких дисциплін, як:

1. Цикл дисциплін з професійної та практичної підготовки:
 - «Правознавство».
 - «Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності».
 - «Трудове право».
 - «Адміністративне право».
 - «Господарське право»

Програма навчальної дисципліни складається з 3-х кредитів (30 аудиторних годин із них: 15 год. лекцій, 15 год. практичних занять і 60 год. самостійної роботи) і таких змістових модулів:

1. Загальна частина: Міжнародне приватне право.
2. Особлива частина: Міжнародне приватне право.

Метою викладання дисципліни «Міжнародне приватне право» є формування у студентів-магістрів системи правових знань, що формують

правничий світогляд особистості, юридичне мислення, застосуванням теоретичних правових знань у практичних ситуаціях, що виникають у сфері міжнародних правових відносин. Важливою складовою набуття навичок самостійної роботи, необхідних для подальшого поглиблення й оновлення правових знань, що безпосередньо формує правосвідомість і правову культуру.

Вивчення предмета «Міжнародне приватне право» відповідно до навчального плану студенти мають **на меті** вироблення у студентів-магістрів поглибити і закріпити теоретичні знання, шляхом вирішення практичних завдань і виконання письмових контрольних робіт з усіх тем навчального курсу «Міжнародне приватне право».

Крім цього вивчення предмета «Міжнародне приватне право» також має **на меті** вироблення у студентів-магістрів високого рівня правової свідомості учасників суспільних відносин набуття навичок роботи з нормативним матеріалом, уміння вирішувати конкретні правові ситуації на базі національного та міжнародного законодавства.

Вивчення предмета «**Міжнародне приватне право**» базується на основі інтеграції теоретичних і практичних занять, отриманих студентами з курсів «Правознавство», «Трудове право», «Адміністративне право», «Господарське право», «Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності».

Відповідно до навчального плану студенти мають на меті поглибити і закріпити теоретичні знання, шляхом вирішення практичних завдань і виконання письмових контрольних робіт з усіх тем навчального курсу «**Міжнародне приватне право**».

З цією метою студенти магістри повинні знати:

- поняття, предмет і систему міжнародного приватного права;
- юридично-технічні методи регулювання відносин у міжнародному приватному праві;
- основні питання пов'язані з тлумаченням міжнародного приватного права;
- правовий статус фізичних осіб;

- правовий статус юридичних осіб та їх об'єднань;
- право власності і інші речові права;
- зовнішньоекономічні договори (контракти);
- договори міжнародної купівлі-продажу товарів;
- правове регулювання міжнародних перевезень;
- зобов'язання із заподіяння шкоди у міжнародному приватному праві;
- трудові відносини у міжнародному приватному праві;
- цивільний процес у міжнародному приватному праві;
- міжнародний комерційний арбітраж.

вміти:

- аналізувати різноманітні підходи до праворозуміння, концепції наукового бачення проблем дисципліни міжнародного приватного права;
- користуватися понятійним апаратом основних положень міжнародного приватного права;
- наводити практичні приклади, що обґрунтовують теоретичні положення дисципліни з різних нормативно-правових актів міжнародного приватного права.

Наприкінці наведені основна, спеціальна література та нормативні акти, зазначені в програмі курсу «Міжнародне приватне право», нормативні акти, які кафедра рекомендує студентам для всіх форм навчання при складанні іспиту (заліку) з дисципліни, а також вони подані у списках літератури до кожної теми.

1. Структура навчальної дисципліни Міжнародне приватне право

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	денна форма						Заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
Л		П	Лаб	Інд	с.р.	Л		П	лаб	Інд	с.р.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Змістовий модуль 1-2. Загальна і особлива частина												
Тема 1. Вступ до міжнародного приватного права	5	0,5	0,5-	-	-	4	-	-	-	-	-	-
Тема 2. Джерела міжнародного приватного права	4		-	-	-	4	-	-	-	-	-	-
Тема 3. Загальні поняття міжнародного приватного права	5	0,5	0,5-	-	-	4	-	-	-	-	-	-
Тема 4. Правове становище фізичних осіб у міжнародному приватному праві	8	2	2	-	-	4	-	-	-	-	-	-
Тема 5. Правове становище юридичних осіб у міжнародному приватному праві	8	2	2	-	-	4	-	-	-	-	-	-
Тема 6. Держава як учасник приватноправових відносин з іноземним елементом	4	-	-	-	-	4	-	-	-	-	-	-
Тема 7. Право власності у міжнародному приватному праві	4	-	-	-	-	4	-	-	-	-	-	-
Тема 8. Договір у міжнародному приватному праві	8	2	2	-	-	4	-	-	-	-	-	-
Тема 9. Договір міжнародної купівлі-продажу товарів	8	2	2	-	-	4	-	-	-	-	-	-
Тема 10. Міжнародні перевезення вантажів і пасажирів	10	2	2	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Тема 11. Зобов'язання в наслідок завдання шкоди у міжнародному приватному праві	4	-	-	-	-	4	-	-	-	-	-	-
Тема 12. Трудові відносини у міжнародному приватному праві	10	2	2	-	-	6	-	-	-	-	-	-
Тема 13. Цивільний процес у міжнародному приватному праві	8	2	2	-	--	4	-	-	-	-	-	-
Тема 14. Міжнародний комерційний арбітраж	4	-	-	-	-	4	-	-	-	-	-	-
Разом за змістовим модулем 1-2	90	15	15	-	-	60	-	-	-	-	-	-
Усього годин	90	15	15	-	-	60	-	-	-	-	-	-
ІНДЗ (написання рефератів)	8	-	-	-	-	8	-	-	-	-	-	-
Усього годин	90	-	-	-	-	8	-	-	-	-	-	-

2. МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ, ТЕМАТИКА ТА ЗМІСТ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

Проведення практичних занять обов'язково передбачає попереднє вивчення студентами положень предмета «Міжнародне приватне право». Відповідно до навчального плану студенти мають поглибити і закріпити теоретичні знання шляхом повторення лекційного матеріалу, вивчення окремих тем, які виносяться на практичні заняття і виконання практичних завдань, а також виконання обов'язкових письмових контрольних робіт з усіх тем навчального курсу «Міжнародне приватне право».

Метою занять є поглиблення та закріплення знань, одержаних на лекціях та в процесі самостійної роботи, з'ясування суперечливих і не цілком зрозумілих питань, формування навичок, до самостійних публічних виступів, обґрунтування студентами своїх переконань (позицій) та їхня участь у дискусіях, а також опанування первинними навичками користування законодавством і підходами до вирішення конкретних життєвих казусів (практичних і нестандартних ситуацій), які виникають у сфері міжнародних правових відносин при укладанні різноманітних договорів.

Підготовка до теоретичних і практичних завдань і тестів повинна починатися з вивчення рекомендованих нормативно-правових актів, обов'язкової та спеціальної юридичної літератури.

Проведення практичних занять передбачає також підготовку студентами рефератів із питань обговорюваної теми, а також готовність кожного студента виступати з будь-якого питання теми, взяти участь у його обговоренні шляхом постановки запитань доповідачеві, опанування йому та обговорення своєї думки.

Реферат є систематизованим викладом (доповіддю) обраної теми з використанням не лише основної, а й додаткової літератури, із залученням юридичної практики, посиланням на чинне законодавство. Позитивним є висловлення власних оригінальних думок (аргументованих), постановка дискусійних і проблемних запитань.

Структура реферату:

– титульний аркуш, який включають до загальної нумерації сторінок. На титульному аркуші номер сторінки не ставлять, на наступних сторінках номер проставляють у нижньому правому куті сторінки без крапки в кінці;

– зміст;

– вступ;

– основна частина;

– висновки;

– список використаних джерел та додатки (за необхідності).

Вимоги до змісту реферату. Титульний аркуш містить: назву міністерства, якому підпорядковується сам вищий навчальний заклад, назву вищого навчального закладу, назву кафедри, тему реферату, прізвище, ім'я, по батькові виконавця, шифр спеціальності, прізвище, ім'я, по батькові викладача, науковий ступінь, учене звання.

Кожний студент з усіх питань обговорюваної теми повинен мати розгорнутий план або тези свого можливого виступу. Відповіді мають бути аргументованими, з посиланням у разі необхідності на законодавство. Питання практичних занять переважно збігаються з питаннями лекцій.

Відвідування практичних занять для студентів – обов'язкове. Якщо студент не з'явився на практичні заняття або не виконав у письмовій формі домашнє завдання (задачу), або отримав за результатами занять незадовільну оцінку, він допускається до складання заліку чи іспиту лише після відпрацювання практичних занять, які з дозволу декана відбуваються індивідуально або у складі іншої академічної групи.

Рекомендовані плани практичних занять із курсу «Міжнародне приватне право» розраховані на 90 навчальних годин, що визначено навчальними планами університету і включають в себе (30 аудиторних годин із них: 15 год. лекцій, 15 год. практичних занять і 60 год. самостійної роботи) і таких змістових модулів:

1. Загальна частина: Міжнародне приватне право.
2. Особлива частина: Міжнародне приватне право.

Тема 1 Вступ до міжнародного приватного права

Практичне заняття (0,5 год.)

1. Сфера дії міжнародного приватного права, його роль в організації міжнародних економічних, наукових і культурних зв'язків.
2. Значення міжнародного приватного права в регулюванні зовнішньоекономічної діяльності.
3. Предмет міжнародного приватного права. Приватні відносини міжнародного характеру. Поняття та види іноземного елемента у відносинах цивільно-правового характеру.
4. Методи правового регулювання у міжнародному приватному праві.
5. Склад та порядок норм міжнародного приватного права. Колізійне право. Матеріальне право.
6. Подолання колізійної проблеми як загальний метод міжнародного приватного права. Колізійно-правовий і матеріально-правовий способи регулювання правовідносин, укладених іноземним елементом.
7. Роль порівняльного методу дослідження та вивчення міжнародного приватного права.
8. Поняття міжнародного приватного права. Місце міжнародного приватного права в правовій системі.
9. Принципи та функції міжнародного приватного права.
10. Зародження і розвиток міжнародного приватного права. Становлення доктрини міжнародного права.
11. Сучасні проблеми міжнародного приватного права.
12. Концепції *Lex mercatoria* і міжнародне приватне право.
13. Міжнародні наукові інститути та організації, що займаються проблемами міжнародного приватного права.

Завдання 1.

15 лютому 2015 р. у м. Києві чеський водій не впорався з управлінням автомобіля VOLVO. Внаслідок ДТП дві особи отримали тяжкі тілесні ушкодження, пошкоджено автомобіль MİSAN.

1. Які правові норми в даному випадку будуть застосовані?
2. Дайте правову оцінку посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Завдання 2.

Випускник ДЕТУТ – громадянин України А. укладає договір на працевлаштування з:

- а) юридичною особою іноземної держави республіки Білорусь для виконання роботи у цій державі;
- б) Південно-Західною залізницею для роботи за кордоном;
- в) Південно-Західною залізницею, яка залучає іноземні інвестиції.

1. Які правові норми в даному випадку будуть застосовані?
2. Дайте правову оцінку посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Завдання 3.

1. Наведіть приклади односторонніх, двосторонніх, альтернативних, субсидіарних та кумулятивних колізійних норм.
2. Наведіть приклади матеріально-правових норм.

Завдання 4.

Громадянин Білорусії з місцем проживання в Україні звернувся до суду за місцем відкриття спадщини (Росія) про визнання заповіту за законом недійсним.

1. Проаналізуйте застосування різних колізійних норм.
2. Дайте аргументовану відповідь посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Реферати

1. Розвиток науки у міжнародному приватному праві.
2. Предмет і методи міжнародного приватного права.

Нормативно-правові акти: 1–3, 6–7, 14–15, 22–24, 42, 51, 52–55.

Основна література: 56–67.

Додаткова література: 70, 72–73, 75, 88.

Тема 3. Загальні поняття міжнародного приватного права

Практичне заняття (0,5 год.)

1. Вчення про колізійну норму. Поняття та передумови колізій законів міжнародному приватному праві.
2. Об'єктивна необхідність колізійних норм. Поняття, структура та види колізійних норм. Основні формули прикріплення та сфера їх застосування.
3. Принципи колізійного права. Автономія волі. Принцип найтіснішого зв'язку.
4. Застосування колізійних норм. Правова кваліфікація.
5. Приховані колізії законів. Проблема «конфлікту кваліфікацій» та методи його вирішення.
6. Зворотне відсилання до права третьої країни.
7. Наслідки обходу закону. Застереження про публічний порядок.
8. Встановлення змісту норм іноземного права.
9. Уніфікація і гармонізація у міжнародному приватному праві: поняття, відмінності та взаємодія.
10. Уніфікація норми їх правова природа, види та призначення.
11. Поняття правового режиму та його види.
12. Взаємність у міжнародному приватному праві. Матеріальна і формальна взаємність.
13. Реторсії у міжнародному приватному праві.

Завдання 1.

Підданий Чеської республіки А. уклав шлюб з громадянкою України М., яка народила двох близнят, після чого гр. А. переїхав на постійне місце проживання до республіки Білорусь. Незабаром громадянка М. за місцем мешкання чоловіка А. пред'явила позов про сплату аліментів.

1. Чи повинен білоруський суд відмовити громадянки М. про стягнення аліментів на утримання двох дітей?
2. Дайте аргументовану відповідь посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Завдання 2.

Змодельуйте подібну ситуацію з урахуванням національної правової системи України.

Реферати

1. Питання публічного порядку і законодавче регулювання в міжнародному приватному праві.
2. Особливості застосування колізійних норм у міжнародному приватному праві.

Нормативно-правові акти: 1–3, 8, 14, 16–17, 19, 22, 24, 31, 52–55.

Основна література: 56–67.

Додаткова література: 73, 75, 89.

Тема 4–5. Правове становище фізичних осіб у міжнародному приватному праві. Правове становище юридичних осіб у міжнародному приватному праві

Практичне заняття (4 год.)

1. Особистий закон фізичної особи.
2. Правовий статус іноземців і осіб без громадянства в Україні.
3. Визначення понять «іноземець» та «особа без громадянства» за законодавством України.
4. Цивільна правоздатність і дієздатність іноземних фізичних осіб.
5. Національний режим. Колізійні питання дієздатності.
6. Особливості правового статусу біженців, біпатридів, деяких інших осіб.
7. Безвісна відсутність та оголошення особи померлою у міжнародному приватному праві.
8. Правовий статус закордонного українця.
9. Поняття особистого закону (статуту) і національності юридичної особи.
10. Основні критерії для визначення державної належності юридичних осіб.
11. Доктрини (теорії) інкорпорації, осілості, центру експлуатації, контролю.
12. Цивільна правоздатність і дієздатність юридичної особи за законодавством України.
13. Особистий закон іноземної організації, яка не є юридичною особою згідно з іноземним правом.
14. Іноземні юридичні особи в Україні, правовий режим їх діяльності.
15. Правовий статус підприємців з іноземними інвестиціями в Україні.
16. Особливості правового положення представництв іноземних суб'єктів господарської діяльності, а також постійних представництв нерезидентів на території України.
17. Міжнародні транснаціональні корпорації.
18. Проблема міжнародних юридичних осіб.
19. Діяльність українських юридичних осіб за кордоном

Завдання 1.

За допомогою вітчизняного законодавства України, складіть перелік, якими видами діяльності заборонено займатись іноземним громадянам в Україні, якщо вони перебувають в ній:

- а) постійно;
- б) тимчасово.

Завдання 2.

Громадянин Чеської республіки прибув в Україну з метою навчання у Державному економіко технологічному університеті транспорту.

1. До котрій категорії осіб належить іноземний громадянин?
2. Які колізійні прив'язки застосовуються для визначення особистого статусу іноземного громадянина?
3. Які обов'язки поширюються на чеського громадянина в Україні?
4. Який вид режиму поширюється на здійснення прав і обов'язків чеським громадянином в Україні.

Завдання 3.

Працівник посольства України перебуваючи в Польській республіки під час виконання службових обов'язків скоїв наїзд автомашиною на громадянина Польської республіки.

1. Чи буде притягнутий працівник посольства України до юридичної відповідальності.
2. Дайте аргументовану відповідь посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Завдання 4

Суд міста м. Ліспая (Литва) наклав арешт на судно, яке прибула у литовській порт. Судно належить державній акціонерної компанії «Укрмор», посилаючись на позов пасажера громадянина Литви, який під час подорожи зазнав харчового отруєння.

1. Чи правомірні дії суду м. Ліспая?
2. Дайте аргументовану відповідь посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Завдання 5.

Внаслідок масових безпорядків в латвійському місті Рига загинув громадянин України. Прес-служба Міністерство закордонних справ України повідомила, що Посольство України в Литві, сім'ї загиблого надана певна допомога для перевезення тіла до України для поховання.

1. Чи може підлягати цивільно-правовій відповідальності Латвійська республіка перед сім'єю загиблого? Якщо так, то в якому розмірі може бути здійснена цивільно-правова відповідальність?
2. Дайте аргументовану відповідь посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Реферати

1. Правовий статус іноземців в Україні.
2. Загальна характеристика закону України від 08 липня 2011 р. № 3671-VI

«Про біженців, які потребують додаткового або тимчасового захисту».

3. Особливості правового статусу підприємців з іноземними інвестиціями в Україні.

4. Держава як суб'єкт міжнародного приватного права.

5. Правове становище юридичних осіб в міжнародному приватному праві.

Нормативно-правові акти: 1–3, 6, 8, 10, 14–19, 21–25, 31, 37, 42, 49, 51–55.

Основна література: 56–67.

Додаткова література: 70–72, 75, 77, 80, 82–83, 86, 88–91.

Тема 8–9. Договір у міжнародному приватному праві. Договір міжнародної купівлі-продажу товарів.

Практичне заняття (4 год.)

1. Загальні положення договірних прав у міжнародному обігу.

2. Питання і особливості зовнішньоекономічного договору (контракту).

3. Використання інших термінів: зовнішньоторговельний (зовнішньоекономічний) правочин, міжнародний комерційний договір (контракт).

4. Поняття зобов'язального статусу правочину. Сфера дії права, що застосовуються до договору.

5. Колізійні питання договірних зобов'язань.

6. Закон, що застосовується до форми договору.

7. Застосування права з питань змісту контракту.

8. Вибір права за погодженням сторін договору. Право, що застосовується до договору за відсутності погодження сторін про вибір права.

9. Випадки застосування імперативних колізійних прив'язок.

10. Вимоги чинного законодавства України стосовно форми змісту і порядку укладення зовнішньоекономічних договорів (контрактів).

11. Типові (модельні договори) «Інкортемс» (2010).

12. Уніфікація міжнародно-правових норм у сфері міжнародної купівлі-продажу товарів.

13. Конвенція ООН про договори міжнародної купівлі-продажу товарів. Сфера застосування та загальні положення.

14. Поняття договору міжнародної купівлі-продажу товарів. Критерії відмежування від інших договорів.

15. Укладення договору міжнародної купівлі-продажу товарів.

16. Визначення моменту, з настанням якого договір вважається укладеним.

17. Зобов'язання продавця. Засоби правового захисту у випадку порушення договору продавцем.

18. Зобов'язання покупця. Засоби правового захисту у випадку порушення договору покупцем.

19. Правила переходу ризику у зв'язку з втратою чи пошкодженням товару. Вирішення питання про перехід права власності відповідно до норм застосовного права. Наслідки розірвання договору. Поняття та склад збитків у зв'язку з порушенням та розірванням договору, вимоги щодо їх відшкодування.

20. Підстави звільнення від відповідальності та порядок їх застосування.

21. Позовна давність у міжнародній купівлі-продажу товарів. Строк позовної давності та початок його перебігу.
22. Загальні обмеження строку позовної давності і можливість його зміни. Наслідки впливу строку позовної давності.

Завдання 1.

При укладанні двосторонньої міжнародної угоди між Публічними акціонерними товариствами Харківським і Мінським тракторними заводами виникла суперечка при визначення ціни на трактор. Майно (трактор ХТЗ-80) перебуває в республіки Білорусь.

1. Якої країни в даному випадку буде застосоване право при вирішенні спору?
2. Дайте аргументовану відповідь посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Завдання 2

Державне унітарне підприємство «ІНВЕСТ» уклало зовнішньоекономічний договір на поставку комплектуючих деталей для літаків, з іноземним підприємством «RI». У договорі поставки не було визначено ціну.

1. Чи може бути визнаний зовнішньоекономічний договір через відсутність ціни неукладеним. Назвіть істотні умови зовнішньоекономічного договору?
2. Дайте обґрунтовану відповідь, посилаючись на відповідні положення чинного законодавства України.

Завдання 3.

Між приватними підприємствами Латвії і України було укладено договір про поставку інвалідних колясок для реабілітації військовослужбовців в Україні. Через один рік вони стали не придатними для експлуатації. Приватне підприємство України звернулось із позовом до міжнародного суду.

1. Чи буде задоволений позов приватного підприємства України.
2. Дайте аргументовану відповідь посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Реферати

1. Міжнародний договір в системі міжнародного приватного права.
2. Міжнародні договори як джерело міжнародного приватного права.
3. Загальна характеристика конвенція Організації Об'єднаних Націй від 11 квітня 1980 року «Про договори міжнародної купівлі-продажу товарів».
4. Загальна характеристика конвенції від 14 червня 1974 р «Про позовну давність у міжнародній купівлі-продажу товарів» (Нью-Йорк).
5. Застосування Віденської конвенції ООН від 11 квітня 1980 року про міжнародний договір купівлі-продажу в національному законодавстві України.

Нормативно-правові акти: 1–4, 9–13, 16–17, 20, 31, 38, 45, 47, 49–55.

Основна література: 56–67.

Додаткова література: 68, 71, 73, 75, 79, 87–88, 90–92.

Тема 10. Міжнародні перевезення вантажів і пасажирів

Практичне заняття (2 год.)

1. Поняття та види міжнародних перевезень і правові наслідки їх здійснення.
2. Загальна характеристика джерел права, що регулюють міжнародні перевезення.
3. Уніфікація правил міжнародних перевезень та основні транспортні конвенції.
4. Внутрішньо законодавство України. Цивільний кодекс, транспортні кодекси (статути).
5. Міжнародні залізничні перевезення.
6. Приєднання України до Конвенції про міжнародні залізничні перевезення (КОТІФ) – Закон України від 05 червня 2006 року. Відповідальність сторін за договором перевезення вантажу, пасажирів і багажу.
7. Міжнародні автомобільні перевезення. Відповідальність сторін за договором. Обмеження відповідальності перевізника.
8. Міжнародні повітряні перевезення. Відповідальність перевізника за збереження вантажу, життя і здоров'я пасажирів. Межі відповідальності.
9. Міжнародні морські перевезення. Колізії законів в галузі торговельного мореплавства.
10. Застосування права до відносин за договорами морського перевезення вантажів, фрахтування судна без екіпажу, лізингу, буксирування, морського страхування, а також за договорами морського перевезення пасажирів і морського круїзу.
11. Документи, що підтверджують наявність і зміст договору морського перевезення вантажу, рейсовий чартер, коносамент.
12. Визначення правовідносин між перевізником і одержувачем вантажу.
13. Відповідальність перевізника за втрату, нестачу і пошкодження вантажу.
14. Підстави звільнення від відповідальності. Навігаційна помилка.
15. Обмеження відповідальності перевізника при зазначеній вартості вантажу.
16. Розрахункова одиниця. Відповідальність перевізника за шкоду, заподіяної внаслідок смерті пасажирів або ушкодження його здоров'я.
17. Межі відповідальності перевізника.
18. Претензії та позови з міжнародних перевезень, вантажів і пасажирів.
19. Особливості обчислення строків претензійної та позовної давності.

Контрольні тести:

1. Відповідно до конвенції про міжнародні залізничні перевезення (КОТІФ) від 09 травня 1980 р. (зі змінами) строк позовної давності для позовів, що ґрунтуються на договорі перевезення, встановлює:

1. Шість місяців.
2. Дев'ять місяців.
3. Один рік.
4. Один рік і шість місяців.

2. Відповідно до конвенції про міжнародні залізничні перевезення (КОТІФ) від 09 травня 1980 р. (зі змінами) позовні вимоги до залізниці з приводу втрати, нестачі, порчі або псування вантажу під час перевезення:

1. Можуть підтверджуватись належним чином засвідченими копіями накладної.
2. Не можуть підтверджуватись належним чином засвідченими копіями накладної.
3. Можуть підтверджуватись належним чином засвідченими копіями комерційного акта.
4. Можуть підтверджуватись належним чином засвідченими копіями накладної, квитанції про приймання багажу, багажної і вантажобагажної квитанції та комерційного акту.

3. Відповідно до конвенції про міжнародні залізничні перевезення (КОТІФ) від 09 травня 1980 р. (зі змінами) вартість втрати, нестачі або пошкодження вантажу у разі укладання договору постачання (купівлі-продажу) через посередників має бути:

1. Визначена відносно залізниці – за ціною вантажовідправника.
2. Визначена відносно залізниці – за ціною посередника.
3. Визначена відносно залізниці – за ціною постачальника.
4. Визначена відносно залізниці – за ціною посадових осіб органів місцевого самоврядування.

4. Відповідно до конвенції про міжнародні залізничні перевезення (КОТІФ) від 09 травня 1980 р. (зі змінами) вантажовідправники несуть відповідальність за всі:

1. Наслідки неправильності зазначених ними у накладній.
2. Неточності відомостей, зазначених ними у накладній.
3. За власним розсудом одержувача вантажу.
4. Неповноти відомостей, зазначених ними у накладній.

5. Відповідно до конвенції про міжнародні залізничні перевезення (КОТІФ) від 09 травня 1980 р. (зі змінами) боржник, який порушив зобов'язання, має відшкодувати завдані збитки, до яких належать:

1. Втрати, яких особа зазнала у зв'язку із знищенням речі.
2. Втрати, які визначені особою на свій власний розсуд у зв'язку із знищенням речі.
3. Витрати, які особа зробила для відновлення речі.
4. Втрати, за недоотриману продукцію, за цінами, за якими її оплатив одержувач.

6. Відповідно до конвенції УНІДРУА від 19 травня 1956 р. «Про договори міжнародного дорожнього перевезення вантажів (КДПВ)» (Женева) загальний строк позовної давності визначається:

1. В шість місяців.
2. В дев'ять місяців.
3. Один рік.
4. Один рік шість місяців.

7. Відповідно до конвенції УНІДРУА від 1 березня 1973 р. «Про договори міжнародного автомобільного перевезення пасажирів і багажу (КАПП)» (Женева) міжнародні автобусні перевезення пасажирів можуть бути:

1. Регулярні.
2. Нерегулярні.
3. Маятникові.
4. Спонтанні.

8. Відповідно до конвенції УНІДРУА від 19 травня 1956 р. «Про договори міжнародного дорожнього перевезення вантажів (КДПВ)» (Женева) межа майнової відповідальності перевізника при незбереженні вантажу встановлено у розмірі:

1. 15 франків за кілограм ваги брутто.
2. 20 франків за кілограм ваги брутто.
3. 25 франків за кілограм ваги брутто.
4. 50 франків за кілограм ваги брутто.

9. Відповідно до умов конвенції від 12 жовтня 1929 р. «Про уніфікацію деяких правил, що стосуються міжнародних повітряних перевезень» багаж і вантажі повинні перебувати під:

1. Під наглядом пасажира.
2. Під охороною авіаперевізника.
3. Під охороною екіпажа.
4. Під охороною бортпровідниці.

10. Відповідно до конвенції від 12 жовтня 1929 р. «Про уніфікацію деяких правил, що стосуються міжнародних повітряних перевезень» (Варшава) майнова відповідальність авіаперевізника щодо кожного пасажира (за загибель, за заподіяння шкоди здоров'ю) обмежується сумою в розмірі:

1. Не перевищує 30 000 спеціальних прав запозичення на кожного пасажира.
2. Не перевищує 70 000 спеціальних прав запозичення на кожного пасажира.
3. Не перевищує 100 000 спеціальних прав запозичення на кожного пасажира.
4. Не перевищує 120 000 спеціальних прав запозичення на кожного пасажира.

11. Відповідно до умов конвенції від 12 жовтня 1929 р. «Про уніфікацію деяких правил, що стосуються міжнародних повітряних перевезень» (Варшава) межа майнової відповідальності авіаперевізника за знищення, втрату, пошкодження або затримки в перевезенні багажу встановлено в розмірі:

1. 400 спеціальних прав запозичення стосовно кожного пасажира за кілограм багажу.
2. 800 спеціальних прав запозичення стосовно кожного пасажира за кілограм багажу.
3. 1000 спеціальних прав запозичення стосовно кожного пасажира за кілограм багажу.
4. 1500 спеціальних прав запозичення стосовно кожного пасажира за кілограм багажу.

12. Відповідно до умов конвенції від 12 жовтня 1929 р. «Про уніфікацію деяких правил, що стосуються міжнародних повітряних перевезень» межа майнової відповідальності авіап перевізника за знищення, втрату, пошкодження або затримки в перевезенні багажу встановлено в розмірі:

1. До 7 спеціальних прав запозичення за кілограм багажу.
2. До 12 спеціальних прав запозичення за кілограм багажу.
3. До 17 спеціальних прав запозичення за кілограм багажу.
4. До 20 спеціальних прав запозичення за кілограм багажу.

13. Відповідно до умов конвенції від 12 жовтня 1929 р. «Про уніфікацію деяких правил, що стосуються міжнародних повітряних перевезень» (Варшава) авіа вантажна накладна оформлюється вантажовідправником у:

1. Двох оригінальних примірників.
2. Трьох оригінальних примірників.
3. Чотирьох оригінальних примірників.
4. П'яти оригінальних примірників.

14. Відповідно до конвенції від 12 жовтня 1929 р. «Про уніфікацію деяких правил, що стосуються міжнародних повітряних перевезень» (Варшава) зазначено, що перевізник є відповідальним за шкodu, яка спричинила загибель або тілесне ушкодження пасажирa, тільки за умови:

1. Що подія відбулася на борту повітряного судна.
2. Що подія відбулася при виході через КПП у зал очікування пасажирa на посадку повітряного судна.
3. Що подія відбулася під час посадки пасажирa на борт повітряного судна.
4. Що подія відбулася під час висадки пасажирa з борту повітряного судна.

15. Відповідно до конвенції від 12 жовтня 1929 р. «Про уніфікацію деяких правил, що стосуються міжнародних повітряних перевезень» (Варшава) зазначено, що у випадку пошкодження багажу або вантажу особa, яка має право на його отримання, повинна надіслати перевізнику претензію негайно не пізніше:

1. Після виявлення пошкодження й не пізніше трьох днів з дати отримання зареєстрованого багажу.
2. Після виявлення пошкодження й не пізніше п'яти днів з дати отримання зареєстрованого багажу.
3. Після виявлення пошкодження й не пізніше семи днів з дати отримання зареєстрованого багажу.
4. Після виявлення пошкодження й не пізніше десяти днів з дати отримання зареєстрованого багажу.

16. Відповідно до конвенції від 12 жовтня 1929 р. «Про уніфікацію деяких правил, що стосуються міжнародних повітряних перевезень» (Варшава) зазначено, що у випадку пошкодження багажу або вантажу особа, яка має право на його отримання, повинна надіслати перевізнику претензію негайно не пізніше:

1. Після виявлення пошкодження й не пізніше п'яти днів з дати отримання зареєстрованого вантажу.
2. Після виявлення пошкодження й не пізніше семи днів з дати отримання зареєстрованого вантажу.
3. Після виявлення пошкодження й не пізніше десяти днів з дати отримання зареєстрованого багажу.
4. Після виявлення пошкодження й не пізніше чотирнадцяти днів з дати отримання зареєстрованого багажу.

17. Відповідно до конвенції від 12 жовтня 1929 р. «Про уніфікацію деяких правил, що стосуються міжнародних повітряних перевезень» (Варшава) зазначено, що позов про відповідальність повинен бути поданий позивачем:

1. За вибором позивача на території однієї з держав сторін.
2. За вибором органів місцевого самоврядування.
3. За місцем його основної діяльності.
4. До суду місця призначення перевезення.

18. Відповідно до конвенції від 12 жовтня 1929 р. «Про уніфікацію деяких правил, що стосуються міжнародних повітряних перевезень» (Варшава) зазначено, що право на відшкодування шкоди втрачається, якщо позов про відповідальність не подано протягом:

1. Шести місяців з дати прибуття за призначенням або з дати, коли повітряне судно повинно було прибути, чи з дати зупинки перевезення.
2. Одного року з дати прибуття за призначенням або з дати, коли повітряне судно повинно було прибути, чи з дати зупинки перевезення.
3. Двох років з дати прибуття за призначенням або з дати, коли повітряне судно повинно було прибути, чи з дати зупинки перевезення.
4. Трьох років з дати прибуття за призначенням або з дати, коли повітряне судно повинно було прибути, чи з дати зупинки перевезення.

19. Відповідно до конвенція Організації Об'єднаних Націй від 31.03.1978р. «Про морське перевезення вантажів» (Гамбург зазначено, що відповідальність перевізника за вантаж охоплює період:

1. Протягом якого вантаж знаходиться у віданні перевізника в порту завантаження.
2. Протягом якого вантаж доставляється до порту.
3. Протягом якого вантаж знаходиться у віданні перевізника в порту під час перевезення.
4. Протягом якого вантаж знаходиться у віданні перевізника в порту розвантаження.

20. Відповідно до умов конвенція Організації Об'єднаних Націй від 31.03.1978 р. «Про морське перевезення вантажів» (Гамбург) межа майнової відповідальності перевізника за втрату чи пошкодження в перевезенні вантажу встановлено в розмірі:

1. До 635 розрахункових одиниць за місце чи іншу одиницю відвантаження вантажу.
2. До 735 розрахункових одиниць за місце чи іншу одиницю відвантаження вантажу.
3. До 835 розрахункових одиниць за місце чи іншу одиницю відвантаження вантажу.
4. До 850 розрахункових одиниць за місце чи іншу одиницю відвантаження вантажу.

21. Відповідно до умов конвенція Організації Об'єднаних Націй від 31.03.1978 р. «Про морське перевезення вантажів» (Гамбург) межа майнової відповідальності перевізника за затримку здачі вантажу встановлено:

1. До 1,5 рази кратної фрахту, який підлягає сплаті за затриманий вантаж, але не вище розміру фрахту, визначеного морським договором перевезення.
2. До 2 рази кратної фрахту, який підлягає сплаті за затриманий вантаж, але не вище розміру фрахту, визначеного морським договором перевезення.
3. До 2,5 рази кратної фрахту, який підлягає сплаті за затриманий вантаж, але не вище розміру фрахту, визначеного морським договором перевезення.
4. До 3 рази кратної фрахту, який підлягає сплаті за затриманий вантаж, але не вище розміру фрахту, визначеного морським договором перевезення.

22. Відповідно до умов конвенція від 25 серпня 1924 р. «Про уніфікацію деяких правил про коносамент» (Брюссель) зазначено, що регулювання відносин за договором чартеру регулюються тільки:

1. Нормами конвенції від 25 серпня 1924 р.
2. Диспозитивними нормами національного законодавства.
3. Нормами конвенції від 25 серпня 1924 р. та диспозитивними нормами національного законодавства.
4. Нормами конвенції від 25 серпня 1924 р, та моральними нормами.

23. Відповідно до умов конвенція ІМО від 13 грудня 1974 р. (зі змінами 1990 р.) «Про перевезення морем пасажирів та їх багажу» (Афіни) межа майнової відповідальності перевізника за збиток, заподіяний пасажирові в разі псування чи втрати каютного багажу пасажирів встановлена до:

1. 1 тис. розрахункових одиниць.
2. 1,8 тис. розрахункових одиниць.
3. 2 тис. розрахункових одиниць.
4. 2,8 тис. розрахункових одиниць.

24. Відповідно до умов конвенція ІМО від 13 грудня 1974 р. (зі змінами 1990 р.) «Про перевезення морем пасажирів та їх багажу» (Афіни) межа майнової відповідальності перевізника за збиток, заподіяний пасажирові в разі утрати чи пошкодження автомашини встановлена до:

1. 3 тис. розрахункових одиниць.
2. 6 тис. розрахункових одиниць.
3. 10 тис. розрахункових одиниць.
4. 12 тис. розрахункових одиниць.

25. Відповідно до умов конвенція ІМО від 13 грудня 1974 р. (зі змінами 1990 р.) «Про перевезення морем пасажирів та їх багажу» (Афіни) межа майнової відповідальності перевізника за збиток, заподіяний пасажирові в разі утрати чи псування не каютного багажу до:

1. 1,5 тис. розрахункових одиниць.
2. 2 тис. розрахункових одиниць.
3. 2,5 тис. розрахункових одиниць.
4. 2,7 тис. розрахункових одиниць.

26. Відповідно до умов конвенція ІМО від 13 грудня 1974 р. (зі змінами 1990 р.) «Про перевезення морем пасажирів та їх багажу» (Афіни) межа майнової відповідальності перевізника за смерть пасажира чи тілесних ушкоджень складає до:

1. 100 тис. розрахункових одиниць.
2. 140 тис. розрахункових одиниць.
3. 175 тис. розрахункових одиниць.
4. 250 тис. розрахункових одиниць.

27. Відповідно до конвенція ІМО від 13 грудня 1974 р. «Про перевезення морем пасажирів та їх багажу» (Афіни) зазначено, якщо з дня висадки пасажира чи моменту видачі йому багажу не надійшло письмової заяви про претензій від пасажира впродовж:

1. 3 днів передбачається, що їх у нього немає.
2. 7 днів передбачається, що їх у нього немає.
3. 10 днів передбачається, що їх у нього немає.
4. 15 днів передбачається, що їх у нього немає.

28. Відповідно до умов конвенція ІМО від 13 грудня 1974 р. (зі змінами 1990 р.) «Про перевезення морем пасажирів та їх багажу» (Афіни) термін позовної давності пов'язаних з відшкодуванням заподіяного перевізником збитку складається до:

1. До шести місяців.
2. До одного року.
3. До двох років.
4. До трьох років.

29. Відповідно до умов конвенція ІМО від 13 грудня 1974 р. (зі змінами 1990 р.) «Про перевезення морем пасажирів та їх багажу» (Афіни) судно повинно мати пасажирське свідоцтво, якщо судно перевозить понад:

1. 7 пасажирів.
2. 10 пасажирів.
3. 12 пасажирів.
4. 15 пасажирів.

Реферати

1. Конвенція про шляховий рух та Конвенція про дорожні знаки і сигнали.
2. Правове регулювання міжнародних залізничних перевезень.
3. Претензії та позови з міжнародних перевезень, вантажів і пасажирів на залізничному транспорті.

Нормативно-правові акти: 1–3, 6, 8, 11, 14–17, 19, 26–28, 31, 33–34, 36–37, 39, 42, 46, 48, 52–53, 55.

Основна література: 56–67.

Додаткова література: 73, 75, 85–86, 90.

Тема 12. Трудові відносини у міжнародному приватному праві

Практичне заняття (2 год.)

1. Міжнародне приватне трудове право як підгалузь міжнародного приватного права.
2. Трудові відносини з іноземним елементом та джерела їх правового регулювання.
3. Міжнародні правові документи про правовий статус і захист трудящих мігрантів.
4. Колізійні питання трудових відносин. Право, що застосовується до трудового договору.
5. Трудова діяльність іноземців і осіб без громадянства в Україні та порядок її здійснення.
6. Праця громадян України за кордоном. Регулювання посередництва у працевлаштуванні на роботу за кордоном.
7. Відшкодування шкоди перевізникові за міжнародними договорами України з питань трудової діяльності та соціального забезпечення працівників.

Завдання 1.

Громадян України А., працюючи на сезонних роботах у Польщі, дістав професійне захворювання. Вперше воно було виявлено на території Чехії, де тимчасово працював у працедавця, виконуючі ті ж професійні функції, що і в Польщі.

1. Чи може громадянин України А. звернутись до компетентних органів з вимогою про відшкодування шкоди, заподіяної здоров'ю?
2. Дайте аргументовану відповідь посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Завдання 2.

Громадянин Чехії А. працевлаштувався в Україні за контрактом без отримання дозволу. Громадянин Чехії А. був нанятий інвестором у межах спеціальності визначеною угодою про розподіл продукції.

1. Чи має право громадянин Чехії А. працювати без отримання дозволу в Україні?
2. Дайте аргументовану відповідь посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Перелік тестових завдань

1. Відповідно до договору між Україною та Литовською Республікою від 23.04.2001 «Про соціальне забезпечення» зазначено, що до осіб, що працюють за наймом, зайнятих у роботодавця на території однієї Сторони та направлених цим роботодавцем на територію іншої Сторони для виконання робіт на користь цього роботодавця, продовжує:

1. Застосовуватися законодавство першої Сторони за умови, що строк роботи цих осіб не перевищує одного року.
2. Застосовуватися законодавство першої Сторони за умови, що строк роботи цих осіб не перевищує двох років.
3. Застосовуватися законодавство першої Сторони за умови, що строк роботи цих осіб не перевищує трьох років.
4. Застосовуватися законодавство першої Сторони за умови, що строк роботи цих осіб не перевищує чотирьох років.

2. Відповідно до договору між Україною та Литовською республікою від 23.04.2001 «Про соціальне забезпечення» зазначено, що плата зборів державного соціального страхування за трудову діяльність громадян проводиться:

1. Відповідно до законодавства України на момент здійснення трудової діяльності.
2. Відповідно до законодавства Литовської республіки на момент здійснення трудової діяльності.
3. Відповідно до законодавства тієї сторони, законодавство якої застосовується відповідно до цього Договору на момент здійснення трудової діяльності.
4. Відповідно до законодавства і за власним розсудом обох Сторін.

3. Відповідно до договору між Україною та Литовською республікою від 23.04.2001 «Про соціальне забезпечення» зазначено, що виплата пенсій, допомог та відшкодування шкоди громадянам здійснюється:

1. У валюті Сторони, на території якої проживає особа, що їх одержує.
2. У валюті Сторони, на території якої народилась особа, що їх одержує.
3. У валюті Сторони, за власним розсудом особи, що їх одержує.
4. У валюті Сторони, на території якої проживають батьки.

4. Відповідно до угоди між Урядом України та Урядом Республіки Польща від 16.02.1994 «Про взаємне працевлаштування працівників» зазначено, що тривалість роботи працівників, які працюють у роботодавців на території іншої країни не може перевищувати:

1. Шести місяців.
2. Дванадцяти місяців.
3. Вісімнадцяти місяців.
4. Двадцяти чотирьох місяців.

5. Відповідно до угоди між Урядом України та Урядом Республіки Польща від 16.02.1994 «Про взаємне працевлаштування працівників» зазначено, що тривалість роботи працівників за контрактом, які направлені на території іншої країни з метою реалізації експортного будівництва укладених між суб'єктами господарської діяльності обох країн не може перевищувати:

1. Шести місяців за заявою роботодавця та згодою цього працівника.
2. Дванадцяти місяців за заявою роботодавця та згодою цього працівника..
3. Вісімнадцяти місяців за заявою роботодавця та згодою цього працівника.
4. Двадцяти чотирьох місяців за заявою роботодавця та згодою цього працівника.

6. Відповідно до угоди між Урядом України та Урядом Республіки Польща від 16.02.1994 «Про взаємне працевлаштування працівників» зазначено, що для продовження трудових відносин з працівником роботодавцю необхідно вирішити в установленому порядку питання про продовження дозволу про працевлаштування не пізніше ніж:

1. За п'ятнадцять днів до закінчення терміну його дії.
2. За місяць до закінчення терміну його дії.
3. За сорок п'ять днів до закінчення терміну його дії.
4. За два місяці до закінчення терміну його дії.

7. Відповідно до угоди між Урядом України та Урядом Республіки Польща від 16.02.1994 «Про взаємне працевлаштування працівників» зазначено, що у разі підписання трудового договору працівник бере на себе письмове зобов'язання, що він:

1. Не буде перебувати в країні працевлаштування довше терміну, на якій він одержав дозвіл.
2. Не буде перебувати в країні працевлаштування довше терміну, на якій він одержав дозвіл за умови високої винагороди за працю.
3. Не буде шукати іншої роботи, крім цієї, яка була передбачена дозволом на працевлаштування.
4. Не буде шукати іншої роботи, крім цієї, яка була передбачена дозволом на працевлаштування за умови високої винагороди за працю.

8. Відповідно до угоди між Урядом України та Урядом Республіки Польща від 16.02.1994 «Про взаємне працевлаштування працівників» зазначено, що для отримання роботи працівникам, які працюють у роботодавця на території іншої держави необхідно отримати:

1. Дозвіл на працевлаштування відповідного органу по праці країни працевлаштування виданий в порядку та на умовах, визначених законодавством країни працевлаштування.
2. Дозвіл на працевлаштування відповідного органу по праці іншої країни працевлаштування з якої прибув працівник виданий в порядку та на умовах, визначених законодавством іншої країни працевлаштування.
3. Дозвіл на працевлаштування відповідного органу по праці іншої країни працевлаштування з якої прибув працівник виданий в порядку та на умовах, визначених законодавством країни працевлаштування за умови письмового дозволу одного із батьків.
4. Дозвіл на працевлаштування відповідного органу по праці іншої країни працевлаштування з якої прибув працівник виданий в порядку та на умовах, визначених законодавством іншої країни працевлаштування за умови письмового дозволу одного із батьків.

9. Відповідно до угоди між Урядом України та Урядом Республіки Білорусь від 17.07.1995 «Про трудову діяльність та соціальний захист громадян України та Республіки Білорусь, які працюють за межами своїх держав» зазначено, що дозвіл на працевлаштування видається на термін виконання роботи у визначеного роботодавця, але не більше, ніж:

1. На шість місяців.
2. На один рік.
3. На вісімнадцять місяців.
4. На два роки.

10. Відповідно до угоди між Урядом України та Урядом Республіки Білорусь від 17.07.1995 «Про трудову діяльність та соціальний захист громадян України та Республіки Білорусь, які працюють за межами своїх держав» зазначено, що для продовження трудових відносин з працівником роботодавцю необхідно вирішити в установленому порядку питання про:

1. Продовження дозволу на працевлаштування не пізніше десяти днів до закінчення терміну його дії.
2. Продовження дозволу на працевлаштування не пізніше п'ятнадцяти днів до закінчення терміну його дії.
3. Продовження дозволу на працевлаштування не пізніше одного місяця до закінчення терміну його дії.
4. Продовження дозволу на працевлаштування не пізніше сорока п'яти днів до закінчення терміну його дії.

11. Відповідно до угоди між Урядом України та Урядом Республіки Білорусь від 17.07.1995 «Про трудову діяльність та соціальний захист громадян України та Республіки Білорусь, які працюють за межами своїх держав» зазначено, що вік, з якого допускається прийняття на роботу працівників, визначається:

1. Законодавством Держави працевлаштування.
2. Окремим законом Держави працевлаштування для іноземних осіб.
3. Конституцією Держави працевлаштування.
4. За власним вибором працівника, який влаштовується на роботу.

12. Відповідно до угоди між Урядом України та Урядом Республіки Білорусь від 17.07.1995 «Про трудову діяльність та соціальний захист громадян України та Республіки Білорусь, які працюють за межами своїх держав» зазначено, що по закінченні трудового договору (контракту) роботодавець у трудовій книжці працівника робить відповідний запис і видає:

1. Довідку про заробітну плату за період роботи помісячно.
2. Довідку про заробітну плату за період роботи поквартально.
3. Довідку про заробітну плату за період роботи за рік.
4. Довідку про заробітну плату за період роботи за півроку.

13. Відповідно до угоди між Урядом України та Урядом Республіки Білорусь від 17.07.1995 «Про трудову діяльність та соціальний захист громадян України та Республіки Білорусь, які працюють за межами своїх держав» зазначено, що медичне обслуговування працівників здійснюється за рахунок:

1. Роботодавців на рівних умовах з громадянами Держави працевлаштування.
2. Працівника.
3. Міністерства закордонних справ.
4. Органів місцевого самоврядування.

14. Відповідно до угоди між Урядом України та Урядом Республіки Білорусь від 17.07.1995 «Про трудову діяльність та соціальний захист громадян України та Республіки Білорусь, які працюють за межами своїх держав» зазначено, що роботодавець відповідно до укладеного договору з працівником в разі втрати працездатності з вини роботодавця відшкодовує:

1. Фактичні витрати на лікування потерпілого згідно з актами (рахунками) поданими державними організаціями і установами охорони здоров'я.
2. Фактичні витрати на реабілітацію потерпілого згідно з актами (рахунками) поданими державними організаціями і установами охорони здоров'я.
3. Сплачує дорожні витрати потерпілому за умови повернення роботодавцю дорожніх витрат, які отримав потерпілий.
4. Сплачує дорожні витрати потерпілому.

Реферати

1. Працевлаштування іноземних громадян.
2. Правове регулювання трудових відносин з «іноземним елементом».

Нормативно-правові акти: 1–3, 6, 8, 14–17, 19, 21–25, 31, 35, 37, 42–44.

Основна література: 56–67.

Додаткова література: 70, 88, 90, 92.

Тема 13. Цивільний процес у міжнародному приватному праві

Практичне заняття (2 год.)

1. Поняття, зміст і місце цивільного процесу в системі міжнародного приватного права. Джерела міжнародного цивільного процесу.
2. Міжнародна підсудність: поняття, види та способи визначення. Пролонгаційні угоди.
3. Право на судовий захист і цивільні процесуальні права та обов'язки іноземних громадян і осіб без громадянства та іноземних підприємств і організацій в Україні.
4. Процесуальне положення іноземної держави.
5. Встановлення змісту іноземного права.
6. Виконання судових доручень. Здійснення нотаріальних дій.
7. Легалізація іноземних офіційних документів, способи її здійснення. Апостиль.
8. Визнання і виконання в Україні рішень іноземних судів.

Завдання 1.

В січні 2015 р. громадянин Чехії А. та громадянка Білорусії В. звернулись до посольства Чехії в Україні про відшкодування матеріальної шкоди. Позивачі А. і В. зазначили, що 28 грудня 2014 р. під час подорожі на мікроавтобусі у Львові на мікроавтобус був здійснений наїзд водієм вантажної автомашини МАЗ, внаслідок чого вони отримали тяжкі тілесні ушкодження та було пошкоджено мікроавтобус на суму 5 тис. доларів США, мікроавтобус належить гр. А.

Громадянин Чехії А. та громадянка Білорусії В. проходили курс лікування у приватній клініці Чехії і за лікування вони заплатили: гр. А. – 4 тис. доларів США, а гр. В. – 6 тис. доларів США.

Рішенням Голосіївського районного суду м. Києва 28 січня 2015 р. позов громадянам А. і В., був частково задоволений. Громадянину Чехії А. – 4 тис. доларів США, а громадянці Білорусії – 3 тис. доларів США.

Ухвалюючи рішення, суддя Голосіївського районного суду м. Києва пояснив, що відповідач є власником джерела підвищеної небезпеки (але враховуючи, що водій керував автомашиною МАЗ у тверезому стані) і тому він повинен відшкодувати потерпілим А. і В. майнову шкоду лише частково.

1. Чи правильне рішення ухвалив Голосіївській районний суд м. Києва?
2. Дайте аргументовану відповідь посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Завдання 2.

Проаналізуйте норми Конвенції від 22 січня 1993 року «Про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних і кримінальних справах СНД, Білорусь, Вірменія». Порівняйте ці норми з аналогічними нормами Конвенції, про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних і кримінальних справах, яка була укладена у Кишиневі 2002 році.

Перелік тестових питань:

1. Міжнародний цивільний процес означає:

1. Сукупність процесуальних норм, яка є складовою частиною цивільного процесуального права як внутрішнього права держави.
2. Сукупність процесуальних норм, яка є складовою частиною цивільного процесуального права як зовнішнього права держави.
3. Сукупність процесуальних норм, пов'язаних із захистом іноземців.
4. Сукупність процесуальних норм, пов'язаних із захистом іноземних підприємств і організацій у суді чи арбітражі.

2. Пролонгоційна угода за міжнародним приватним правом України:

1. Може виступати як самостійний акт.
2. Не може виступати як самостійний акт.
3. Не включає право на укладання угоди на підсудність.
4. Включає право на укладання угоди на підсудність.

3. Проставлення штампу апостиль (для легалізації іноземних документів) за міжнародним приватним правом України може бути виконана:

1. В Кабінеті Міністрів України.
2. В міністерстві закордонних справ України.
3. В Секретаріаті Президента України.
4. Міністерстві юстиції України.

4. Відповідно до умов договору між Україною та Чеською Республікою від 28.05.2001 «Про правову допомогу в цивільних справах» зазначено, що свідок і експерт мають:

1. Право на часткове відшкодування витрат на проїзд органом юстиції, який його викликав.
2. Право на відшкодування витрат на проїзд органом юстиції, який його викликав.
3. Право на часткове відшкодування витрат невикраденої заробітної плати органом юстиції, який його викликав.
4. Право на відшкодування витрат на проїзд органом юстиції, який його викликав.

5. Відповідно до умов договору між Україною та Чеською Республікою від 28.05.2001 «Про правову допомогу в цивільних справах» зазначено, що відповідь про правову допомогу орган юстиції запитуваної Договірної Сторони вручає документ складений:

1. Мовою запитуваної Договірної Сторони.
2. Мовою Договірної Сторони, яка надає правову допомогу.
3. Англійською мовою.
4. Німецькою мовою.

6. За міжнародним приватним правом України рішення іноземного суду підлягає примусовому виконанню якщо:

1. Визнання і виконання цього рішення передбачено міжнародним договором.
2. За згодою Верховного суду України.
3. За спеціальною домовленістю.
4. За згодою суду загальної компетенції.

7. За загальним правилом рішення іноземного суду може бути пред'явлене до примусового виконання протягом:

1. Одного року з дня набрання ним законної сили.
2. Двох років з дня набрання ним законної сили.
3. Трьох років з дня набрання ним законної сили.
4. П'яти років з дня набрання ним законної сили.

Реферати

1. Участь у цивільному процесі органів та осіб, яким за законом надано право захищати права, свободи та інтереси інших осіб.
2. Роль і місце цивільного процесу в міжнародному приватному праві.

Нормативно-правові акти: 1–3, 6, 8, 14–17, 19, 22–25, 31, 37, 42, 51–55.

Основна література: 56–67.

Додаткова література: 70, 72, 75, 78, 83, 86, 89, 92–93.

3. МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ТА ЗАВДАННЯ ДО ВИКОНАННЯ КОНТРОЛЬНИХ РОБІТ ЗА ПІДСУМКАМИ МОДУЛІВ

Підготовка до виконання самостійної контрольної роботи за підсумками кожного модуля повинна починатися з вивчення рекомендованих нормативно-правових актів і спеціальної літератури. Крім викладення теоретичних знань, необхідно дати відповіді на конкретні запитання і лише тоді виконувати завдання.

Завдання на контрольну роботу складені у 30 варіантах. Кожний варіант включає в себе виконання двох теоретичних питань і розв'язання задачі. Контрольна робота виконується в чітко визначеній послідовності. Спочатку висвітлюються теоретичні питання, після цього розв'язується задача. Висвітлення теоретичної частини і контрольної роботи завершується логічними висновками і практичними рекомендаціями. Приступаючи до розв'язання задачі, необхідно з'ясувати її зміст, смисл правової норми, правильно застосувати норми чинного законодавства до конкретних правових відносин, ознайомитися з відповідним розділом підручника, кодексами та спеціальною літературою. Обсяг контрольної роботи має бути 10–12 друкованих сторінок, які потрібно пронумерувати та залишити поля шириною 2–3 см. Контрольна робота є систематизованим викладом (доповіддю) обраної теми з використанням не лише основної, а й додаткової літератури із залученням юридичної практики, посиланням на чинне законодавство. Позитивним є висловлення власних оригінальних думок (аргументованих), постановка дискусійних і проблемних запитань.

Структура контрольної роботи:

– титульний аркуш, який включають до загальної нумерації сторінок. На титульному аркуші номер сторінки не ставлять, на наступних сторінках номер проставляють у нижньому правому куті сторінки без крапки в кінці;

– зміст;

– вступ;

– основна частина;

– висновки;

– наприкінці роботи наводиться список використаних джерел і додаткової літератури, де вказується повна назва, рік, місце видання, кількість сторінок.

Вимоги до змісту контрольної роботи: титульний аркуш містить: назву міністерства чи відомства, якому підпорядковується сам вищий навчальний заклад, назву вищого навчального закладу, назву кафедри, тему реферату, прізвище, ім'я, по батькові виконавця, шифр спеціальності, прізвище, ім'я, по батькові викладача, науковий ступінь, учене звання. Контрольну роботу необхідно підписати і поставити дату її виконання.

Студент магістр повинен виконати контрольну роботу самостійно, із застосуванням комп'ютерної техніки, без помилок. Якщо робота виконана незадовільно, студент виконує її вдруге. Без зарахування контрольної роботи студент до іспиту/заліку не допускається.

САМОСТІЙНА КОМПЛЕКСНА КОНТРОЛЬНА РОБОТА ПО МОДУЛЮ № 1; № 2

Варіант 1

1. Сфера дії міжнародного приватного права, його роль в організації міжнародних економічних, наукових і культурних зв'язків. Значення міжнародного приватного права в регулюванні зовнішньоекономічної діяльності.
2. Регорсії міжнародному приватному праві.
3. Позовна давність у міжнародній купівлі-продажу товарів. Строк позовної давності та початок його перебігу. Загальні обмеження строку позовної давності і можливість його зміни. Наслідки спливу строку позовної давності.

Задача 1

Працівник посольства України перебуваючи в Чеській республіці, під час виконання службових обов'язків скоїв наїзд автомашиною на громадянина Чеської республіки.

1. Чи буде притягнутий працівник посольства України до юридичної відповідальності.
2. Дайте аргументовану відповідь, посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Варіант 2

1. Міжнародні наукові інститути та організації, що займаються проблемами міжнародного приватного права.
2. Поняття договору міжнародної купівлі-продажу товарів. Критерії відмежування від інших договорів.
3. Зобов'язання продавця. Засоби правового захисту у випадку порушення договору продавцем.

Задача 2

Предметом спору, який розглядався литовським судом, є литовські музичні інструменти. У Чехії була викрадена колекція скрипок, яка згодом була привезено до Білорусії. Їх купив добросовісний набувач, який не знав про те що колекція скрипок була викрадена. Набувач відправив їх до Литви на аукціон, де їх запропонували для продажу. Про це дізнався власник, у якого вони були викрадені. Він звернувся з позовом до суду з вимогою про повернення колекційних скрипок.

1. Чи буде задоволений позов власника? Законодавство якої держави необхідно застосувати.
2. Дайте аргументовану відповідь, посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Варіант 3

1. Міжнародний договір як джерело міжнародного приватного права. Співвідношення міжнародного договору та внутрішнього закону.
2. Вимоги чинного законодавства України стосовно форми змісту і порядку укладення зовнішньоекономічних договорів (контрактів).
3. Зобов'язання покупця. Засоби правового захисту у випадку порушення договору покупцем.

Задача 3

Гр. А. проживав у Росії, був громадянином Латвії і мав приватний будинок у Литві. Він склав заповіт на цей будинок на М., громадянина України. Заповіт було складено за нормами права Республіки Білорусь.

1. Чи буде цей заповіт визнаватися у Литві? Які колізійні норми будуть застосовані? Чи має право громадянин України М. претендувати на отримання спадщини у Литві?
2. Дайте аргументовану відповідь, посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Варіант 4

1. Загальна характеристика джерел міжнародного приватного права, їх види. Питання про доктрину та «автономію волі» як джерел міжнародного приватного права.
2. Поняття та види міжнародних перевезень і правові наслідки їх здійснення.
3. Підстави звільнення від відповідальності. Навігаційна помилка.

Задача 4

Громадянин України А. на сезонних роботах під час збирання урожаю в Польщі, дістав професійне захворювання. І протягом року пройшов курс лікування в Україні.

1. Чи може гр. А. звернутися до компетентних органів з вимогою про відшкодування шкоди, заподіяної здоров'ю?
2. Дайте аргументовану відповідь, посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Варіант 5

1. Українське законодавство з питань міжнародного приватного права. Характеристика Закону України «Про міжнародне приватне право» від 23 червня 2005 року.
2. Колізійні питання права власності й вирішення їх у законодавстві України, інших держав та у міжнародних договорах.
3. Наслідки розірвання договору. Поняття та склад збитків у зв'язку з порушенням та розірванням договору, вимоги щодо їх відшкодування.

Задача 5

Громадянин Росії А. та громадянка Білорусії В. разом подорожували на власному мікроавтобусі у Києві (Україна). На мікроавтобус був здійснений наїзд водієм автомобіля «Мерседес», внаслідок чого було пошкоджено мікроавтобус. Громадянин Росії А. та громадянка Білорусії В. звернулися з позовом до суду за місцем здійснення ДТП.

1. Яка колізійна прив'язка буде застосовуватися до вибору матеріального права?
2. Дайте аргументовану відповідь, посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Варіант 6

1. Судовий прецедент як джерело міжнародного приватного права в окремих країнах системи загального права. Значення судової і арбітражної практики у системі джерел міжнародного приватного права.
2. Внутрішньо законодавство України. Цивільний кодекс, транспортні кодекси (статути).
3. Загальна характеристика джерел права, що регулюють міжнародні перевезення.

Задача 6

Консул посольства Чеської республіки, тимчасово перебуваючи в Україні з офіційним візитом, під час повернення до резиденції Чеської республіки скоїв наїзд автомашиною на громадянина України.

1. Чи буде притягнутий консул посольства Чеської республіки до юридичної відповідальності.
2. Дайте аргументовану відповідь, посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Варіант 7

1. Багатосторонні договори, які містять уніфіковані колізійні та матеріальні норми.
2. Укладення договору міжнародної купівлі-продажу товарів. Визначення моменту, з настанням якого договір вважається укладеним.
3. Застосування права до відносин за договорами морського перевезення вантажів, фрахтування судна без екіпажу, лізингу, буксирування, морського страхування, а також за договорами морського перевезення пасажирів і морського круїзу.

Задача 7

18 річний громадянин Швейцарії А. студент Державного економіко-технологічного університету транспорту (Україна) продав власний ноутбук DELL знайомому однокурснику за 4000 гривень. Дізнавшись про це батьки були проти такої угоди. І пояснили, що він за законодавством Швейцарії є неповнолітнім.

1. Чи можна визнати таку угоду недивної? Якщо так за яких підстав?
2. Дайте аргументовану відповідь, посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Варіант 8

1. Міжнародні центри з підготовки конвенцій в галузі міжнародного приватного права.
2. Типові (модельні договори) «Інкортемс» (2010).
3. Правила переходу ризику у зв'язку з втратою чи пошкодженням товару. Вирішення питання про перехід права власності відповідно до норм застосовного права.

Задача 8

Між приватними підприємствами Україною і республікою Білорусь був укладений міжнародний договір купівлі-продажу побутової техніки. Через деякий час виникла суперечка щодо графіка постачання товару, яка не передбачена цим договором.

1. За законодавством якої країни будуть визначатися додаткові права і обов'язки сторін за цим договором?
2. Дайте аргументовану відповідь, посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Варіант 9

1. Джерела *Lex mercatoria*.
2. Міжнародні залізничні перевезення. Приєднання України до Конвенції про міжнародні залізничні перевезення (КОТІФ) – Закон України від 05 червня 2006 року. Відповідальність сторін за договором перевезення вантажу, пасажирів і багажу.
3. Деліктні зобов'язання з іноземним елементом. Визнання і виконання в Україні рішень іноземних судів.

Задача 9

Громадянка України, перебуваючи за кордоном, уклала шлюб з громадянином Алжира, який вже до цього перебував у двох шлюбах.

1. Чи буде цей шлюб визнаватися на території України дійсним, враховуючи те, що законодавство Алжира допускає полігамні шлюби?
2. Дайте аргументовану відповідь, посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Варіант 10

1. Предмет міжнародного приватного права. Приватні відносини міжнародного характеру. Поняття та види іноземного елемента у відносинах цивільно-правового характеру.
2. Використання інших термінів: зовнішньоторговельний (зовнішньоекономічний) правочин, міжнародний комерційний договір (контракт).
3. Колізійні питання деліктних зобов'язань в українському законодавстві. Поняття і правова природа міжнародного комерційного арбітражу, міжнародно-правові засади його діяльності. Закон України «Про міжнародний арбітраж».

Задача 10

За рішенням Голосіївського районного суду м. Києва з громадянина Білорусі стягувалися аліменти на утримання двох малолітніх дітей.

1. Чи буде виконуватися рішення Голосіївського районного суду м. Києва на території республіки Білорусь після виїзду громадянина Білорусі на постійне місце проживання до Білорусі? Які дії необхідно зробити дружині для стягнення аліментів на утримання дітей з особи, яка проживає за кордоном?
2. Дайте аргументовану відповідь, посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Варіант 11

1. Випадки застосування імперативних колізійних прив'язок.
2. Уніфікація правил міжнародних перевезень та основні транспортні конвенції.
3. Міжнародні правові документи про правовий статус і захист трудящих мігрантів.

Задача 11

Внаслідок масових безпорядків в литовському місті Лієпая загинув громадянин України. Прес-служба Міністерство закордонних справ України повідомила, що Посольство України в Литві, сім'ї загиблого надана певна допомога для перевезення тіла до України для поховання.

1. Чи може підлягати цивільно-правовій відповідальності Литовська республіка перед сім'єю загиблого? Якщо так, то в якому розмірі може бути здійснена цивільно-правова відповідальність?
2. Дайте аргументовану відповідь, посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Варіант 12

1. Звичай як джерело міжнародного приватного права. Торгові звичаї. Звичаї ділового обороту.
2. Колізії законів, що регулюють зобов'язання внаслідок завдання шкоди.
3. Міжнародне приватне трудове право як підгалузь міжнародного приватного права. Арбітражна угода: форма, зміст та правове значення. Види третейських (арбітражних) судів. Арбітраж *ad hoc*.

Задача 12

Предметом спору, який розглядався польським судом, є польські старовинні монети 17 століття. У Польщі були викрадені старовинні колекційні монети 17 століття, яка згодом була привезено до Білорусії. Їх купив добросовісний набувач, який не знав про те, що старовинні колекційні монети 17 століття були викрадені. Набувач відправив їх до Польщі на аукціон, де їх запропонували для продажу. Про це дізнався власник, у якого вони були викрадені. Він звернувся з позовом до суду з вимогою про повернення старовинних колекційних монет 17 століття.

1. Чи буде задоволений позов власника? Законодавство якої держави необхідно застосувати.
2. Дайте аргументовану відповідь посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Варіант 13

1. Об'єктивна необхідність колізійних норм. Поняття, структура та види колізійних норм. Основні формули прикріплення та сфера їх застосування.
2. Майно, яке не може знаходитись у приватної власності громадян, громадських об'єднань міжнародних організацій і юридичних осіб інших держав на території України.
3. Міжнародні договори стосовно деліктної відповідальності. Питання деліктних зобов'язань у договорах про правову допомогу.

Задача 13

Наряд ППС міліції затримав двох громадян А. і В., які на дитячому майданчику по вул. Лукашевича Солом'янського району м. Києва розпивали спиртні напої. Під час перевірки було встановлено, що А. і В. є громадянами Польщі, які навчаються у Державному економіко-технологічному університеті транспорту.

1. Які правові норми в цьому випадку будуть застосовані?
2. Дайте аргументовану відповідь, посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Варіант 14

1. Уніфікація норми їх правова природа, види та призначення.
2. Закон, що застосовується до зобов'язань внаслідок завдання шкоди.
3. Трудові відносини з іноземним елементом та джерела їх правового регулювання.

Задача 14

Вантажоодержувач 20 жовтня 2015 р. відправив до Південно-Західної залізниці претензію на пошкодження автомобіля «Мерседес» на суму 250 000 грн. Автомобіль «Мерседес» був виданий вантажоодержувачу на станції Гомель Республіки Білорусь 20 листопада 2015 р. Разом із претензією були додані копії комерційного акта, товаротранспортної накладної і довідка про розмір завданої шкоди.

1. Чи є правомірною вимога вантажоодержувача? Які правові норми в цьому разі будуть застосовані?
2. Дайте обґрунтовану відповідь, посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Варіант 15

1. Подолання колізійної проблеми як загальний метод міжнародного приватного права. Колізійно-правовий і матеріально-правовий способи регулювання правовідносин, укладених іноземним елементом.
2. Загальні положення договірного права у міжнародному обігу.
3. Відповідальність перевізника за втрату, нестачу і пошкодження вантажу.

Задача 15

На центральному автовокзалі м. Києві було виявлено гр. А., у якого були відсутні документи. Гр. А. був доставлений працівниками ППС Голосіївського РУВС м. Києва у прийомник-розподільник м. Києва для з'ясування особи. Під час перевірки було встановлено, що затриманий є громадянином Російської Федерації і перебуває в Україні нелегально. Рішенням начальника Голосіївського РУВС м. Києва гр. А. було визнано незаконним мігрантом з подальшою заборонаю в'їзду в Україну терміном на 3 роки.

1. Яка процедура видворення за межі України передбачена чинним законодавством? Як захищаються права та законні інтереси іноземців та осіб без громадянства в Україні?
2. Дайте обґрунтовану відповідь, посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Варіант 16

1. Трудова діяльність іноземців і осіб без громадянства в Україні та порядок її здійснення.
2. Відшкодування шкоди перевізникові за міжнародними договорами України з питань трудової діяльності та соціального забезпечення працівників.
3. Поняття, зміст і місце цивільного процесу в системі міжнародного приватного права. Джерела міжнародного цивільного процесу.

Задача 16

Біля Залізничного вокзалу «Південний» м. Києва інспектор ДПС зупинив водія А., який керував автомобілем «Мерседес». Під час перевірки документів водія А. було встановлено, що він працює водієм в посольстві республіки Білорусь і є її громадянином. Від нього пахло алкоголем. Тоді інспектор ДАІ запропонував водію А. пройти медичний огляд, але останній категорично від цього відмовився.

1. Які правові норми в цьому випадку будуть застосовані?
2. Дайте аргументовану відповідь, посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Варіант 17

1. Внутрішнє законодавство як джерело міжнародного приватного права.
2. Питання про можливість вибору сторонами зобов'язання застосованого права.
3. Колізійні питання трудових відносин. Право, що застосовується до трудового договору.

Задача 17

Приватне акціонерне товариство «ПЕРЕМОГА» (Україна) уклало бартерний контракт з нерезидентом громадянином республіки Білорусь. Приватне акціонерне товариство «ПЕРЕМОГА» (Україна) згідно з усіма зазначеними умовами контракт виконало в повному обсязі. Частина контракту – шляхом товарообмінних (бартерних) операцій, а другу частину – через банк «ЕНЕРГІЯ» здійснило валютний розрахунок.

1. На якій підставі використовувалась іноземна валюта у ситуації, що розглядається?
2. Дайте обґрунтовану відповідь, посилаючись на відповідні положення чинного законодавства України.

Варіант 18

1. Застосування колізійних норм. Правова кваліфікація. Приховані колізії законів. Проблема «конфлікту кваліфікацій» та методи його вирішення.
2. Особливості правового положення держави у міжнародних цивільних правовідносинах.
3. Обмеження відповідальності в окремих деліктних правовідносинах з іноземним елементом (за ядерну шкоду, за шкоду від забруднення нафтою, у сфері космічної діяльності тощо).

Задача 18

Два громадянина України і громадянин Франції вирішили займатися підприємницькою діяльністю у сфері надання інформаційних послуг. З цією метою вони звернулися до державного реєстратора Голосіївського району м. Києва де останній відмовив у реєстрації, посилаючись на те, що чинним законодавством України така реєстрація не передбачена.

1. Чи правомірні такі дії державного реєстратора?
2. Дайте обґрунтовану відповідь, посилаючись на відповідні положення чинного законодавства України.

Варіант 19

1. Зворотне відсилання до права третьої країни.
2. Уніфікація міжнародно-правових норм у сфері міжнародної купівлі-продажу товарів.
3. Обмеження відповідальності перевізника при зазначеній вартості вантажу.

Задача 19

Громадянин України А. під час навчання в університеті у Варшаві уклав шлюб з громадянкою Польщі М. за місцем навчання. Після навчання він працював на авіаційному заводі в Києві. Через деякий час громадянин А. в м. Києві уклав шлюб з громадянкою України Д. Протягом десяти років вони проживали в приватному будинку у селищі Козин Обухівського району Київської області. Під час випробовування нового літака гр. А. загинув. Претендуючи на його спадщину, громадянка Польщі М. звернулася до суду про визнання недійсним шлюбу з громадянкою Д.

1. Чи буде задоволений позов громадянки Польщі М? Яка колізійна норма в даній ситуації є основною?
2. Дайте обґрунтовану відповідь, посилаючись на відповідні положення чинного законодавства України.

Варіант 20

1. Методи правового регулювання у міжнародному приватному праві.
2. Особливості правового регулювання відносин власності у міжнародному приватному праві. Право власності на окремі види майна.
3. Міжнародні повітряні перевезення. Відповідальність перевізника за збереження вантажу, життя і здоров'я пасажирів. Межі відповідальності.

Задача 20

Між приватним підприємством РІ. (Польща) і волонтерами А. і В. (Україна) було укладено угоду про купівлю-продаж гомілковостопних протезів для реабілітації військовослужбовців в Україні. Через два роки вони стали не придатними для експлуатації. Волонтери України звернулись із позовом до міжнародного суду.

1. Чи буде задоволений позов? Законодавство якої держави необхідно застосувати.
2. Дайте аргументовану відповідь, посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Варіант 21

1. Поняття зобов'язального статусу правочину. Сфера дії права, що застосовуються до договору.
2. Колізійні питання договірних зобов'язань.
3. Відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смерті. Конвенція про визнання і виконання іноземних арбітражних рішень.

Задача 21

Після смерті громадянина Франції М. у 2015 р. в ощадбанку (м. Київ) залишився грошовий внесок на суму 100 тис. євро. На цей вклад подали позов дві дружини М. (гр. Франції і гр. України), кожна з них пред'явила свідоцтво про шлюб. Причому в однієї шлюб був зареєстрований 18 січня 1991 року в Парижі, а в іншої 10 вересня 1991 року в Києві. Дружина (гр. Франції), з якою він прожив 10 років, заявила в суді, що чоловік з нею шлюб не розривав і вона не знала про його другу сім'ю в Україні.

1. Який із двох шлюбів варто визнати недійсним за Цивільним Кодексом Франції?
2. Дайте аргументовану відповідь, посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Варіант 22

1. Наслідки обходу закону. Застереження про публічний порядок.
2. Конвенція ООН про договори міжнародної купівлі-продажу товарів. Сфера застосування та загальні положення.
3. Міжнародні автомобільні перевезення. Відповідальність сторін за договором. Обмеження відповідальності перевізника.

Задача 22

Студент, що навчався в Україні – громадянин Польщі уклав шлюб з громадянкою України. Подружжя деякий час (8 місяців) проживали разом в м. Львові, потім чоловік покинув жінку і поїхав в Польщу. Як наслідок виник спір про поділ спільно нажитого майна.

1. Визначте правом якої держави має вирішуватися цей спір?
2. Дайте аргументовану відповідь, посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Варіант 23

1. Концепції *Lex mercatoria* і міжнародне приватне право.
2. Поняття та види імунітету держави у міжнародному приватному праві. Імунітет власності держави.
3. Міжнародні морські перевезення. Колізії законів в галузі торговельного мореплавства

Задача 23

Між громадянином України А. і литовською судноплавною компанією був укладений трудовий договір строком на 1 рік в м. Одесі, яка була зареєстрована в Литві (м. Лієпая). Гр. А. працював різноробочим в порту Лієпая. Через шість місяців трудовий договір з гр. А. був розірваний

роботодавцем, достроково. Громадянин А. звернувся з позовом до суду, під час розгляду справи судом власник суднобудівної компанії заявив у суді, що в трудовому договорі не були передбачені умови розірвання договору, а тому у зв'язку з економією власних коштів вирішив звільнити гр. А. достроково.

1. Чи буде задоволений позов? Яке право слід застосовувати щодо трудових відносин в даному випадку?
2. Дайте аргументовану відповідь, посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Варіант 24

1. Вибір права за погодженням сторін договору. Право, що застосовується до договору за відсутності погодження сторін про вибір права.
2. Документи, що підтверджують наявність і зміст договору морського перевезення вантажу, рейсовий чартер, коносамент. Визначення правовідносин між перевізником і одержувачем вантажу.
3. Праця громадян України за кордоном. Регулювання посередництва у працевлаштуванні на роботу за кордоном.

Задача 24

Між сільськогосподарським кооперативом «М» з Ліспая і Київським товариством з обмеженою відповідальністю «К» було укладена угода на поставку льону з включенням до договору правил Інкотермс 2010, «Ex Works» («Франко завод»). Під час виконання договору між сторонами виникла суперечка за чиї кошти повинна здійснюватись доставка льону.

1. За чиї кошти в тієї ситуації повинна здійснюватись поставка льону?
2. Дайте аргументовану відповідь, посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Варіант 25

1. Принципи та функції міжнародного приватного права.
2. Розрахункова одиниця. Відповідальність перевізника за шкоду, заподіяної внаслідок смерті пасажирів або ушкодження його здоров'я. Межі відповідальності перевізника.
3. Міжнародна підсудність: поняття, види та способи визначення. Пролонгаційні угоди.

Задача 25

Підданий Чеської республіки А. уклав шлюб з громадянкою України М., яка народила двох близнят, після чого гр. А. переїхав на постійне місце проживання до республіки Білорусь. Незабаром громадянка М. за місцем мешкання чоловіка А. пред'явила позов про сплату аліментів.

1. Чи повинен білоруський суд відмовити громадянки М. про стягнення аліментів на утримання двох дітей?
2. Дайте аргументовану відповідь, посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Варіант 26

1. Встановлення змісту норм іноземного права.
2. Закони про міжнародне приватне право та інші нормативні акти зарубіжних країн.
3. Право на судовий захист і цивільні процесуальні права та обов'язки іноземних громадян і осіб без громадянства та іноземних підприємств і організацій в Україні.

Задача 26

Громадянин Польщі А. та громадянка Білорусії В. разом подорожували на власному мікроавтобусі у Києві (Україна). На мікроавтобус був здійснений наїзд водієм міського трамвая № 42, внаслідок чого вони отримали легкі тілесні ушкодження та пошкоджено мікроавтобус. Громадянин Польщі А. та громадянка Білорусії В. проходили курс лікування у приватній лікарні Польщі.

1. Яка колізійна прив'язка буде застосовуватися до вибору матеріального права?
2. Дайте аргументовану відповідь, посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Варіант 27

1. Уніфікація і гармонізація у міжнародному приватному праві: поняття, відмінності та взаємодія.
2. Закон, що застосовується до форми договору. Застосування права з питань змісту контракту.
3. Претензії та позови з міжнародних перевезень, вантажів і пасажирів. Особливості обчислення строків претензійної та позовної давності.

Задача 27

Після закінчення трудового контракту громадянин України А. відбув з Польщі (м. Варшава) до м. Києва. Після прибуття в аеропорт Київ не був виданий йому багаж. Виявилось, що багаж помилково був направлений до м. Львова. Після прибуття багажу в аеропорт Київ багажу було з'ясовано, що багаж було пошкоджено і був відсутній комп'ютер DELL. Гр. А. звернувся з позовом про відшкодування збитків до Солом'янського районного суду м. Києва, але в позові йому було відмовлено, посилаючись на те, що він не мав право перевозити в багажі комп'ютер.

1. Здійснить правовий аналіз в даному випадку з позиції українського законодавства. Чи підлягає позов задоволенню?
2. Дайте аргументовану відповідь, посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Варіант 28

1. Принципи колізійного права. Автономія волі. Принцип найтіснішого зв'язку.
2. Міжнародний захист іноземних інвестицій. Правовий режим націоналізації у міжнародному приватному праві.
3. Легалізація іноземних офіційних документів, способи її здійснення. Апостиль.

Задача 28

Під час завантаження вантажу в контейнеровоз між вантажовідправником і перевізником виникла суперечка с приводу надання коносаменту на вантаж. Перевізник відмовив у видачі коносаменту на вантаж, пояснюючи, що чинним законодавством передбачене видача коносаменту тільки після прийому вантажу на борт судна.

1. Здійснить правовий аналіз в даному випадку з позиції українського законодавства.
2. Дайте аргументовану відповідь, посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Варіант 29

1. Поняття правового режиму та його види. Взаємність у міжнародному приватному праві. Матеріальна і формальна взаємність.
2. Процесуальне положення іноземної держави.
3. Міжнародний комерційний арбітражний суд і Морська арбітражна комісія (МАК) при Торгово-промислової палаті України, їх компетенція і регламентація діяльності

Задача 29

Між польською фірмою – М. і публічним акціонерним товариством – А. був укладений договір міжнародної купівлі-продажу на поставку гречаної крупи, в якому були передбачені усі істотні умови договору у тому числі права і обов'язки сторін. З боку польської сторони під час виконання договору виникли питання, щодо дійсності укладеній угоди. Пояснюючі тим, що дана угода (текст) не був парафований.

1. Здійснить правовий аналіз в даному випадку з позиції українського законодавства.
2. Дайте аргументовану відповідь, посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Варіант 30

1. Склад та порядок норм міжнародного приватного права. Колізійне право. Матеріальне право.
2. Поняття і особливості зовнішньоекономічного договору (контракту).
3. Виконання судових доручень. Здійснення нотаріальних дій.

Задача 30

Між приватним підприємством «Рі» з Грузії і Київським приватним акціонерним товариством «Мрія» було укладена угоду на поставку вина з включенням до договору правил Інкотермс 2010, FCA (Франко-перевозчик). Під час виконання договору між сторонами виникла суперечка за чиї кошти повинна здійснюватись доставка вина.

3. За чиї кошти в тієї ситуації повинна здійснюватись поставка вина?
4. Дайте аргументовану відповідь, посилаючись на певні нормативно-правові акти.

4. МЕТОДИЧНІ ЗАВДАННЯ ТА РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ВИКОНАННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Самостійна робота студента – форма організації навчального процесу, при якій заплановані самостійні завдання виконуються студентом під методичним керівництвом викладача.

Мета самостійної роботи студентів – є формування у студентів системи правових знань, невід’ємно пов’язаних з управлінською діяльністю, оволодіння навичками самостійної роботи з підручниками, навчальними посібниками, нормативними і літературними джерелами, науковою і зарубіжною літературою, з тим, щоб на основі їх аналізу та узагальнення студенти могли робити самостійні висновки теоретичного і практичного характеру, обґрунтовуючи їх належним чином. Це досягається завдяки збалансованій методиці, яка поєднує вивчення теоретичних проблем з їх практичним опрацюванням на заняттях шляхом розв’язання практичних завдань, індивідуального опитування, консультацій та виконання підсумкової модульної самостійної контрольної роботи.

Завдання для самостійної роботи студентів із курсу «Міжнародне приватне право» мають на меті засвоїти основні міжнародні-правові угоди і конвенції з регулюванням приватноправових відносин, ускладнених іноземним елементом, набуття навичок роботи з нормативним матеріалом, вироблення у студентів наукового підходу до оцінки чинного вітчизняного законодавства з міжнародного приватного права, вміння застосовувати норми правових актів у практичних ситуаціях, зокрема при укладанні міжнародних комерційних контрактів, при вирішенні спорів у міжнародних комерційних арбітражних судах, пояснення деяких особливостей міжнародного приватного права у вирішенні практичних задач з конкретних питань в різноманітних економічних ситуаціях, вміння в процесі вирішення різноманітних практичних задач, аргументувати власну точку зору та давати їм правову оцінку.

Самостійна робота студентів насамперед *полягає*:
– в опрацюванні лекційного матеріалу;

- у вивченні та аналізі законодавчих, міжнародних та інших нормативних документів;
- у самостійній роботі з підручниками, навчальними посібниками, науковою та спеціальною фаховою літературою;
- у вирішенні практичних завдань і тестів;
- у підготовці рефератів і виконанні самостійних контрольних завдань за підсумками модулів;
- у підготовці до заліку (іспиту);
- наукова робота.

Тема 1. Вступ до міжнародного приватного права

1. Сфера дії міжнародного приватного права, його роль в організації міжнародних економічних, наукових і культурних зв'язків.
2. Значення міжнародного приватного права в регулюванні зовнішньоекономічної діяльності.
3. Склад та порядок норм міжнародного приватного права. Колізійне право. Матеріальне право.
4. Подолання колізійної проблеми як загальний метод міжнародного приватного права.
5. Роль порівняльного методу дослідження та вивчення міжнародного приватного права.
6. Зародження і розвиток міжнародного приватного права. Становлення доктрини міжнародного права.
7. Сучасні проблеми міжнародного приватного права.
8. Концепції *Lex mercatoria* і міжнародне приватне право.
9. Міжнародні наукові інститути та організації, що займаються проблемами міжнародного приватного права.

Завдання 1.

15 лютому 2015 р. у м. Києві чеський водій не впорався з управлінням автомобіля VOLVO. Внаслідок ДТП дві особи отримали тяжкі тілесні ушкодження, пошкоджено автомобіль MISAN.

1. Які правові норми в даному випадку будуть застосовані?
2. Дайте аргументовану відповідь посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Перелік тестових питань:

1. Міжнародне приватне право регулює:

1. Міжнародні відносини.
2. Невладні майнові відносини.
3. Невладні немайнові відносини.
4. Міжнародні немайнові і майнові відносини.

2. Міжнародне приватне право це:

1. Система юридичних норм, спрямована на врегулювання міжнародних невлadних відносин з «іноземним елементом».
2. Система юридичних норм, спрямована на врегулювання міжнародних владних відносин з «іноземним елементом».
3. Система юридичних норм, спрямована на врегулювання міжнародних трудових відносин з «іноземним елементом».
4. Система юридичних норм, спрямована на врегулювання міжнародних господарських відносин з «іноземним елементом».

3. Міжнародне приватне право складається з:

1. Загальної частини.
2. Особливої частини.
3. Технічної частини.
4. Юридичної частини.

4. *Методом міжнародного приватного права є переважно:*

1. Рекомендаційний метод.
2. Колізійний метод.
3. Владний метод.
4. Публічний метод.
5. ***Найважливішим принципами міжнародного приватного права є:***
 1. Моральність.
 2. Справедливість.
 3. Розумність.
 4. «Не зловживання» цивільними правами.

Контрольні запитання:

1. Дайте визначення понять: міжнародне приватне право, «іноземний елемент», колізійне право, матеріальне право.
2. Назвіть методи правового регулювання у міжнародному приватному праві.
3. Перерахуйте способи регулювання правовідносин, укладених «іноземним елементом».
4. Які ви знаєте основні закони України, що регулюють правовідносини з міжнародного приватного права.
5. Назвіть основні принципи та функції міжнародного приватного права.
6. Дайте загальну характеристику Закону України від 23 червня 2005 р. «Про міжнародне приватне право».
7. Перелічіть міжнародні наукові інститути та організації, що займаються проблемами міжнародного приватного права.
8. Назвіть концепції *Lex mercatoria*.

Нормативно-правові акти: 1–3, 6–7, 14–15, 22–24, 42, 51, 52–55.

Основна література: 56–67.

Додаткова література: 70, 72–73, 75, 88.

Тема 2. Джерела міжнародного приватного права

1. Загальна характеристика джерел міжнародного приватного права, їх види. Питання про доктрину та «автономію волі» як джерел міжнародного приватного права.
2. Джерела *Lex mercatoria*.
3. Внутрішнє законодавство як джерело міжнародного приватного права.
4. Закони про міжнародне приватне право та інші нормативні акти зарубіжних країн.
5. Українське законодавство з питань міжнародного приватного права. Характеристика Закону України «Про міжнародне приватне право» від 23 червня 2005 року.
6. Міжнародний договір як джерело міжнародного приватного права. Співвідношення міжнародного договору та внутрішнього закону.
7. Багатосторонні договори, які містять уніфіковані колізійні та матеріальні норми.

8. Міжнародні центри з підготовки конвенцій в галузі міжнародного приватного права.
9. Судовий прецедент як джерело міжнародного приватного права в окремих країнах системи загального права.
10. Значення судової і арбітражної практики у системі джерел міжнародного приватного права.
11. Звичай як джерело міжнародного приватного права. Торгові звичаї. Звичаї ділового обороту.

Завдання 1.

Проаналізуйте договір між Україною та Литовською Республікою від 23 квітня 2001р. «Про соціальне забезпечення» на предмет наявності у них норм міжнародного права.

Завдання 2.

Зробіть порівняльний аналіз збудь-яким терміном з Правил ІНКМТЕРМС в різних редакціях Правил.

Реферати

1. Предмет, норми та джерела міжнародного економічного права.
2. Правові звичаї як джерело міжнародного приватного права.
3. Національне законодавство як міжнародного приватного права.
4. Співвідношення джерел міжнародного приватного права відповідно до норм інших держав.

Контрольні запитання:

1. Дайте визначення понять: звичай, судовий прецедент, колізійної та матеріальної норми.
2. Дайте загальну характеристику джерел міжнародного приватного права.
3. Які ви знаєте джерела міжнародного приватного права?
4. Назвіть основні напрями, способи і форми зближення правових норм різних держав.
5. Перерахуйте джерела Lex mercatoria.

Нормативно-правові акти: 1–3, 8, 14–17, 21–25, 31–44, 52–55.

Основна література: 56–67.

Додаткова література: 70, 72–73, 75.

Тема 3. Загальні поняття міжнародного приватного права

1. Приховані колізії законів. Проблема «конфлікту кваліфікацій» та методи його вирішення.
2. Зворотне відсилання до права третьої країни.
3. Наслідки обходу закону. Застереження про публічний порядок.
4. Встановлення змісту норм іноземного права.
5. Уніфікація і гармонізація у міжнародному приватному праві: поняття, відмінності та взаємодія.
6. Уніфікація норми їх правова природа, види та призначення.

7. Поняття правового режиму та його види.
8. Взаємність у міжнародному приватному праві. Матеріальна і формальна взаємність.
9. Реторсії у міжнародному приватному праві.

Контрольні запитання:

1. Дайте визначення понять: правова кваліфікація, правовий режим, колізійного та матеріально-правового методу.
2. Дайте загальну характеристику юридично-технічних методів регулювання відносин у міжнародному приватному праві.
3. Що таке матеріальна і формальна взаємність у міжнародному приватному праві?
4. Які ви знаєте приховані колізії законів у міжнародному приватному праві?
5. Назвіть основні напрями, способи і форми зближення правових норм різних держав.
6. Значення реторсії у міжнародному приватному праві.

Нормативно-правові акти: 1–3, 8, 14, 16–17, 19, 22, 24, 31, 52–55.

Основна література: 56–67.

Додаткова література: 73, 75, 89.

Тема 4. Правове становище фізичних осіб у міжнародному приватному праві

1. Національний режим. Колізійні питання дієздатності.
2. Особливості правового статусу біженців, біпатридів, деяких інших осіб.
3. Безвісна відсутність та оголошення особи померлою у міжнародному приватному праві.
4. Правовий статус закордонного українця.

Перелік тестових питань:

1. До основних способів вирішення питання кваліфікації у міжнародному приватному праві відносять:

1. За законом суду.
2. За рішенням сторін.
3. За власним розсудом.
4. За принципом автономної кваліфікації.

2. Іноземець, який перебуває на території певної держави підпорядковується:

1. Її законодавству та юрисдикції.
2. Законодавству іншої держави та юрисдикції.
3. Законодавству нейтральної держави та її юрисдикції.
4. Усі названі умови.

3. Які правові режими надаються іноземцям для реалізації їхніх прав та обов'язків:

1. Соціальний режим.
2. Національний режим.

3. Режим найбільшого сприяння.

4. Адміністративний режим.

4. Яке надається громадянство держави, дітям-апатридам?

1. На території якої проживають батьки.

2. На території якої вони народилися.

3. На території якої вони працюють.

4. На території якої вони отримують освіту.

5. Процедура визначення статусу біженця в Україні складається із:

1. Трьох стадій.

2. Чотирьох стадій.

3. П'яти стадій.

4. Шести стадій.

6. Місцем проживання фізичної особи в Україні вважається адміністративно-територіальна одиниця, на території якої особа проживає:

1. Строком понад трьох місяців на рік.

2. Строком понад шести місяців на рік.

3. Строком понад дев'яти місяців на рік.

4. Строком понад дванадцяти місяців на рік.

7. Транзитні візи надаються іноземцям і особам без громадянства, які тимчасово перебувають в Україні на строк:

1. Не більше трьох діб.

2. Не більше п'яти діб.

3. Не більше шести діб.

4. Не більше семи діб.

8. Довгострокові візи надаються іноземцям і особам без громадянства, які тимчасово перебувають в Україні на строк:

1. Від трьох місяців до трьох років.

2. Від п'яти місяців до п'яти років.

3. Від шести місяців до шести років.

4. Від семи місяців до семи років.

9. Короткочасні візи надаються іноземцям і особам без громадянства, які тимчасово перебувають в Україні на строк:

1. До трьох місяців.

2. До п'яти місяців.

3. До шести місяців.

4. До семи місяців.

10. Рішення про скорочення терміну тимчасового перебування іноземця в Україні приймається:

1. Органами митної служби.

2. Органами внутрішніх справ.

3. Органами прикордонної служби.

4. Народним судом.

11. Цивільно-правова відповідальність іноземців в Україні може бути визначена:

1. З договору.
2. З делікту.
3. Правильна відповідь 1.
4. Правильні відповіді 1,2.

12. Правовий статус громадян України за кордоном визначається:

1. Законодавством України.
2. Законодавством держави їх перебування.
3. Міжнародними правовими звичаями.
4. Нормами адміністративної комісії в країні, якої перебуває громадянин України.

13. Які визнаєте види договірної взаємності, щодо фізичних осіб в міжнародному приватному праві?

1. Формальна взаємність.
2. Регіональна взаємність.
3. Позадовірна взаємність.
4. Матеріальна взаємність.

Реферати

1. Загальна характеристика закон України від 22 вересня 2011 р. № 3773-VI «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства».
2. Особливості правового статусу закордонного українця.

Контрольні запитання:

1. Дайте визначення понять: іноземець, громадянин іноземної держави особа без громадянства, біженець.
2. Назвіть особливості правового статусу біпатрида.
3. Дайте загальну характеристику правового статусу закордонного українця.
4. Назвіть основні колізійні норми законодавства України, які визначають правовий статус фізичних осіб.
5. Перерахуйте колізійні норми за допомогою яких визначається правоздатність і дієздатність фізичних осіб.
6. Які винятки законодавство України може встановлювати щодо правового статусу іноземців?
7. На які категорії іноземних громадян не поширюється принцип національного режиму в питаннях відповідальності?

Нормативно-правові акти: 1–3, 6, 8, 14–19, 21–22, 24, 42, 51–55.

Основна література: 56–67.

Додаткова література: 70, 72, 75, 83, 86, 88–89.

Тема 5. Правове становище юридичних осіб у міжнародному приватному праві

1. Особистий закон іноземної організації, яка не є юридичною особою згідно з іноземним правом.
2. Іноземні юридичні особи в Україні, правовий режим їх діяльності.
3. Правовий статус підприємців з іноземними інвестиціями в Україні.
4. Особливості правового положення представництв іноземних суб'єктів господарської діяльності, а також постійних представництв нерезидентів на території України.
5. Міжнародні транснаціональні корпорації.
6. Проблема міжнародних юридичних осіб.
7. Діяльність українських юридичних осіб за кордоном.

Перелік тестових питань:

1. Юридичні особи міжнародного приватного права створюються:

1. Переважно в розпорядчому порядку.
2. Переважно в нормативно-явочному порядку.
3. Переважно в дозвільному порядку.
4. Переважно в договірному порядку.

2. Від встановлення «національності» юридичної особи у міжнародному приватному праві залежить встановлення:

1. Цивільної правоздатності осіб.
2. Моральної правоздатності осіб.
3. Цивільно-процесуальної правоздатності осіб.
4. Звичайної правоздатності осіб.

3. Поняття юридичної особи за міжнародним приватним правом пов'язані такі поняття як:

1. «Особистий статут».
2. «Національність».
3. «Особлива справа».
4. «Особистий закон».

4. Правовідносини між батьками та дітьми за міжнародним приватним правом поділяються:

1. На особисті правовідносини.
2. На моральні правовідносини.
3. На майнові правовідносини.
4. На виховні правовідносини.

5. Особистим законом особи без громадянства вважається право держави, у якій ця особа:

1. Має місце проживання.
2. Має місце перебування.
3. Має власний намір працювати.
4. Правильні відповіді 1, 2, 3.

6. *Право фізичної особи на здійснення підприємницької діяльності визначається правом держави у якій:*

1. Фізична особа зареєстрована як підприємець.
2. За відсутності в державі вимог щодо обов'язкової реєстрації застосовується право держави основного місця здійснення підприємницької діяльності.
3. Фізична особа, яка має намір займатися підприємницькою діяльністю.
4. Правильні відповіді 1, 2, 3

7. *Іноземні юридичні особи підтверджують свій правовий статус витягом із:*

1. Торговельного реєстру.
2. Банківського реєстру.
3. Судового реєстру.
4. Адміністративного реєстру.

8. *Цивільна правоздатність та дієздатність юридичної особи за міжнародним приватним правом визначається:*

1. Особистим законом юридичної особи.
2. За місцем реєстрації юридичної особи.
3. За місцем перебування юридичної особи.
4. За місцем реалізації продукції юридичною особою.

9. *Юридичні особи України мають право здійснювати свою діяльність, яка виходить за межі України, відповідно до:*

1. Статутних завдань.
2. Правових звичаїв.
3. Міжнародних угод.
4. Адміністративних угод.

Реферати

1. Особливості правового положення представництв іноземних суб'єктів господарської діяльності.
2. Цивільна правоздатність і дієздатність юридичної особи за законодавством України.

Контрольні запитання:

1. Дайте визначення понять: «юридична особа», «національність», «особистий статут», «особистий закон».
2. Які вам відомі теорії доктрин визначення «національності» юридичних осіб у національних джерелах права?
3. Назвіть уніфіковані колізійні норми, призначені для встановлення «національності» юридичних осіб.
4. Дайте визначення понять цивільної правоздатності і дієздатності юридичної особи.
5. Дайте загальну характеристику правового статусу підприємця з іноземними інвестиціями.

6. Дайте загальну характеристику особистого закону іноземної організації, яка не є юридичною особою згідно з іноземним правом.
7. За якими нормативно-правовими актами мають право здійснювати свою діяльність юридичні особи України за кордоном?
8. Що таке міжнародна транснаціональна корпорація?

Нормативно-правові акти: 1–3, 6, 8, 10, 14–19, 23–25, 31, 37, 49, 52–55.

Основна література: 56–67.

Додаткова література: 71, 75, 77, 80, 82, 86, 89–91.

Тема 6. Держава як учасник приватноправових відносин з іноземним елементом

1. Особливості правового положення держави у міжнародних цивільних правовідносинах.
2. Поняття та види імунітету держави у міжнародному приватному праві.
3. Імунітет власності держави.
4. Законодавство і судова практика зарубіжних країн про імунітет іноземної держави.
5. Міжнародно-правові кодифікації з питань імунітету держави.
6. Законодавство України стосовно можливості відмови усіх чи певного виду імунітету.

Контрольні тести

1. Як суб'єкт міжнародного приватного права держава може вступати у цивільно-правові відносини з приводу:

1. Отримання майна за договором дарування.
2. Отримання майна у спадок за заповітом.
3. Отримання майна у спадок за законом.
4. Правильні відповіді 1, 2, 3.

2. У міжнародному приватному праві під імунітетом розуміють:

1. Підлеглість однієї держави законодавству та юрисдикції іншої.
2. Не підлеглість однієї держави і законодавству та юрисдикції іншої.
3. Підлеглість однієї держави законодавству та юрисдикції іншої за умови дружніх стосунків між державами.
4. Підлеглість однієї держави законодавству та юрисдикції іншої за умови отримання пільгових кредитів.

3. Цивільно-правові відносини з іншими державами поділяються на:

1. Приватноправові відносини.
2. Публічно-правові відносини.
3. Морально-правові відносини.
4. Естетично-правові відносини.

4. Міжнародне приватне право розрізняє такі види державного імунітету як:

1. Судовий імунітет.
2. Адміністративний імунітет.

3. Майновий імунітет.
4. Імунітет попереднього забезпечення позову.
5. **На громадян іноземних держав та осіб без громадянства у державах у питаннях власності переважно поширюється:**
 1. Спеціальний режим.
 2. Недискримінаційний режим.
 3. Режим найбільшого сприяння.
 4. Національний режим.

Реферати

1. Держава як суб'єкт міжнародного приватного права.
2. Участь держави та юридичних осіб публічного права у приватноправових відносинах з іноземним елементом.
3. Інститут державного імунітету і міжнародному публічному праві.
4. Особливості реалізації норм міжнародного права у сфері приватноправових відносин України з іноземним елементом.

Контрольні запитання:

1. Дайте визначення понять: «судовий імунітет», «майновий імунітет», «особистий статут», «імунітет від попереднього забезпечення позову», «імунітет від примусового виконання судового рішення».
2. Які вам відомі концепції імунітету держави?
3. Що таке абсолютний імунітет і функціональний (обмежений) імунітет держави?
4. Назвіть міжнародно-правові кодифікації з питань імунітету держави.
5. Дайте загальну характеристику участі держави у цивільно-правових відносинах з «іноземним елементом».

Нормативно-правові акти: 1–4, 16–17, 31, 37, 41, 52–55.

Основна література: 56–67.

Додаткова література: 73, 92–93.

Тема 7. Право власності у міжнародному приватному праві

1. Особливості правового регулювання відносин власності у міжнародному приватному праві.
2. Право власності на окремі види майна.
3. Майно, яке не може знаходитись у приватної власності громадян, громадських об'єднань міжнародних організацій і юридичних осіб інших держав на території України.
4. Угоди про взаємне визнання прав та врегулювання відносин власності між Україною та Російською Федерацією, Білорусією, Молдовою, Грузією, Азербайджанською республікою.
5. Особливості майнових прав іноземних суб'єктів господарської діяльності в Україні.

6. Колізійні питання права власності й вирішення їх у законодавстві України, інших держав та у міжнародних договорах.
7. Правовий режим іноземної власності на території України.
8. Система гарантій іноземним інвесторам, зокрема в разі зміни законодавства про іноземні інвестиції.
9. Екстериторіальна дія законів про націоналізацію. Націоналізація з питань компенсації.

Завдання 1.

Предметом спору, який розглядався литовським судом, є литовські музичні інструменти. У Чехії була викрадена колекція скрипок, яка згодом була привезено до Білорусії. Їх купив добросовісний набувач, який не знав про те що колекція скрипок була викрадена. Набувач відправив їх до Литви на аукціон, де їх запропонували для продажу. Про це дізнався власник, у якого вони були викрадені. Він звернувся з позовом до суду з вимогою про повернення колекційних скрипок.

1. Чи буде задоволений позов власника? Законодавство якої держави необхідно застосувати.
2. Дайте аргументовану відповідь посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Реферати

1. Класифікація майна у міжнародному приватному праві.
2. Правове становище право власності Україні і українських приватних осіб за кордоном.

Контрольні запитання:

1. Дайте визначення понять: «право власності», «речові права», «національний режим», «націоналізація», «набувач».
2. Назвіть суб'єкти права власності України.
3. Яке майно не може знаходитись у приватної власності громадян, громадських об'єднань міжнародних організацій і юридичних осіб інших держав на території України?
4. Дайте загальну характеристику правового режиму іноземної власності на території України.
5. Перелічіть основні питання колізійного регулювання правового статусу рухомого майна.
6. Яким законом держав регулюється право власності нерухомого майна?
7. Перелічіть угоди про взаємне визнання прав та регулювання відносин власності між Україною та Російською федерацією, Білоруссю, Молдовою, Грузією і Азербайджанською республікою.
8. Назвіть правові підстави набуття і втрати речових прав іноземними громадянами та особами без громадянства.

Нормативно-правові акти: 1–3, 6, 8, 14–17, 19, 24, 31, 37, 42, 52–55.

Основна література: 56–67.

Додаткова література: 73, 75, 77–78, 80, 86.

Тема 8. Договір у міжнародному приватному праві

1. Колізійні питання договірних зобов'язань.
2. Закон, що застосовується до форми договору.
3. Застосування права з питань змісту контракту.
4. Вибір права за погодженням сторін договору. Право, що застосовується до договору за відсутності погодження сторін про вибір права.
5. Випадки застосування імперативних колізійних прив'язок.
6. Вимоги чинного законодавства України стосовно форми змісту і порядку укладення зовнішньоекономічних договорів (контрактів).
7. Типові (модельні договори) «Інкортемс» (2010).

Перелік тестових питань:

1. Хто може бути суб'єктом господарювання в зовнішньоекономічній діяльності України:

1. Фізичні особи – іноземні громадяни, особи без громадянства, які тимчасово проживають на території України.
2. Фізичні особи – громадяни України, які постійно проживають на території України.
3. Фізичні особи – громадяни України, іноземні громадяни та особи без громадянства, які мають правоздатність і дієздатність згідно із законами України, які постійно проживають на території України.
4. Інші суб'єкти господарської діяльності, передбачені законами України?

2. Які документи подає іноземний суб'єкт господарської діяльності, якій має намір відкрити представництво на території України:

1. Заяву з проханням про реєстрацію представництва, яка складається в довільній формі.
2. Виписку з торговельного (банківського) реєстру країни, де іноземний суб'єкт господарської діяльності має офіційно зареєстровану контору.
3. Довідку від банківської установи, в якій офіційно відкрито рахунок продавця.
4. Усі перераховані.

3. Якими принципами керуються українські та іноземні суб'єкти господарської діяльності при здійсненні зовнішньоекономічної діяльності:

1. Принципом свободи юридичної рівності і недискримінації.
2. Принципом верховенства закону.
3. Принципом захисту інтересів суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності.
4. Принципом власної вигоди.

4. Якщо при укладанні зовнішньоекономічного договору, де стороною цього договору є громадянин України договір укладається:

1. В письмовій формі залежно від місця його укладання.
2. В письмовій формі незалежно від місця його укладання.
3. В письмовій формі за згодою сторін.
4. В письмовій формі за згодою одного зі сторін.

5. Повноваження представника на укладання зовнішньоекономічного договору (контракту) може впливати:

1. З доручення.
2. З статутних документів.
3. З власних бажань.
4. З договорів.

6. Сторонами зовнішньоекономічного договору (контракту) можуть бути:

1. Юридичні особи.
2. Фізичні особи-підприємці.
3. Держава.
4. Благодійні організації.

7. Державну реєстрацію суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності, що здійснюють зовнішньоекономічну діяльність на території України здійснює:

1. Кабінет міністрів України.
2. Міністерство економіки України.
3. Міністерство Закордонних справ України.
4. Верховна Рада України.

8. Реєстрацію іноземних представництв, що здійснюють зовнішньоекономічну діяльність на території України здійснює міністерство економіки України протягом:

1. 30 робочих днів з дня подання іноземним суб'єктом господарської діяльності документів на реєстрацію.
2. 45 робочих днів з дня подання іноземним суб'єктом господарської діяльності документів на реєстрацію.
3. 60 робочих днів з дня подання іноземним суб'єктом господарської діяльності документів на реєстрацію.
4. 90 робочих днів з дня подання іноземним суб'єктом господарської діяльності документів на реєстрацію.

9. Які види експортних (імпортних) ліцензій запроваджуються в Україні?

1. Генеральна, разова, відкрита ліцензії.
2. Генеральна, разова, відкрита, спеціальна ліцензії.
3. Генеральна, разова, відкрита, компенсаційна, спеціальна ліцензії.
4. Генеральна, разова, відкрита, закрита, компенсаційна, спеціальна.

10. Державне регулювання зовнішньоекономічної діяльності здійснюють:

1. Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Національний банк України.
2. Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Національний банк України, міжвідомча комісія з міжнародної торгівлі.

3. Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Національний банк України, міжвідомча комісія з міжнародної торгівлі, місцеві державні адміністрації;

4. Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Національний банк України, Державна митна служби України, міжвідомча комісія з міжнародної торгівлі.

Реферати

1. Міжнародні організації та підготовка міжнародних договорів у сфері міжнародного приватного права.

2. Механізм застосування імперативних колізійних прив'язок.

Контрольні запитання:

1. Дайте визначення понять: зовнішньоторговельний (зовнішньоекономічний) правочин, міжнародний комерційний договір (контракт), зовнішньоекономічна діяльність.

2. Перелічить істотні умови зовнішньоекономічного договору.

3. Які документи повинен мати уповноважений представник при укладанні зовнішньоекономічного договору (контракту)?

4. Назвіть випадки застосування імперативних колізійних прив'язок.

5. Дайте загальну характеристику зовнішньоекономічних контрактів з особливим суб'єктивним складом.

6. Перелічить види ліцензійних договорів.

7. Які ви знаєте види оплатності за договором ліцензування?

Нормативно-правові акти: 1–4, 9–13, 16–17, 20, 31, 45, 47, 49–55.

Основна література: 56–67.

Додаткова література: 68, 71, 73, 75, 87–88, 91, 92.

Тема 9. Договір міжнародної купівлі-продажу товарів

1. Конвенція ООН про договори міжнародної купівлі-продажу товарів. Сфера застосування та загальні положення.

2. Укладення договору міжнародної купівлі-продажу товарів.

3. Визначення моменту, з настанням якого договір вважається укладеним.

4. Правила переходу ризику у зв'язку з втратою чи пошкодженням товару. Вирішення питання про перехід права власності відповідно до норм застосовного права.

5. Наслідки розірвання договору. Поняття та склад збитків у зв'язку з порушенням та розірванням договору, вимоги щодо їх відшкодування.

6. Підстави звільнення від відповідальності та порядок їх застосування.

7. Загальні обмеження строку позовної давності і можливість його зміни. Наслідки впливу строку позовної давності.

Перелік тестових питань:

1. Віденська конвенція ООН 1980 р. застосовується до договорів купівлі-продажу товарів між сторонами, комерційні підприємства яких перебувають в різних державах коли:

1. Ці держави є не договірними державами.
2. Ці держави є договірними державами.
3. Ці держави є не договірними державами.
4. Згідно з нормами міжнародного приватного права застосовано право договірної держави.

2. Віденська конвенція ООН 1980 р. застосовується до продажу:

1. Товарів, придбаних для особистого використання.
2. З аукціону.
3. Електроенергії.
4. Інший варіант.

3. Відповідно до Віденської конвенція ООН 1980 р. оферта, навіть коли вона є невідкличною, може бути скасовано оферентом тільки:

1. Якщо повідомлення про скасування одержано адресатом оферти раніше, ніж сама оферта.
2. Якщо повідомлення в оферті зазначено шляхом встановлення певного строку акцепту, що вона є невідкличною.
3. Якщо повідомлення про скасування одержано адресатом оферти пізніше, ніж сама оферта.
4. Якщо повідомлення про скасування одержано адресатом оферти одночасно з нею.

4. Відповідно до Віденської конвенція ООН 1980 р. вплив строку для акцепту, що встановлений референтом у телеграмі є:

1. З моменту отримання телеграми акцептом.
2. З моменту здачі телеграми для відправлення акцепту.
3. З моменту реєстрації телеграми – акцептом.
4. З моменту реєстрації телеграми – акцептом і прийнятим до виконання під розпис.

5. Відповідно до Віденської конвенція ООН 1980 р. договір вважається укладеним, коли:

1. Акцепт оферти набуває чинності відповідно до положень цієї Конвенції.
2. Є намір хоча б однієї сторони укласти договір.
3. Є пропозиція хоча б однієї сторони укласти договір.
4. Правильні відповіді 1, 2, 3.

6. Якщо відповідно до положень Віденської конвенція ООН 1980 р. одна із сторін має право вимагати виконання якогось зобов'язання іншої сторони то:

1. Суд буде зобов'язаний виносити рішення про виконання, в натурі.
2. Суд не буде зобов'язаний виносити рішення про виконання, в натурі.
3. Суд буде зобов'язаний виносити рішення про виконання частково, в натурі.
4. Правильні відповіді 1, 2, 3.

7. Відповідно до Віденської конвенція ООН 1980 р. продавець зобов'язаний надіслати покупцеві повідомлення якщо:

1. Товар чітко не ідентифікований для мети договору шляхом маркірування.
2. Товар чітко не ідентифікований для мети договору шляхом відвантажувальних документів.
3. Товар чітко не ідентифікований за осудом сторонніх осіб.
4. Товар чітко не ідентифікований для мети договору шляхом про відправлення із зазначенням товару.

8. Відповідно до Віденської конвенція ООН 1980 р. основним обов'язком покупця є:

1. Огляд отриманого товару, направлення повідомлення про його невідповідність договору протягом розумного строку, але не пізніше ніж 6 місяців з моменту виявлення недоліку.
2. Огляд отриманого товару, направлення повідомлення про його невідповідність договору протягом розумного строку, але не пізніше ніж 1 року з моменту виявлення недоліку.
3. Огляд отриманого товару, направлення повідомлення про його невідповідність договору протягом розумного строку, але не пізніше ніж 2-х років з моменту виявлення недоліку.
4. Оплата в установленому місці та строки ціни за товар.

9. Відповідно до Віденської конвенція ООН 1980 р. продавець зобов'язаний поставити товар вільним від будь-яких прав третіх осіб, що ґрунтуються на промисловій власності, про які на момент укладення договору продавець знав, за умови, що такі права ґрунтуються на промисловій власності:

1. За законами держави, де товар буде перепродаватися.
2. За законом третьої держави.
3. За законом ЄС.
4. За законом держави, в якій знаходиться комерційне підприємство покупця.

10. Відповідно до Віденської конвенція ООН 1980 р. оплата може бути проведена коли продавець, згідно договору:

1. Передає товар покупцю.
2. Передає інформацію про юридичну особу покупцю.
3. Передає товаророзпорядчі документи покупцю.
4. Передає інформацію про ідентифікаційний код юридичної особи покупцю.

11. Відповідно до Віденської конвенція ООН 1980 р., якщо продавець не виконує яке-небудь із своїх зобов'язань за договором покупець має право:

1. Вимагати виконання продавцем своїх зобов'язань.
2. Вимагати виконання продавцем своїх зобов'язань і в тому разі, якщо покупець вдався до засобу правового захисту.
3. Вимагати заміну товару продавцем тільки у тому разі, коли така невідповідність є істотним порушенням договору.

4. Вимагати заміну товару продавцем і у тому разі, якщо покупець вдався до засобу правового захисту.

12. Відповідно до Віденської конвенція ООН 1980 р. збитки за порушення договору однією зі сторін складають:

1. Суму, котра охоплює збитки.
2. Моральну шкоду.
3. Матеріальну шкоду.
4. Упущену вигоду.

13. Відповідно до Віденської конвенція ООН 1980 р., до оперативних санкцій належать:

1. Вимоги про зменшення покупної ціни.
2. Вимоги для відшкодування збитків.
3. Вимоги про заміну неякісного товару.
4. Вимоги стягнення неустойки.

14. Відповідно до Віденської конвенція ООН 1980 р. покупець може заявити про розірвання договору цілком лише:

1. За власним розсудом покупця.
2. Якщо часткова невідповідність товару договорі є істотним порушенням договору.
3. За ініціативою зацікавлених сторонніх осіб.
4. Якщо часткове невиконання договору є істотним порушенням договору.

15. Строк позовної давності відповідно до конвенції ООН 1974 р. у міжнародній купівлі-продажу товарів встановлюється у:

1. Один рік.
2. Три роки.
3. Чотири роки.
4. П'ять років.

16. Відповідно до конвенції ООН 1974 р. перебіг строку позовної давності починається:

1. З дня пред'явлення позову.
2. Від дня укладання договору.
3. Від дня повідомлення іншої сторони про порушення договору.
4. Виникає в той день, коли мало місце таке порушення.

17. Відповідно до конвенції ООН 1974 р. якщо на момент такого закінчення розгляду спору строк позовної давності минув кредитор має право:

1. Поставити вимогу протягом шести місяців, рахуючи від дня закінчення розгляду спору.
2. Поставити вимогу протягом одного року, рахуючи від дня закінчення розгляду спору.

3. Поставити вимогу протягом двох років, рахуючи від дня закінчення розгляду спору.
4. Поставити вимогу протягом трьох років, рахуючи від дня закінчення розгляду спору.

Реферати

1. Договір купівлі-продаж в міжнародному приватному праві.
2. Поняття і правове регулювання міжнародної купівлі-продажу товарів.

Контрольні запитання:

1. Дайте визначення понять: право договірної держави, позову, оферти, акцепту, неустойки, покупець, продавець, кредитор, боржник.
2. Перелічіть сферу дії застосування Віденської конвенції ООН від 11 квітня 1980 р. «Про договори міжнародної купівлі-продажу товарів», в яких комерційні підприємства сторін знаходяться в різних державах.
3. На які види продажу товарів Віденська конвенція ООН від 11 квітня 1980 р. не застосовується?
4. Дайте загальну характеристику порядку укладення договору купівлі-продажу товарів відповідно до умов Віденської конвенції ООН від 11 квітня 1980 р.
5. Назвіть засоби правового захисту у випадку порушення договору купівлі-продажу продавцем і покупцем відповідно до умов Віденської конвенції ООН від 11 квітня 1980 р.
6. Які ви знаєте строки позовної давності відповідно до умов конвенції від 14 червня 1974 р «Про позовну давність у міжнародній купівлі-продажу товарів» (Нью-Йорк)?
7. Перелічіть наслідки розірвання договору купівлі-продажу відповідно до умов Віденської конвенції ООН від 11 квітня 1980 р.
8. В яких випадках Віденська конвенція ООН від 11 квітня 1980 р. звільняє сторони від відповідальності від договору купівлі-продажу за невиконання будь-яких зобов'язань?
9. Назвіть оперативні санкції, які визначені Віденської конвенції ООН від 11 квітня 1980 р.

Нормативно-правові акти: 1–3, 16–17, 31, 38, 52–53, 55.

Основна література: 56–67.

Додаткова література: 73, 75, 79, 87, 90.

Тема 10. Міжнародні перевезення вантажів і пасажирів

1. Міжнародні залізничні перевезення.
2. Міжнародні повітряні перевезення. Відповідальність перевізника за збереження вантажу, життя і здоров'я пасажирів. Межі відповідальності.
3. Міжнародні морські перевезення. Колізії законів в галузі торговельного мореплавства.

4. Застосування права до відносин за договорами морського перевезення вантажів, фрахтування судна без екіпажу, лізингу, буксирування, морського страхування, а також за договорами морського перевезення пасажирів і морського круїзу.
5. Документи, що підтверджують наявність і зміст договору морського перевезення вантажу, рейсовий чартер, коносамент.
6. Визначення правовідносин між перевізником і одержувачем вантажу.
7. Відповідальність перевізника за втрату, нестачу і пошкодження вантажу.
8. Підстави звільнення від відповідальності. Навігаційна помилка.
9. Обмеження відповідальності перевізника при зазначеній вартості вантажу.
10. Розрахункова одиниця. Відповідальність перевізника за шкоду, заподіяної внаслідок смерті пасажирів або ушкодження його здоров'я.
11. Межі відповідальності перевізника.
12. Претензії та позови з міжнародних перевезень, вантажів і пасажирів.
13. Особливості обчислення строків претензійної та позовної давності.

Перелік тестових питань:

1. Міжнародним вважаються перевезення здійснюване між:

1. Однією державою.
2. Двома чи більшою кількістю держав.
3. Між двома чи більшою кількістю областей.
4. Між двома чи більшою кількістю районів.

2. Особливістю договору міжнародного перевезення є застосування:

1. Формальних норм права.
2. Матеріальних норм права.
3. Моральних норм права.
4. Етичних норм права.

3. Відповідно до конвенції «Про залізничні перевезення» від 3 червня 1999 року Міжнародна організація з міжнародних залізничних перевезень може:

1. Набувати і продавати рухоме майно.
2. Набувати і продавати не рухоме майно.
3. Укладати договори.
4. Інший варіант.

4. Відповідно до конвенції «Про залізничні перевезення» від 3 червня 1999 року, якщо під час перевезення, яке здійснюється згідно з Єдиними правилами ЦІВ або Єдиними правилами ЦІМ, одне транспортне підприємство має право на пред'явлення позову іншому транспортному підприємству, яке не належить тій самій державі-члену, то ці вимоги можуть бути задоволені шляхом:

1. Накладання арешту лише на підставі рішення судових органів держави-члена, якому належить підприємство, що є кредитором за вимогою якою, на яку накладається арешт.
2. Застави під витрати судового процесу лише на підставі рішення судових органів держави-члена, якому належить підприємство, що є кредитором за вимогою якою, на яку накладається арешт.

3. Конфіскації майна лише на підставі рішення судових органів держави-члена, якому належить підприємство, що є кредитором за вимогою якою, на яку накладається арешт.

4. Правильні відповіді 1, 2, 3.

5. ***Втраченим вважається вантаж, якщо:***

1. Якщо він не виданий на вимогу одержувача на залізничному та внутрішньому водному транспорті протягом 15 днів.

2. Якщо він не виданий на вимогу одержувача на залізничному та внутрішньому водному транспорті протягом 30 днів.

3. Якщо він не виданий на вимогу одержувача на залізничному та внутрішньому водному транспорті протягом 60 днів.

4. Якщо він не виданий на вимогу одержувача на залізничному та внутрішньому водному транспорті протягом 90 днів.

6. ***На повітряному транспорті втраченим вважається вантаж, якщо:***

1. Якщо він не виданий на вимогу одержувача на повітряному транспорті протягом 5 днів після закінчення строку доставки.

2. Якщо він не виданий на вимогу одержувача на повітряному транспорті протягом 7 днів після закінчення строку доставки.

3. Якщо він не виданий на вимогу одержувача на повітряному транспорті протягом 10 днів після закінчення строку доставки.

4. Якщо він не виданий на вимогу одержувача на повітряному транспорті протягом 14 днів після закінчення строку доставки.

7. ***На повітряному транспорті втраченим вважається вантаж, якщо:***

1. При перевезенні вантажу в прямому змішаному сполученні після закінчення 1 місяця з дня прийняття його до перевезення початковим транспортним підприємством.

2. При перевезенні вантажу в прямому змішаному сполученні після закінчення 2-х місяців з дня прийняття його до перевезення початковим транспортним підприємством.

3. При перевезенні вантажу в прямому змішаному сполученні після закінчення 3-х місяців з дня прийняття його до перевезення початковим транспортним підприємством.

4. При перевезенні вантажу в прямому змішаному сполученні після закінчення 4 місяців з дня прийняття його до перевезення початковим транспортним підприємством.

8. ***На автомобільному транспорті втраченим вважається вантаж, якщо:***

1. Якщо він не був виданий одержувачеві на його вимогу: при міському і приміському перевезенні – протягом 3 днів з дня прийняття вантажу.

2. Якщо він не був виданий одержувачеві на його вимогу: при міському і приміському перевезенні – протягом 5 днів з дня прийняття вантажу.

3. Якщо він не був виданий одержувачеві на його вимогу: при міському і приміському перевезенні – протягом 10 днів з дня прийняття вантажу.

4. Якщо він не був виданий одержувачеві на його вимогу: при міському і приміському перевезенні – протягом 14 днів з дня прийняття вантажу.

9. На автомобільному транспорті втраченим вважається вантаж, якщо:

1. Якщо він не був виданий одержувачеві на його вимогу: при міжміському перевезенні – протягом 10 днів після закінчення строку доставки.
2. Якщо він не був виданий одержувачеві на його вимогу: при міжміському перевезенні – протягом 20 днів після закінчення строку доставки.
3. Якщо він не був виданий одержувачеві на його вимогу: при міжміському перевезенні – протягом 30 днів після закінчення строку доставки.
4. Якщо він не був виданий одержувачеві на його вимогу: при міжміському перевезенні – протягом 45 днів після закінчення строку доставки.

10. Норми конвенцій про міжнародні перевезення є:

1. Диспозитивними.
2. Формальними.
3. Матеріальними.
4. Імперативними.

11. Міжнародні транспортні конвенції мають і колізійні норми, до яких звертаються у разі:

1. Відсутності уніфікованих формально-правових норм.
2. Відсутності уніфікованих матеріально-правових норм.
3. Відсутності уніфікованих марально-правових норм.
4. Відсутності уніфікованих етико-правових норм.

12. Угода про міжнародне залізничне вантажне сполучення є чинною в Україні відповідно до:

1. Закону України «Про правонаступництво України».
2. Про промислово-фінансові групи в Україні.
3. Закону про господарські товариства.
4. Віденської конвенції про правонаступництво держав щодо договорів.

Реферати

1. Правове регулювання морських міжнародних перевезень.
2. Правове регулювання повітряних міжнародних перевезень.

Контрольні запитання:

1. Дайте визначення понять: вантаж, пасажир, багаж, комерційний акт, коносамент, рейсовий чартер, товаротранспортна накладна, авіавантажна накладна, розрахункова одиниця, спеціальні права запозичення, претензія, позов.
2. Назвіть правові підстави здійснення залізничних, автомобільних, морських і повітряних міжнародних перевезень.
3. Які ви знаєте види відповідальності сторін за договором перевезення вантажу, пасажирів і багажу відповідно до конвенції про міжнародні залізничні перевезення (КОТІФ) від 09 травня 1980 р.?

4. Які ви знаєте види відповідальності сторін за договором міжнародного дорожнього перевезення вантажів відповідно до конвенції (КДПВ) від 19 травня 1956 р.?
5. Які ви знаєте види відповідальності авіаперевізника щодо кожного пасажира відповідно конвенції від 12 жовтня 1929 р.?
6. Назвіть межу майнової відповідальності авіаперевізника за знищення, втрату, пошкодження або затримки в перевезенні багажу відповідно до конвенції від 12 жовтня 1929 р. «Про уніфікацію деяких правил, що стосуються міжнародних повітряних перевезень» (Варшава).
7. Назвіть межу майнової відповідальності перевізника за втрату чи пошкодження в перевезенні вантажу відповідно до конвенції ООН від 31.03.1978 р «Про морське перевезення вантажів».
8. Назвіть межу майнової відповідальності перевізника за збиток, заподіяний пасажирові в разі псування чи втрати каютного багажу пасажира відповідно до умов конвенція від 13 грудня 1974 р. (зі змінами 1990 р.) «Про перевезення морем пасажирів та їх багажу» (Афіни).
9. Дайте загальну характеристику претензій та позовів з міжнародних перевезень, вантажів і пасажирів.
10. Назвіть особливості обчислення строків претензійної та позовної давності.
11. Що таке навігаційна помилка?
12. Дайте загальну характеристику конвенції від 25 серпня 1924 р. «Про уніфікацію деяких правил про коносамент» (Брюссель).

Нормативно-правові акти: 1–3, 6, 8, 11, 14–17, 19, 26–28, 31, 33–34, 36–37, 39, 42, 46, 48, 52–53, 55.

Основна література: 56–67.

Додаткова література: 73, 75, 85–86, 90.

Тема 11. Зобов'язання в наслідок завдання шкоди у міжнародному приватному праві

1. Деліктні зобов'язання з іноземним елементом.
2. Колізії законів, що регулюють зобов'язання внаслідок завдання шкоди.
3. Колізійні питання деліктних зобов'язань в українському законодавстві.
4. Закон, що застосовується до зобов'язань внаслідок завдання шкоди.
5. Питання про можливість вибору сторонами зобов'язання застосованого права.
6. Міжнародні договори стосовно деліктної відповідальності. Питання деліктних зобов'язань у договорах про правову допомогу.
7. Відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смерті.
8. Обмеження відповідальності в окремих деліктних правовідносинах з іноземним елементом (за ядерну шкоду, за шкоду від забруднення нафтою, у сфері космічної діяльності тощо).

Завдання 1.

Громадянин Чехії А. та громадянка Білорусії В. разом подорожували на власному мікроавтобусі у Львові (Україна). На мікроавтобус був здійснений наїзд водієм вантажної автомашини МАЗ, внаслідок чого вони отримали тяжкі тілесні ушкодження та пошкоджено мікроавтобус. Громадянин Чехії А. та громадянка Білорусії В. проходили курс лікування у приватній клініки Чехії.

1. Яка колізійна прив'язка буде застосовуватися до вибору матеріального права?
2. Дайте аргументовану відповідь посилаючись на певні нормативно-правові акти.

Перелік тестових питань:

1. За міжнародним приватним правом для відшкодування шкоди в більшості правових системах застосовують:

1. Громадський осуд.
2. Грошову компенсацію.
3. Відновлення попереднього стану пошкодженої речі.
4. Публікація спростування інформації.

2. За міжнародним приватним правом у більшості держав відшкодовуються:

1. Прямі збитки.
2. Упущена вигода.
3. За власним розсудом особи, яка завдала шкоду потерпілому.
4. Не майнові збитки.

3. Відповідно до міжнародної конвенції від 25 травня 1962 р. «Про відповідальність операторів ядерних суден» зазначено, що оператор ядерного судна несе абсолютну відповідальність за:

1. Будь-яку ядерну шкоду, якщо ця шкода пов'язана з ядерним паливом ядерного судна.
2. Будь-яку ядерну шкоду, якщо ця шкода пов'язана з радіоактивними продуктами ядерного судна.
3. Будь-яку ядерну шкоду до отримання ядерного палива в розпорядження оператора ядерного судна.
4. Будь-яку ядерну шкоду, якщо ця шкода пов'язана з радіоактивними відходами ядерного судна.

4. Відповідно до міжнародної конвенції від 25 травня 1962 р. «Про відповідальність операторів ядерних суден» зазначено межа відповідальності оператора ядерного судна, яка обмежується:

1. До 300000000 франків у відношенні будь-якого ядерного інциденту.
2. До 500000000 франків у відношенні будь-якого ядерного інциденту.
3. До 700000000 франків у відношенні будь-якого ядерного інциденту.
4. До 800000000 франків у відношенні будь-якого ядерного інциденту.

5. Відповідно до міжнародної конвенції від 25 травня 1962 р. «Про відповідальність операторів ядерних суден» зазначено, що будь-якій позов про відшкодування збитків, який був завданий оператором ядерного судна порушується:

1. За вибором позивача.
2. За вибором ООН.
3. В судах які видали ліцензію державі.
4. В судах держави-учасниці.

6. Відповідно до міжнародної конвенції від 25 травня 1962 р. «Про відповідальність операторів ядерних суден» зазначено, що оператор ядерного судна несе відповідальність, який був заподіяний ядерним інцидентом котрий:

1. Безпосередньо викликаний війною.
2. Безпосередньо викликаний повстанням.
3. Безпосередньо за будь-яку ядерну шкоду, якщо ця шкода пов'язана з ядерним паливом ядерного судна.
4. Безпосередньо викликана цивільною війною.

7. Відповідно до міжнародної конвенції від 25 травня 1962 р. «Про відповідальність операторів ядерних суден» зазначено, що вищезазначена конвенція розповсюджується на ядерно судно з моменту:

1. Його виготовлення до спуску на воду.
2. Спуску на воду.
3. З дати з якої дозволено підняти прапор.
4. З дати отримання ліцензії до спуску на воду.

8. Відповідно до віденської конвенції від 21.05.1963 р. (в редакції від 12. 09. 1997 р.) «Про цивільну відповідальність за ядерну шкоду» (МАГАТЕ) зазначено, що оператор ядерної установки несе відповідальність за ядерну шкоду якщо:

1. Така шкода спричинена ядерним інцидентом на його ядерному устаткуванні.
2. Така шкода завдана постачальником до отримання ядерного палива в розпорядження оператора ядерного устаткування.
3. Така шкода, пов'язана з ядерним матеріалом отриманої з такого устаткування.
4. Така шкода, пов'язана з ядерним матеріалом вироблений оператором на його ядерному устаткуванні і в минулому.

9. Відповідно до віденської конвенції від 21.05.1963 р. (в редакції від 12. 09. 1997 р.) «Про цивільну відповідальність за ядерну шкоду» (МАГАТЕ) зазначено, що оператор ядерної установки несе обмежену відповідальність за завдану шкоду будь-яким одним ядерним інцидентом в розмірі не менш:

1. Як 100 млн. спеціальних прав запозичення.
2. Як 200 млн. спеціальних прав запозичення.
3. Як 300 млн. спеціальних прав запозичення.
4. Як 350 млн. спеціальних прав запозичення.

10. Відповідно до Конвенції від 17 грудня 1971 р. «Про цивільну відповідальність у галузі морських перевезень ядерних матеріалів» зазначено, що конвенція складена в:

1. Одному екземплярі на англійській мові.
2. Одному екземплярі на французькій мові.
3. Одному екземплярі на китайській мові.
4. Одному екземплярі на російській мові.

11. Відповідно до міжнародної конвенції від 29 листопада 1969 р. «Про цивільну відповідальність за шкоду від забруднення нафтою» (Брюссель власник судна може обмежити свою відповідальність стосовно будь-якого одного інциденту загальною сумою з:

1. Розрахунку 1000 франків за кожен тону місткості судна, однак ця загальна сума в жодному разі не може перевищувати 90 мільйонів франків.
2. Розрахунку 1500 франків за кожен тону місткості судна, однак ця загальна сума в жодному разі не може перевищувати 150 мільйонів франків.
3. Розрахунку 2000 франків за кожен тону місткості судна, однак ця загальна сума в жодному разі не може перевищувати 210 мільйонів франків.
4. Розрахунку 2500 франків за кожен тону місткості судна, однак ця загальна сума в жодному разі не може перевищувати 250 мільйонів франків.

Реферати

1. Загальна характеристика міжнародної конвенції від 29 листопада 1969 р. «Про цивільну відповідальність за шкоду від забруднення нафтою». (Брюссель).
2. Загальна характеристика віденської конвенції від 21 травня 1963 р. (в редакції від 12.09.1997 р.) «Про цивільну відповідальність за ядерну шкоду» (МАГАТЕ).
3. Загальна характеристика конвенція ООН від 17 грудня 1971 р. «Про цивільну відповідальність у галузі морських перевезень ядерних матеріалів».

Контрольні запитання:

1. Дайте визначення понять: деліктне зобов'язання, іноземний елемент,
2. Перелічіть умови настання деліктного зобов'язання, з іноземним елементом в національних правових системах.
3. Які ви знаєте колізії законів, що регулюють зобов'язання внаслідок завдання шкоди.
4. Дайте загальну характеристику колізійних деліктних зобов'язань з «іноземним елементом» в українському законодавстві.
5. Перелічіть норми про зобов'язання з делікту в міжнародних договорах України.
6. Дайте загальну характеристику міжнародної конвенції від 25 травня 1962 р. «Про відповідальність операторів ядерних суден».

7. Назвіть межу відповідальності оператора ядерного судна відповідно до міжнародної конвенції від 25 травня 1962 р. «Про відповідальність операторів ядерних суден».

8. Назвіть межу відповідальності власника судна відповідно до міжнародної конвенції від 29 листопада 1969 р. «Про цивільну відповідальність за шкоду від забруднення нафтою» (Брюссель).

Нормативно-правові акти: 1–3, 6, 8, 14–17, 19, 24, 29–32, 37, 39, 42, 52–53, 55.

Основна література: 56–67.

Додаткова література: 86, 88, 90, 92.

Тема 12. Трудові відносини у міжнародному приватному праві

1. Трудова діяльність іноземців і осіб без громадянства в Україні та порядок її здійснення.

2. Праця громадян України за кордоном. Регулювання посередництва у працевлаштуванні на роботу за кордоном.

3. Відшкодування шкоди перевізникові за міжнародними договорами України з питань трудової діяльності та соціального забезпечення працівників.

Перелік тестових питань:

1. Трудові відносини громадян України, які працюють за кордоном, регулюються правом України в разі, якщо:

1. Громадяни України працюють у закордонних дипломатичних установах України.

2. Громадяни України уклали з юридичними особами той держави в якій вони перебувають трудовий договір.

3. Громадяни України уклали з роботодавцями – фізичними особами в якій вони перебувають трудовий договір.

4. Громадяни України уклали з роботодавцями – фізичними особами України трудовий договір про виконання роботи за кордоном, якщо це не суперечить законодавству держави, на території якої виконується робота.

2. Джерелами регулювання трудових відносин з «іноземним елементом» за міжнародним приватним правом є:

1. Міжнародні акти.

2. Рішення органів місцевого самоврядування.

3. Звичаєве право.

4. Рішення підприємств, установ і організацій.

3. Відповідно до конвенція Міжнародної організації праці від 23 лютого 2006 року «Про працю в морському судноплаванні» (Женева), зазначено, що кожна держава-член забезпечує, що б судна плаваючі під його прапором мали на борту такі документи:

1. Свідоцтво про відповідність трудовим нормам у морському судноплаванні.

2. Свідоцтво про одруження.

3. Декларація про дотримання трудових норм у морському судноплаванні.

4. Декларація про доходи.

4. Відповідно до конвенція Міжнародної організації праці від 23 лютого 2006 року «Про працю в морському суднопластві» (Женева), визначений вік з якого настає трудова дієздатність на борту судна з:

1. 16 років.
2. 17 років.
3. 18 років.
4. 21 року.

5. Відповідно до конвенція Міжнародної організації праці від 23 лютого 2006 року «Про працю в морському суднопластві» (Женева), зазначено що нічним часом на борту судна вважається час який:

1. Охоплює період не менш шести годин.
2. Охоплює період не менш семи годин.
3. Охоплює період не менш восьми годин.
4. Охоплює період не менш дев'яти годин.

6. Відповідно до конвенція Міжнародної організації праці від 23 лютого 2006 року «Про працю в морському суднопластві» (Женева), зазначено що нічним часом на борту судна вважається час який:

1. Починається не пізніш десяти годин вечора і закінчується не раніш чотирьох годин ранку.
2. Починається не пізніш одинадцяти годин вечора і закінчується не раніш семи годин ранку.
3. Починається не пізніш дванадцяти годин вечора і закінчується не раніш п'яти годин ранку.
4. Починається не пізніш дев'яти годин вечора і закінчується не раніш шести годин ранку.

7. Конвенція від 22.10.1996 N 180 «Про робочий час моряків і склад суднового екіпажу» (Женева) зазначено, що максимальна тривалість робочого часу суднового екіпажу не повинна перевищувати:

1. 8 годин на будь-який 24-годинний період і 40 години на будь-який семиденний період.
2. 12 годин на будь-який 24-годинний період і 60 години на будь-який семиденний період.
3. 14 годин на будь-який 24-годинний період і 72 години на будь-який семиденний період.
4. 16 годин на будь-який 24-годинний період і 76 години на будь-який семиденний період.

8. Конвенція від 22.10.1996 N 180 «Про робочий час моряків і склад суднового екіпажу» (Женева) зазначено, що мінімальний час відпочинку суднового екіпажу не має бути меншим ніж:

1. Семи годин на будь-який 24-годинний період і 66 годин на будь-який семиденний період.
2. Дев'яти годин на будь-який 24-годинний період і 70 годин на будь-який семиденний період.

3. Десяти годин на будь-який 24-годинний період і 77 годин на будь-який семиденний період.
4. Восьми годин на будь-який 24-годинний період і 72 годин на будь-який семиденний період.

9. Конвенція від 22.10.1996 N 180 «Про робочий час моряків і склад суднового екіпажу» (Женева) зазначено, що тривалість відпочинку суднового екіпажу може бути поділена не більш ніж:

1. На два періоди, один з яких триває принаймні чотири години, а інтервал між послідовними періодами відпочинку не перевищує 10 годин.
2. На два періоди, один з яких триває принаймні п'яти годин, а інтервал між послідовними періодами відпочинку не перевищує 12 годин.
3. На два періоди, один з яких триває принаймні шість годин, а інтервал між послідовними періодами відпочинку не перевищує 14 годин.
4. На два періоди, один з яких триває принаймні восьми годин, а інтервал між послідовними періодами відпочинку не перевищує 16 годин.

10. Конвенція від 29.10.1976 N 146 «Про щорічні оплачувані відпустки морякам» (Женева) зазначено, що кожний моряк має право на щорічну оплачувану відпустку не менш ніж:

1. 24 календарних днів за один рік роботи.
2. 28 календарних днів за один рік роботи.
3. 30 календарних днів за один рік роботи.
4. 36 календарних днів за один рік роботи.

11. Відповідно до конвенції, що скасовує легалізацію іноземних документів (Гаага) зазначено, що набуває чинності між державою, що приєднується, і державами, які не висловили заперечень проти її приєднання на:

1. На тридцятий день після закінчення тридцяти денного строку.
2. На п'ятдесятий день після закінчення п'ятимісячного строку.
3. На шістдесятий день після закінчення шестимісячного строку.
4. На дев'яностий день після закінчення дев'яностомісячного строку.

12. Законом України від 22.09.2011 № 3773-VI «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» передбачено, що іноземці та особи без громадянства, які постійно проживають в Україні, а також яким надано статус біженця в Україні, вони:

1. Не мають право працювати на підприємствах, в установах і організаціях без дозволу місцевих органів влади.
2. Мають право працювати на підприємствах, в установах і організаціях, але необхідний дозвіл органів державної зайнятості з питань працевлаштування.
3. Мають право працювати на підприємствах, в установах і організаціях на підставах і в порядку, встановлених для громадян України.
4. Мають право займатися іншою трудовою діяльністю на підставах і в порядку, встановлених для громадян України.

13. Законом України від 22.09.2011 № 3773-VI «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» передбачено, що для іноземців, працевлаштування яких відповідно до законодавства України здійснюється без дозволу на застосування праці іноземців замість такого дозволу подається:

1. Трудовий договір.
2. Трудова книжка.
3. Довідка про належність до іншої держави.
4. Довідка про стан сім'ї.

14. Відповідно до міжнародного приватного права, діяльність, пов'язана з посередництвом у працевлаштуванні на роботу за кордоном громадян, провадиться лише на підставі:

1. Запрошення роботодавця.
2. Сплати візового збору.
3. Ліцензії.
4. Закордонного паспорта.

Реферати

1. Принципи міжнародно-правового регулювання трудової міграції населення.
2. Місце матеріальних норм в системі правового регулювання міжнародних приватних трудових відносин.

Контрольні запитання:

1. Дайте визначення понять: звичаєве право, іноземний елемент, судова практика, правова наука, трудові договори, колективний договір, колізійні прив'язки.
2. Дайте загальну характеристику правових джерел, які регулюють трудові відносини з іноземним елементом.
3. Перелічіть міжнародно-правові документи про правовий статус і захист трудящих-мігрантів.
4. Назвіть основні особливості працевлаштування громадян України за кордоном.
5. Назвіть основні особливості працевлаштування іноземних громадян і осіб без громадянства в Україні.
6. Перелічіть міжнародні договори України про відшкодування шкоди працівникові.
7. Назвіть види відповідальності працедавця за шкоду заподіяну працівникові.
8. Дайте загальну характеристику соціального забезпечення іноземних громадян і осіб без громадянства, які не мають постійного місця проживання у державі і місця виконання роботи.

Нормативно-правові акти: 1–3, 6, 8, 14–17, 19, 21–25, 31, 35, 37, 42–44.

Основна література: 56–67.

Додаткова література: 70, 88, 90, 92.

Тема 13. Цивільний процес у міжнародному приватному праві

1. Встановлення змісту іноземного права.
2. Виконання судових доручень. Здійснення нотаріальних дій.
3. Легалізація іноземних офіційних документів, способи її здійснення. Апостиль.
4. Визнання і виконання в Україні рішень іноземних судів.

Перелік тестових питань:

1. Міжнародний цивільний процес означає:

3. Сукупність процесуальних норм, яка є складовою частиною цивільного процесуального права як внутрішнього права держави
4. Сукупність процесуальних норм, яка є складовою частиною цивільного процесуального права як зовнішнього права держави.
5. Сукупність процесуальних норм, пов'язаних із захистом іноземців.
6. Сукупність процесуальних норм, пов'язаних із захистом іноземних підприємств і організацій у суді чи арбітражі.

2. Пролонгоційна угода за міжнародним приватним правом України:

1. Може виступати як самостійний акт.
2. Не може виступати як самостійний акт.
3. Не включає право на укладання угоди на підсудність.
4. Включає право на укладання угоди на підсудність.

3. Проставлення штампів апостиль (для легалізації іноземних документів) за міжнародним приватним правом України може бути виконана:

1. В Кабінеті Міністрів України.
2. В міністерстві закордонних справ України.
3. В Секретаріаті Президента України.
4. Міністерстві юстиції України.

4. Відповідно до умов договору між Україною та Чеською Республікою від 28.05.2001 «Про правову допомогу в цивільних справах» зазначено, що свідок і експерт мають:

1. Право на часткове відшкодування витрат на проїзд органом юстиції, який його викликав.
2. Право на відшкодування витрат на проїзд органом юстиції, який його викликав.
3. Право на часткове відшкодування витрат невиключеної заробітної плати органом юстиції, який його викликав.
4. Право на відшкодування витрат на проїзд органом юстиції, який його викликав.

5. Відповідно до умов договору між Україною та Чеською Республікою від 28.05.2001 «Про правову допомогу в цивільних справах» зазначено, що відповідь про правову допомогу орган юстиції запитуваної Договірної Сторони вручає документ складений:

1. Мовою запитуваної Договірної Сторони.

2. Мовою Договірної Сторони, яка надає правову допомогу.
3. Англійською мовою.
4. Німецькою мовою.

6. За міжнародним приватним правом України рішення іноземного суду підлягає примусовому виконанню якщо:

1. Визнання і виконання цього рішення передбачено міжнародним договором.
2. За згодою Верховного суду України.
3. За спеціальною домовленістю.
4. За згодою суду загальної компетенції.

7. За загальним правилом рішення іноземного суду може бути пред'явлене до примусового виконання протягом:

1. Одного року з дня набрання ним законної сили.
2. Двох років з дня набрання ним законної сили.
3. Трьох років з дня набрання ним законної сили.
4. П'яти років з дня набрання ним законної сили.

Реферати

1. Процедура визнання і виконання в Україні рішень іноземних судів.
2. Механізм легалізація іноземних офіційних документів та способи її здійснення.

Контрольні запитання:

1. Дайте визначення понять: міжнародний цивільний процес, пролонгаційні угоди, міжнародна підсудність, судове доручення, нотаріальна дія, апостиль.
2. Перелічить основні джерела міжнародного цивільного процесу.
3. Які органи, уповноважені захищати суб'єктивні цивільні права шляхом розгляду та вирішення цивільних справ?
4. Дайте загальну характеристику засади правового регулювання процесуальних прав іноземців і осіб без громадянства.
5. Перелічить основні національні акти іноземних держав про засади процесуального статусу іноземців, осіб без громадянства та іноземних юридичних осіб.
6. Які вам відомі цивільні процесуальні норми у міжнародних договорах за участю України?
7. Яким чином здійснюється визнання і виконання в Україні рішень іноземних судів?
8. Які є види міжнародної підсудності?
9. Перелічить способи міжнародної підсудності.

Нормативно-правові акти: 1–3, 6, 8, 14–17, 19, 22–25, 31, 37, 42, 51–55.

Основна література: 56–67.

Додаткова література: 70, 72, 75, 78, 83, 86, 89, 92–93.

Тема 14. Міжнародний комерційний арбітраж

1. Поняття і правова природа міжнародного комерційного арбітражу, міжнародно-правові засади його діяльності. Закон України «Про міжнародний арбітраж».
2. Арбітражна угода: форма, зміст та правове значення.
3. Види третейських (арбітражних) судів. Арбітраж ad hoc.
4. Міжнародний комерційний арбітражний суд і Морська арбітражна комісія (МАК) при Торгово-промислової палаті України, їх компетенція і регламентація діяльності.
5. Міжнародні комерційні арбітражі в інших країнах.
6. Конвенція про визнання і виконання іноземних арбітражних рішень.

Перелік тестових питань:

1. Відповідно до умов закону України від 24 лютого 1994 р. № 4002-ХІІ. «Про міжнародний комерційний арбітраж» зазначено, що при вирішенні спорів сторонами, які виникають у сфері міжнародної торгівлі у всіх випадках третейський суд приймає рішення згідно з:

1. Врахуванням інтересів третіх осіб.
 2. Врахуванням інтересів третіх осіб
 3. Врахуванням торгових звичаїв, що стосується даної угоди.
 4. Врахуванням інтересів органів місцевого самоврядування.
- Умовами, що стосується даної угоди.

2. Відповідно до умов закону України від 24 лютого 1994 р. № 4002-ХІІ. «Про міжнародний комерційний арбітраж» зазначено, що при вирішенні спорів сторонами, які виникають у сфері міжнародної торгівлі у всіх випадках третейський суд приймає рішення згідно з:

1. Врахуванням інтересів третіх осіб
2. Врахуванням торгових звичаїв, що стосується даної угоди.
3. Врахуванням інтересів органів місцевого самоврядування.
4. Умовами, що стосується даної угоди.

3. Відповідно до умов закону України від 24 лютого 1994 р. № 4002-ХІІ. «Про міжнародний комерційний арбітраж» будь-яка із сторін, повідомивши про це іншу сторону, може просити арбітражний суд виправити будь-яку допущену в рішенні помилку в підрахунках, описку чи друкарську помилку або інші помилки аналогічного характеру протягом:

1. 10 днів після отримання рішення, якщо сторонами не узгоджено інший строк.
2. 15 днів після отримання рішення, якщо сторонами не узгоджено інший строк.
3. 30 днів після отримання рішення, якщо сторонами не узгоджено інший строк.
4. 45 днів після отримання рішення, якщо сторонами не узгоджено інший строк.

4. Міжнародний комерційний арбітражний суд є:

1. Тимчасово діючою арбітражною установою (третейським судом), що здійснює свою діяльність згідно з Законом України «Про міжнародний комерційний арбітраж».
2. Самостійною постійно діючою арбітражною установою (третейським судом), що здійснює свою діяльність згідно з Законом України «Про міжнародний комерційний арбітраж».
3. Тимчасово діючою арбітражною установою (третейським судом), що здійснює свою діяльність тільки під час розгляду конкретної арбітражної справи згідно з Законом України тільки під час розгляду конкретної арбітражної справи згідно з Законом України.
4. Періодично діючою арбітражною установою (третейським судом), що здійснює свою діяльність згідно з Законом України «Про міжнародний комерційний арбітраж».

5. Морська арбітражна комісія є:

1. Тимчасово діючою арбітражною установою (третейським судом), що здійснює свою діяльність згідно з Законом України «Про міжнародний комерційний арбітраж».
2. Тимчасово діючою арбітражною установою (третейським судом), що здійснює свою діяльність тільки під час розгляду конкретної арбітражної справи згідно з Законом України «Про міжнародний комерційний арбітраж».
3. Самостійною постійно діючою арбітражною установою (третейським судом), що здійснює свою діяльність згідно з Законом України «Про міжнародний комерційний арбітраж».
4. Періодично діючою арбітражною установою (третейським судом), що здійснює свою діяльність згідно з Законом України «Про міжнародний комерційний арбітраж».

Завдання 1.

Назвіть переваги і недоліки комерційного спору у міжнародних комерційних арбітражах порівняно з таким же розглядом у державних судах.

Реферати

1. Підстави для розгляду спорів Міжнародним комерційним арбітражним судом.
2. Арбітражна угода та компетенція Міжнародного комерційного суду.

Контрольні запитання:

1. Дайте визначення понять: міжнародний комерційний арбітраж, арбітражна угода, арбітражне застереження, арбітражний розгляд, третейський суд, мирова угода.
2. Назвіть правову природу міжнародного комерційного арбітражу та його види.

3. Дайте загальну характеристику порядку та форми укладання арбітражної угоди.
4. Перелічіть основні вимоги до арбітражної угоди. Дайте загальну характеристику правового становища Міжнародного комерційного арбітражного суду при Торгово-промислової палаті України.
5. Дайте загальну характеристику правового становища Морської арбітражної комісії.
6. Дайте загальну характеристику механізму визнання і виконання рішень міжнародних комерційних арбітрів.

Нормативно-правові акти: 1–3, 5, 7, 10–17, 19, 31, 49, 50, 52–53, 55.

Основна література: 56–67.

Додаткова література: 68, 74, 76–77, 79, 81, 83, 86–87, 91, 92.

5. ІНДИВІДУАЛЬНЕ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНИЦЬКЕ ЗАВДАННЯ

Дане завдання є видом поза аудиторної самостійної роботи студента, яке він обирає із запропонованих на власний розсуд із тим, щоб набрати необхідну кількість балів. Це може бути підготовка рефератів, виступи з письмовими докладами на студентських конференціях, індивідуальне самостійне вивчення частини навчального програмного курсу. Воно виконується на основі знань, умінь, навичок, одержаних у процесі лекційних, практичних занять і контрольної самостійної модульної роботи за підсумками модулів, охоплює декілька тем або зміст навчального курсу в цілому і містить елемент пошукової, частково науково-дослідницької діяльності.

Індивідуальне навчально-дослідницьке завдання розглядається як змістовий модуль, що виконується самостійно й оцінюється як частка навчального курсу з урахуванням у загальній оцінці за курс.

Вимоги до написання реферату:

1. Обсяг

Реферат є систематизованим викладом (доповіддю) обраної теми з використанням не лише основної, а й додаткової літератури із залученням юридичної практики, посиланням на чинне законодавство. Позитивним є висловлення власних оригінальних думок (аргументованих), постановка дискусійних і проблемних питань.

2. Структура реферату

– титульний аркуш, який включають до загальної нумерації сторінок. На титульному аркуші номер сторінки не ставлять, на наступних сторінках номер проставляють у нижньому правому куті сторінки без крапки в кінці;

- зміст;
- вступ;
- основна частина;
- висновки;
- список використаних джерел;
- додатки (за необхідності).

3. Вимоги до змісту реферату

Титульний аркуш містить: назву міністерства чи відомства, якому підпорядковується сам вищий навчальний заклад, назву вищого навчального закладу, назву кафедри, тему реферату, прізвище, ім'я, по батькові виконавця, шифр спеціальності, прізвище, ім'я, по батькові викладача, науковий ступінь, учене звання.

Критерії оцінювання за індивідуальне навчально-дослідне завдання (2–12 балів)

4. Оформлення списку використаних джерел і загальні правила посилання на них:

Посилання в тексті на джерела треба зазначити порядковим номером за переліком посилань, виділеним двома квадратними дужками, **наприклад:** ... у працях [1–3].

Якщо в тексті необхідно зробити посилання на складову частину або на конкретні сторони відповідного джерела, то при цьому номер має відповідати

його бібліографічному опису за переліком посилань, а номери сторінок позначаються арабськими цифрами. **Наприклад:** ... у праці [2, с. 11–12].

Список використаних джерел – елемент бібліографічного апарата, котрий містить бібліографічні описи використаних джерел і розміщується після висновків.

Джерела можна розміщувати одним із таких способів: у порядку появи посилань у тексті; в алфавітному за прізвищами перших авторів.

Бібліографічний опис складають безпосередньо за друкованим твором або виписують із каталогів і бібліографічних покажчиків повністю без пропусків будь-яких елементів, скорочення назв та інше. Завдяки цьому можна уникнути повторних перевірок, вставок пропущених відмінностей. Відомості про джерела, включені до списку, необхідно давати відповідно до вимог державного стандарту з обов'язковим наведенням назв праць. Зокрема потрібну інформацію щодо згаданих вимог можна одержати із таких стандартів:

- ГОСТ 7.1-84 «Библиографическое описание документа. Общие требования и правила составления»;
- ДСТУ 3582-97 «Інформація та документація. Скорочення слів в українській мові в бібліографічному описі. Загальні вимоги та правила»;
- ГОСТ 7.12-93 «Библиографическая запись. Сокращение слов на русском языке. Общие требования».

Приклади оформлення бібліографічного опису у списку джерел, який є у рефераті, контрольній роботі тощо

Таблиця

Характеристика джерела	Приклад оформлення
Монографії (один, два або три автори)	<i>Александров О. В.</i> Історико-правовий аналіз діяльності та наукової спадщини Олександра Кониського. – Ніжин: Аспект-Поліграф, 2007. – 186 с.
Чотири автори	<i>Фрідман Р., Рапачинський А., Ерл Дж. та ін.</i> Приватизація в Росії, Україні та інших країнах Балтії. – К., 1994. – 512 с.
Статті	<i>Александров О.</i> Позов щодо образи гідності (погляди Олександра Кониського) // <i>Юридична Україна.</i> – № 6. – 2007. – С. 8–12.
Підручники	<i>Дмитренко Ю. П.</i> Трудове право України: Підручник. – К., 2009. – 621 с.

Тези доповідей	<i>Александров О. В.</i> Боротьба Олександра Кониського за права використання української мови в судочинстві другої половини ХІХ ст. // «Українська мова в юриспруденції: стан, проблеми, перспективи». Тези доповідей ІІІ Міжвузівської науково-практичної конференції з проблем розвитку та функціонування державної мови, присвяченої Дню української писемності та мови. – К., 2007. – С. 69–72.
Енциклопедії	<i>Тулуб Олександр.</i> Матеріали до «Словника псевдонімів українських письменників» // Записки історично-філологічного відділу / Українська Академія Наук. – К., 1928. – Кн. ХVІ. – С. 228–254.
Нормативні акти	<i>Кодекс законів про працю України // – Кодекс законів про працю України з постатейними матеріалами / Відп. ред. В. М. Вакуленко, О. П. Товстенко. – К.: Юрінком Інтер, 1997. – 1040 с.</i>

Мінімальна кількість використаних джерел 5 одиниць.

Примітка: у *вступі* зазначається тема, мета і завдання роботи та її основні положення, доцільність і актуальність розглянутого питання.

В основній частині теоретичне обґрунтування (вклад базових теоретичних положень, законів, інших нормативних актів, принципи, на основі яких виконуються завдання. Основна частина реферату повинна повністю розкривати теми і проблеми, які в ньому розглядаються, з обов'язковим наведенням теоретичних або практичних прикладів. Необхідно робити посилання на закони, нормативно-правові документи та інші джерела.

У висновку повинні бути зазначені основні результати роботи та їхнє обговорення. Необхідно також зазначити як позитивні, так і негативні сторони проблеми. По можливості указати шляхи розв'язання та пропозиції щодо поставленої проблеми.

Порядок подання та захисту реферату:

Дане індивідуальне навчально-дослідницьке завдання подається не пізніше ніж за 2 тижні до іспиту (заліку): оцінка виставляється на заключному практичному занятті з курсу на основі попереднього ознайомлення викладача зі змістом. Після перевірки реферату студент повинен захистити й обґрунтувати

доводи, наведені в роботі. Тільки після цього робота вважається виконана в повному обсязі й ураховується при виведенні підсумкової оцінки з навчального курсу.

Зразок титульного листа:

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЕКОНОМІКО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ТРАНСПОРТУ**

Кафедра екології та безпеки життєдіяльності на залізничному транспорті

РЕФЕРАТ

Історія розвитку Міжнародного приватного права України

Виконав студент групи
2-МО - 1
Бойко О. І.
шифр: 1304

Перевірив: к. ю. н., доцент кафедри ЕБЖ
Александров О. В.

Київ – 2015

ТЕМАТИКА РЕФЕРАТИВНИХ РОБІТ

1. Предмет міжнародного приватного права. Приватні відносини міжнародного характеру. Поняття та види іноземного елемента у відносинах цивільно-правового характеру. Методи правового регулювання у міжнародному приватному праві.
2. Склад та порядок норм міжнародного приватного права. Колізійне право. Матеріальне право.
3. Колізійно-правовий і матеріально-правовий способи регулювання правовідносин, укладених іноземним елементом.
4. Загальна характеристика джерел міжнародного приватного права, їх види. Питання про доктрину та «автономію волі» як джерел міжнародного приватного права.
5. Українське законодавство з питань міжнародного приватного права. Характеристика Закону України «Про міжнародне приватне право» від 23 червня 2005 року.
6. Вчення про колізійну норму. Поняття та передумови колізій законів міжнародному приватному праві.
7. Об'єктивна необхідність колізійних норм. Поняття, структура та види колізійних норм. Основні формули прикріплення та сфера їх застосування.
8. Принципи колізійного права. Автономія волі. Принцип найтіснішого зв'язку. Застосування колізійних норм. Правова кваліфікація.
9. Правовий статус іноземців і осіб без громадянства в Україні.
10. Цивільна правоздатність і дієздатність іноземних фізичних осіб. Національний режим. Колізійні питання дієздатності.
11. Особливості правового статусу біженців, біпатридів, деяких інших осіб.
12. Безвісна відсутність та оголошення особи померлою у міжнародному приватному праві. Правовий статус закордонного українця.
13. Поняття особистого закону (статуту) і національності юридичної особи. Основні критерії для визначення державної належності юридичних осіб.
14. Доктрини (теорії) інкорпорації, осілості, центру експлуатації, контролю.
15. Особистий закон іноземної організації, яка не є юридичною особою згідно з іноземним правом.
16. Іноземні юридичні особи в Україні, правовий режим їх діяльності.
17. Правовий статус підприємців з іноземними інвестиціями в Україні.
18. Особливості правового положення представництв іноземних суб'єктів господарської діяльності, а також постійних представництв нерезидентів на території України.
19. Міжнародні транснаціональні корпорації. Проблема міжнародних юридичних осіб.
20. Діяльність українських юридичних осіб за кордоном. Загальні положення договірної права у міжнародному обігу.
21. Особливості правового положення держави у міжнародних цивільних правовідносинах.
22. Поняття та види імунітету держави у міжнародному приватному праві.

23. Законодавство і судова практика зарубіжних країн про імунітет іноземної держави
24. Особливості правового регулювання відносин власності у міжнародному приватному праві. Право власності на окремі види майна.
25. Особливості майнових прав іноземних суб'єктів господарської діяльності в Україні.
26. Колізійні питання права власності й вирішення їх у законодавстві України, інших держав та у міжнародних договорах.
27. Правовий режим іноземної власності на території України. Система гарантій іноземним інвесторам, зокрема в разі зміни законодавства про іноземні інвестиції.
28. Міжнародний захист іноземних інвестицій. Правовий режим націоналізації у міжнародному приватному праві.
29. Поняття і особливості зовнішньоекономічного договору (контракту). Вимоги чинного законодавства України стосовно форми змісту і порядку укладення зовнішньоекономічних договорів (контрактів).
30. Колізійні питання договірних зобов'язань. Закон, що застосовується до форми договору. Застосування права з питань змісту контракту.
31. Вибір права за погодженням сторін договору. Право, що застосовується до договору за відсутності погодження сторін про вибір права.
32. Випадки застосування імперативних колізійних прив'язок.
33. Типові (модельні договори) «Інкортемс» (2010).
34. Уніфікація міжнародно-правових норм у сфері міжнародної купівлі-продажу товарів.
35. Конвенція ООН про договори міжнародної купівлі-продажу товарів. Сфера застосування та загальні положення.
36. Поняття договору міжнародної купівлі-продажу товарів. Критерії відмежування від інших договорів. Укладення договору міжнародної купівлі-продажу товарів.
37. Зобов'язання покупця. Засоби правового захисту у випадку порушення договору покупцем
38. Зобов'язання продавця. Засоби правового захисту у випадку порушення договору продавцем.
39. Наслідки розірвання договору. Поняття та склад збитків у зв'язку з порушенням та розірванням договору, вимоги щодо їх відшкодування. Підстави звільнення від відповідальності та порядок їх застосування.
40. Позовна давність у міжнародній купівлі-продажу товарів. Строк позовної давності та початок його перебігу. Загальні обмеження строку позовної давності і можливість його зміни. Наслідки спливу строку позовної давності.
41. Міжнародні залізничні перевезення. Приєднання України до Конвенції про міжнародні залізничні перевезення – Закон України від 05 червня 2003 року. Відповідальність сторін за договором перевезення вантажу, пасажирів і багажу.
42. Міжнародні повітряні перевезення. Відповідальність перевізника за збереження вантажу, життя і здоров'я пасажирів. Межі відповідальності.

43. Міжнародні морські перевезення. Колізії законів в галузі торговельного мореплавства.
44. Застосування права до відносин за договорами морського перевезення вантажів, фрахтування судна без екіпажу, лізингу, буксирування, морського страхування, а також за договорами морського перевезення пасажирів і морського круїзу.
45. Документи, що підтверджують наявність і зміст договору морського перевезення вантажу, рейсовий чартер, коносамент.
46. Відповідальність перевізника за втрату, нестачу і пошкодження вантажу. Підстави звільнення від відповідальності. Навігаційна помилка.
47. Претензії та позови з міжнародних перевезень, вантажів і пасажирів. Особливості обчислення строків претензійної та позовної давності.
48. Деліктні зобов'язання з іноземним елементом. Колізії законів, що регулюють зобов'язання внаслідок завдання шкоди.
49. Міжнародні договори стосовно деліктної відповідальності. Питання деліктних зобов'язань у договорах про правову допомогу.
50. Відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смерті.
51. Обмеження відповідальності в окремих деліктних правовідносинах з іноземним елементом (за ядерну шкоду, за шкоду від забруднення нафтою, у сфері космічної діяльності тощо).
52. Трудова діяльність іноземців і осіб без громадянства в Україні та порядок її здійснення.
53. Праця громадян України за кордоном. Регулювання посередництва у працевлаштуванні на роботу за кордоном.
54. Відшкодування шкоди перевізникові за міжнародними договорами України з питань трудової діяльності та соціального забезпечення працівників.
55. Поняття, зміст і місце цивільного процесу в системі міжнародного приватного права. Джерела міжнародного цивільного процесу.
56. Міжнародна підсудність: поняття, види та способи визначення. Пролонгаційні угоди.
57. Право на судовий захист і цивільні процесуальні права та обов'язки іноземних громадян і осіб без громадянства та іноземних підприємств і організацій в Україні.
58. Процесуальне положення іноземної держави. Встановлення змісту іноземного права.
59. Легалізація іноземних офіційних документів, способи її здійснення. Апостиль.
60. Визнання і виконання в Україні рішень іноземних судів.
61. Поняття і правова природа міжнародного комерційного арбітражу, міжнародно-правові засади його діяльності. Закон України «Про міжнародний арбітраж».
62. Міжнародна комерційна арбітражна угода: форма, зміст та правове значення.
63. Види третейських (арбітражних) судів. Арбітраж ad hoc.

64. Міжнародний комерційний арбітражний суд і Морська арбітражна комісія (МАК) при Торгово-промислової палаті України, їх компетенція і регламентація діяльності.
65. Міжнародні комерційні арбітражі в інших країнах.
66. Конвенція про визнання і виконання іноземних арбітражних рішень.

6. КОНТРОЛЬНІ ТЕСТИ З МІЖНАРОДНОГО ПРИВАТНОГО ПРАВА

1. Міжнародне приватне право регулює:

1. Міжнародні відносини.
2. Невладні майнові відносини.
3. Невладні немайнові відносини.
4. Міжнародні немайнові і майнові відносини.

2. Міжнародне приватне право це:

1. Система юридичних норм, спрямована на врегулювання міжнародних невлadних відносин з «іноземним елементом».
2. Система юридичних норм, спрямована на врегулювання міжнародних владних відносин з «іноземним елементом».
3. Система юридичних норм, спрямована на врегулювання міжнародних трудових відносин з «іноземним елементом».
4. Система юридичних норм, спрямована на врегулювання міжнародних господарських відносин з «іноземним елементом».

3. Міжнародне приватне право складається з:

1. Загальної частини.
2. Особливої частини.
3. Технічної частини.
4. Юридичної частини.

4. Методом міжнародного приватного права є переважно:

1. Рекомендаційний метод.
2. Колізійний метод.
3. Владний метод.
4. Публічний метод.

5. Найважливішим принципами міжнародного приватного права є:

1. Моральність.
2. Справедливість.
3. Розумність.
4. «Не зловживання» цивільними правами.

6. Під джерелами міжнародного приватного права в юридичній науці розуміють:

1. Внутрішнє законодавство.
2. Міжнародні договори.
3. Міжнародні і торгові звичаї.
4. Моральні звичаї.

7. До основних способів вирішення питання кваліфікації у міжнародному приватному праві відносять:

1. За законом суду.

2. За рішенням сторін.
3. За власним розсудом.
4. За принципом автономної кваліфікації.

8. *Іноземець, який перебуває на території певної держави підпорядкується:*

1. Її законодавству та юрисдикції.
2. Законодавству іншої держави та юрисдикції.
3. Законодавству нейтральної держави та її юрисдикції.
4. Усі названі умови.

9. *Які правові режими надаються іноземцям для реалізації їхніх прав та обов'язків:*

1. Соціальний режим.
2. Національний режим.
3. Режим найбільшого сприяння.
4. Адміністративний режим.

10. *Яке надається громадянство держави, дітям-апатридам?*

1. На території якої проживають батьки.
2. На території якої вони народилися
3. На території якої вони працюють.
4. На території якої вони отримують освіту.

11. *Процедура визначення статусу біженця в Україні складається із:*

1. Трьох стадій.
2. Чотирьох стадій.
3. П'яти стадій.
4. Шести стадій.

12. *Місцем проживання фізичної особи в Україні вважається адміністративно-територіальна одиниця, на території якої особа проживає:*

1. Строком понад трьох місяців на рік.
2. Строком понад шести місяців на рік.
3. Строком понад дев'яти місяців на рік.
4. Строком понад дванадцяти місяців на рік.

13. *Транзитні візи надаються іноземцям і особам без громадянства, які тимчасово перебувають в Україні на строк:*

1. Не більше трьох діб.
2. Не більше п'яти діб.
3. Не більше шести діб.
4. Не більше семи діб.

14. Довгострокові візи надаються іноземцям і особам без громадянства, які тимчасово перебувають в Україні на строк:

1. Від трьох місяців до трьох років.
2. Від п'яти місяців до п'яти років.
3. Від шести місяців до шести років.
4. Від семи місяців до семи років.

15. Короткочасні візи надаються іноземцям і особам без громадянства, які тимчасово перебувають в Україні на строк:

1. До трьох місяців.
2. До п'яти місяців.
3. До шести місяців.
4. До семи місяців.

16. Рішення про скорочення терміну тимчасового перебування іноземця в Україні приймається:

1. Органами митної служби.
2. Органами внутрішніх справ.
3. Органами прикордонної служби.
4. Народним судом.

17. Цивільна-правова відповідальність іноземців в Україні може бути визначена:

1. З договору.
2. З делікту.
3. Правильна відповідь 1.
4. Правильні відповіді 1,2.

18. Правовий статус громадян України за кордоном визначається:

1. Законодавством України.
2. Законодавством держави їх перебування.
3. Міжнародними правовими звичаями.
4. Нормами адміністративної комісії в країні, якої перебуває громадянин України.

19. Які визнаєте види договірної взаємності, щодо фізичних осіб в міжнародному приватному праві?

1. Формальна взаємність.
2. Регіональна взаємність.
3. Позадоговірна взаємність.
4. Матеріальна взаємність.

20. Юридичні особи міжнародного приватного права створюються:

1. Переважно в розпорядчому порядку.
2. Переважно в нормативно явочному порядку.
3. Переважно в дозвільному порядку.
4. Переважно в договірному порядку.

- 21. Від встановлення «національності» юридичної особи у міжнародному приватному праві залежить встановлення:**
1. Цивільної правоздатності осіб.
 2. Моральної правоздатності осіб.
 3. Цивільно-процесуальної правоздатності осіб.
 4. Звичаєвої правоздатності осіб.
- 22. Поняття юридичної особи за міжнародним приватним правом пов'язані такі поняття як:**
1. «Особистий статут».
 2. «Національність».
 3. «Особлива справа».
 4. «Особистий закон».
- 23. Правовідносини між батьками та дітьми за міжнародним приватним правом поділяються:**
1. На особисті правовідносини.
 2. На моральні правовідносини.
 3. На майнові правовідносини.
 4. На виховні правовідносини.
- 24. Особистим законом особи без громадянства вважається право держави, у якій ця особа:**
1. Має місце проживання.
 2. Має місце перебування.
 3. Має власний намір працевлаштуватись.
 4. Правильні відповіді 1, 2, 3.
- 25. Право фізичної особи на здійснення підприємницької діяльності визначається правом держави у якій:**
1. Фізична особа зареєстрована як підприємець.
 2. За відсутності в державі вимог щодо обов'язкової реєстрації застосовується право держави основного місця здійснення підприємницької діяльності.
 3. Фізична особа, яка має намір займатися підприємницькою діяльністю.
 4. Правильні відповіді 1, 2, 3
- 26. Іноземні юридичні особи підтверджують свій правовий статус витягом із:**
1. Торговельного реєстру.
 2. Банківського реєстру.
 3. Судового реєстру.
 4. Адміністративного реєстру.
- 27. Якщо фізична особа є громадянином двох або більше держав, її особистим законом вважається:**
1. Право тієї з держав, з якою особа має найбільш тісний зв'язок, зокрема, має місце проживання.
 2. Право тієї з держав, з якою особа має найбільш тісний зв'язок, зокрема знаходиться у відрядженні.
 3. Право тієї з держав, з якою особа має найбільш тісний зв'язок, зокрема займається основною діяльністю.

4. Право тієї з держав, з якою особа має найбільш тісний зв'язок, зокрема знаходиться у відпустки.

28. Встановлення і скасування опіки над малолітніми особами за міжнародним приватним правом регулюється особистим законом:

1. Опікуна.
2. Підопічного.
3. За власним вибором опікуна.
4. За власним вибором підопічного.

29. Виникнення і припинення цивільної правоздатності фізичної особи за міжнародним приватним правом визначається:

1. Її особистим законом.
2. Законом за вибором.
3. Органами місцевої влади.
4. Органами державного управління.

30. Підстави та правові наслідки визнання фізичної особи безвісно відсутньою за міжнародним приватним правом регулюються:

1. Останнім з відомих особистих законів цієї особи.
2. Останнім місцем перебування фізичної особи.
3. Місцем звернення заявника до суду про визнання фізичної особи безвісно відсутньою.
4. Місцем звернення заявника до правоохоронних органів про визнання фізичної особи безвісно відсутньою.

31. Цивільна правоздатність та дієздатність юридичної особи за міжнародним приватним правом визначається:

1. Особистим законом юридичної особи.
2. За місцем реєстрації юридичної особи.
3. За місцем перебування юридичної особи.
4. За місцем реалізації продукції юридичною особою.

32. Юридичні особи України мають право здійснювати свою діяльність, яка виходить за межі України, відповідно до:

1. Статутних завдань.
2. Правових звичаїв.
3. Міжнародних угод.
4. Адміністративних угод.

33. Як суб'єкт міжнародного приватного права держава може вступати у цивільно-правові відносини з приводу:

1. Отримання майна за договором дарування.
2. Отримання майна у спадок за заповітом.
3. Отримання майна у спадок за законом.
4. Правильні відповіді 1, 2, 3

34. Міжнародне приватне право розрізняє такі види державного імунітету як:

1. Судовий імунітет.
2. Адміністративний імунітет.
3. Майновий імунітет.
4. Імунітет попереднього забезпечення позову.

35. На громадян іноземних держав та осіб без громадянства у державах у питаннях власності переважно поширюється:

1. Спеціальний режим.
2. Недискримінаційний режим.
3. Режим найбільшого сприяння.
4. Національний режим.

36. Чи можуть бути в Україні суб'єктами підприємницької діяльності (підприємцями) громадяни інших держав, які не обмежені законом у правоздатності або дієздатності?

1. Так.
2. Ні;
3. Частково;
4. Тільки громадяни країн ЄС.

37. Хто може бути суб'єктом господарювання в зовнішньоекономічній діяльності України:

1. Фізичні особи – іноземні громадяни, особи без громадянства, які тимчасово проживають на території України.
2. Фізичні особи – громадяни України, які постійно проживають на території України.
3. Фізичні особи – громадяни України, іноземні громадяни та особи без громадянства, які мають правоздатність і дієздатність згідно із законами України, які постійно проживають на території України.
4. Інші суб'єкти господарської діяльності, передбачені законами України.

38. Які документи подає іноземний суб'єкт господарської діяльності, якій має намір відкрити представництво на території України:

1. Заяву з проханням про реєстрацію представництва, яка складається в довільній формі.
2. Виписку з торговельного (банківського) реєстру країни, де іноземний суб'єкт господарської діяльності має офіційно зареєстровану контору.
3. Довідку від банківської установи, в якій офіційно відкрито рахунок продавця.
4. Усі перераховані.

39. Якими принципами керуються українські та іноземні суб'єкти господарської діяльності при здійсненні зовнішньоекономічної діяльності:

1. Принципом свободи юридичної рівності і недискримінації.

2. Принципом верховенства закону.
3. Принципом захисту інтересів суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності.
4. Принципом власної вигоди.

40. Якщо при укладанні зовнішньоекономічного договору, де стороною цього договору є громадянин України договір укладається:

1. В письмовій формі залежно від місця його укладання.
2. В письмовій формі незалежно від місця його укладання.
3. В письмовій формі за згодою сторін.
4. В письмовій формі за згодою одного зі сторін.

41. Повноваження представника на укладання зовнішньоекономічного договору (контракту) може впливати:

1. З доручення.
2. З статутних документів.
3. З власних бажань.
4. З договорів.

42. Сторонами зовнішньоекономічного договору (контракту) можуть бути:

1. Юридичні особи.
2. Фізичні особи-підприємці.
3. Держава.
4. Благодійні організації.

43. До видів оплатність договору ліцензування в міжнародному приватному праві відносять:

1. Оплату ліцензійної ціни.
2. Оплату загальнообов'язкових зборів державі.
3. Оплати місцевих зборів.
4. Оплата ліцензійної винагороди.

44. Переважно договори між транснаціональними корпораціями (далі ТНК) і приймаючою державою укладаються на довготривалий строк навіть до:

1. 99 років.
2. 50 років.
3. 75 років.
4. 100 років.

45. Мінімальний строк договору між транснаціональними корпораціями і приймаючою державою укладаються на:

1. 1–2 роки.
2. 3–4 роки.
3. 5–6 років.
4. 7–8 років.

46. Державну реєстрацію суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності, що здійснюють зовнішньоекономічну діяльність на території України здійснює:

1. Кабінет міністрів України.
2. Міністерство економіки України.
3. Міністерство Закордонних справ України.
4. Верховна Рада України.

47. Реєстрацію іноземних представництв, що здійснюють зовнішньоекономічну діяльність на території України здійснює міністерство економіки України протягом:

1. 30 робочих днів з дня подання іноземним суб'єктом господарської діяльності документів на реєстрацію.
2. 45 робочих днів з дня подання іноземним суб'єктом господарської діяльності документів на реєстрацію.
3. 60 робочих днів з дня подання іноземним суб'єктом господарської діяльності документів на реєстрацію.
4. 90 робочих днів з дня подання іноземним суб'єктом господарської діяльності документів на реєстрацію.

48. Які види експортних (імпортних) ліцензій запроваджуються в Україні?

1. Генеральна, разова, відкрита ліцензії.
2. Генеральна, разова, відкрита, спеціальна ліцензії.
3. Генеральна, разова, відкрита, компенсаційна, спеціальна ліцензії.
4. Генеральна, разова, відкрита, закрита, компенсаційна, спеціальна ліцензії.

49. Державне регулювання зовнішньоекономічної діяльності здійснюють:

1. Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Національний банк України;
2. Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Національний банк України, міжвідомча комісія з міжнародної торгівлі;
3. Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Національний банк України, міжвідомча комісія з міжнародної торгівлі, місцеві державні адміністрації;
4. Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Національний банк України, Державна митна служби України, міжвідомча комісія з міжнародної торгівлі.

50. Які види квот запроваджуються в Україні?

1. Глобальні, групові, індивідуальні, спеціальні та багаторазові квоти.
2. Групові, спеціальні та індивідуальні квоти.
3. Індивідуальні, групові, спеціальні, глобальні квоти.
4. Глобальні, групові, індивідуальні, спеціальні та компенсаційні квоти.

51. Після відкриття рахунка суб'єкт зовнішньоекономічної діяльності зобов'язаний:

1. Протягом трьох робочих днів з моменту відкриття рахунка повинен направити до НБУ письмове повідомлення.
2. Протягом п'яти робочих днів з моменту відкриття рахунка повинен направити до НБУ письмове повідомлення.
3. Протягом семи робочих днів з моменту відкриття рахунка повинен направити до НБУ письмове повідомлення.
4. Протягом десяти робочих днів з моменту відкриття рахунка повинен направити до НБУ письмове повідомлення.

52. У разі експорту за бартерним (міни) договором високоліквідних товарів строки ввезення на митну територію України імпортованих товарів не повинна перевищувати:

1. 60 календарних днів з дати оформлення вивізної вантажної митної декларації.
2. 90 календарних днів з дати оформлення вивізної вантажної митної декларації.
3. 120 календарних днів з дати оформлення вивізної вантажної митної декларації.
4. 180 календарних днів з дати оформлення вивізної вантажної митної декларації.

53. При відсутності погодження між сторонами відносно права, яке має застосовуватись до зовнішньоекономічних договорів (контрактів) застосовується:

1. Право країни де заснована, має своє місце проживання сторона, яка є – продавцем у договорі-купівлі продажі.
2. Право країни де заснована, має тимчасове місце проживання яка є – продавцем у договорі-купівлі продажі.
3. Право країни де заснована, має основне місце діяльності яка є – продавцем у договорі-купівлі продажі.
4. Правильні відповіді 1, 2, 3.

54. Реєстрація актів цивільного стану громадян України, які проживають поза межами України, може здійснюватися:

1. В органах місцевого самоврядування за місцем знаходження. При цьому застосовується право той країни в якій він знаходиться.
2. В консульській установі України. При цьому застосовується право України.
3. В дипломатичному представництві України. При цьому застосовується право України.
4. В органах державної влади за місцем знаходження. При цьому застосовується право той країни в якій він знаходиться.

55. До засновницького договору, що є установчим документом юридичної особи з іноземною участю за міжнародним приватним правом застосовується:

1. Право держави, у якій буде створена юридична особа.
2. Право держави, у якій буде реалізовуватися основна частка продукції юридичної особи.
3. Право держави, у якій буде реалізовуватися уся продукція юридичної особи.
4. Право держави за вибором юридичної особи.

56. Дострокове розірвання зовнішньоекономічного концесійного договору здійснюється:

1. За погодженням сторін.
2. За власним розсудом однієї із сторін.
3. В судовому порядку.
4. За рішенням державного нотаріуса.

57. Для вирішення питань про відповідальність за контрактом, укладеним між ТНК і приймаючою державою, законодавство України передбачає використання принципу:

1. Самостійної відповідальності за зобов'язаннями.
2. Моральної відповідальності за зобов'язаннями.
3. Принцип солідарної відповідальності за зобов'язаннями.
4. Матеріальної відповідальності за зобов'язаннями.

58. Закон України «Про регулювання товарообмінних (бартерних) операцій в галузі зовнішньоекономічної діяльності» встановлює відповідальність за порушення суб'єктом зовнішньоекономічної діяльності строків ввезення товарів за бартерним договором вона полягає:

1. У стягненні пені за кожен прострочений день у розмірі 0, 1 відсотка вартості неодержаних товарів.
2. У стягненні пені за кожен прострочений день у розмірі 0, 2 відсотка вартості неодержаних товарів.
3. У стягненні пені за кожен прострочений день у розмірі 0, 3 відсотка вартості неодержаних товарів.
4. У стягненні пені за кожен прострочений день у розмірі 0, 5 відсотка вартості неодержаних товарів.

59. Зміст правочину за міжнародним приватним правом може регулюватися правом:

1. Яке обрано сторонами, якщо інше не передбачено законом.
2. Яке обрано однією стороною, якщо інше не передбачено законом.
3. Яке обрано органами місцевої влади, якщо інше не передбачено законом.
4. Яке обрано органами державної влади, якщо інше не передбачено законом.

60. Віденська конвенція ООН 1980 р. застосовується до договорів купівлі-продажу товарів між сторонами, комерційні підприємства яких перебувають в різних державах коли:

1. Ці держави є не договірними державами.
2. Ці держави є договірними державами.
3. Ці держави є не договірними державами.
4. Згідно з нормами міжнародного приватного права застосовано право договірної держави.

61. Віденська конвенція ООН 1980 р. застосовується до продажу:

1. Товарів, придбаних для особистого використання.
2. З аукціону.
3. Електроенергії.
4. Інший варіант.

62. Відповідно до Віденської конвенція ООН 1980 р. оферта, навіть коли вона є невідкличною, може бути скасовано оферентом тільки:

1. Якщо повідомлення про скасування одержано адресатом оферти раніше, ніж сама оферта.
2. Якщо повідомлення в оферті зазначено шляхом встановлення певного строку акцепту, що вона є невідкличною.
3. Якщо повідомлення про скасування одержано адресатом оферти пізніше, ніж сама оферта.
4. Якщо повідомлення про скасування одержано адресатом оферти одночасно з нею.

63. Відповідно до Віденської конвенція ООН 1980 р. сплив строку для акцепту, що встановлений референтом у телеграмі є:

1. З моменту отримання телеграми акцептом.
2. З моменту здачі телеграми для відправлення акцепту.
3. З моменту реєстрації телеграми – акцептом.
4. З моменту реєстрації телеграми – акцептом і прийнятим до виконання під розпис.

64. Відповідно до Віденської конвенція ООН 1980 р. договір вважається укладеним, коли:

1. Акцепт оферти набуває чинності відповідно до положень цієї Конвенції.
2. Є намір хоча б однієї сторони укласти договір.
3. Є пропозиція хоча б однієї сторони укласти договір.
4. Правильні відповіді 1, 2, 3.

65. Якщо відповідно до положень Віденської конвенція ООН 1980 р. одна із сторін має право вимагати виконання якогось зобов'язання іншої сторони то:

1. Суд буде зобов'язаний виносити рішення про виконання, в натурі.
2. Суд не буде зобов'язаний виносити рішення про виконання, в натурі.
3. Суд буде зобов'язаний виносити рішення про виконання частково, в натурі.
4. Правильні відповіді 1, 2, 3.

66. Відповідно до Віденської конвенція ООН 1980 р. продавець зобов'язаний надіслати покупцеві повідомлення якщо:

1. Товар чітко не ідентифікований для мети договору шляхом маркірування.
2. Товар чітко не ідентифікований для мети договору шляхом відвантажувальних документів.
3. Товар чітко не ідентифікований за осудом сторонніх осіб.
4. Товар чітко не ідентифікований для мети договору шляхом про відправлення із зазначенням товару.

67. Відповідно до Віденської конвенція ООН 1980 р. основним обов'язком покупця є:

1. Огляд отриманого товару, направлення повідомлення про його невідповідність договору протягом розумного строку, але не пізніше ніж 6 місяців з моменту виявлення недоліку.
2. Огляд отриманого товару, направлення повідомлення про його невідповідність договору протягом розумного строку, але не пізніше ніж 1 року з моменту виявлення недоліку.
3. Огляд отриманого товару, направлення повідомлення про його невідповідність договору протягом розумного строку, але не пізніше ніж 2-х років з моменту виявлення недоліку.
4. Оплата в установленому місці та строки ціни за товар.

68. Відповідно до Віденської конвенція ООН 1980 р. продавець зобов'язаний поставити товар вільним від будь-яких прав третіх осіб, що ґрунтуються на промисловій власності, про які на момент укладення договору продавець знав, за умови, що такі права ґрунтуються на промисловій власності:

1. За законами держави, де товар буде перепродаватися.
2. За законом третьої держави.
3. За законом ЄС.
4. За законом держави, в якій знаходиться комерційне підприємство покупця.

69. Відповідно до Віденської конвенція ООН 1980 р. оплата може бути проведена коли продавець, згідно договору:

1. Передає товар покупцю.
2. Передає інформацію про юридичну особу покупцю.
3. Передає товаророзпорядчі документи покупцю.
4. Передає інформацію про ідентифікаційний код юридичної особи покупцю.

70. Відповідно до Віденської конвенція ООН 1980 р., якщо продавець не виконує яке-небудь із своїх зобов'язань за договором покупець має право:

1. Вимагати виконання продавцем своїх зобов'язань.
2. Вимагати виконання продавцем своїх зобов'язань і в тому разі, якщо покупець вдався до засобу правового захисту.
3. Вимагати заміну товару продавцем тільки у тому разі, коли така невідповідність є істотним порушенням договору.
4. Вимагати заміну товару продавцем і у тому разі, якщо покупець вдався до засобу правового захисту.

71. Відповідно до Віденської конвенція ООН 1980 р. збитки за порушення договору однією зі сторін складають:

1. Суму, котра охоплює збитки.
2. Моральну шкоду.
3. Матеріальну шкоду.
4. Упущену вигоду.

72. Відповідно до Віденської конвенція ООН 1980 р., до оперативних санкцій належать:

1. Вимоги про зменшення покупної ціни.
2. Вимоги для відшкодування збитків.
3. Вимоги про заміну неякісного товару.
4. Вимоги стягнення неустойки.

73. Відповідно до Віденської конвенція ООН 1980 р. покупець може заявити про розірвання договору цілком лише:

1. За власним розсудом покупця.
2. Якщо часткова невідповідність товару договорі є істотним порушенням договору.
3. За ініціативою зацікавлених сторонніх осіб.
4. Якщо часткове невиконання договору є істотним порушенням договору.

74. Строк позовної давності відповідно до конвенції ООН 1974 р. у міжнародній купівлі-продажу товарів встановлюється у:

1. Один рік.
2. Три роки.
3. Чотири роки.
4. П'ять років.

75. Відповідно до конвенції ООН 1974 р. перебіг строку позовної давності починається:

1. З дня пред'явлення позову.
2. Від дня укладання договору.
3. Від дня повідомлення іншої сторони про порушення договору.
4. Виникає в той день, коли мало місце таке порушення.

76. Відповідно до конвенції ООН 1974 р. якщо на момент такого закінчення розгляду спору строк позовної давності минув кредитор має право:

1. Поставити вимогу протягом шести місяців, рахуючи від дня закінчення розгляду спору.
2. Поставити вимогу протягом одного року, рахуючи від дня закінчення розгляду спору.
3. Поставити вимогу протягом двох років, рахуючи від дня закінчення розгляду спору.
4. Поставити вимогу протягом трьох років, рахуючи від дня закінчення розгляду спору.

77. Міжнародним вважаються перевезення здійснюване між:

1. Однією державою.
2. Двома чи більшою кількістю держав.
3. Між двома чи більшою кількістю областей.
4. Між двома чи більшою кількістю районів.

78. Особливістю договору міжнародного перевезення є застосування:

1. Формальних норм права.
2. Матеріальних норм права.
3. Моральних норм права.
4. Етичних норм права.

79. Відповідно до конвенції «Про залізничні перевезення» від 3 червня 1999 року Міжнародна організація з міжнародних залізничних перевезень може:

1. Набувати і продавати рухоме майно.
2. Набувати і продавати не рухоме майно.
3. Укладати договори.
4. Інший варіант.

80. Відповідно до конвенції «Про залізничні перевезення» від 3 червня 1999 року, якщо під час перевезення, яке здійснюється згідно з Єдиними правилами ЦІВ або Єдиними правилами ЦІМ, одне транспортне підприємство має право на пред'явлення позову іншому транспортному підприємству, яке не належить тій самій державі-члену, то ці вимоги можуть бути задоволені шляхом:

1. Накладання арешту лише на підставі рішення судових органів держави-члена, якому належить підприємство, що є кредитором за вимогою якою, на яку накладається арешт.
2. Застави під витрати судового процесу лише на підставі рішення судових органів держави-члена, якому належить підприємство, що є кредитором за вимогою якою, на яку накладається арешт.
3. Конфіскації майна лише на підставі рішення судових органів держави-члена, якому належить підприємство, що є кредитором за вимогою якою, на яку накладається арешт.
4. Правильні відповіді 1, 2, 3.

81. Втраченим вважається вантаж, якщо:

1. Якщо він не виданий на вимогу одержувача на залізничному та внутрішньому водному транспорті протягом 15 днів.
2. Якщо він не виданий на вимогу одержувача на залізничному та внутрішньому водному транспорті протягом 30 днів.
3. Якщо він не виданий на вимогу одержувача на залізничному та внутрішньому водному транспорті протягом 60 днів.
4. Якщо він не виданий на вимогу одержувача на залізничному та внутрішньому водному транспорті протягом 90 днів.

82. . На повітряному транспорті втраченим вважається вантаж, якщо:

1. Якщо він не виданий на вимогу одержувача на повітряному транспорті протягом 5 днів після закінчення строку доставки.
2. Якщо він не виданий на вимогу одержувача на повітряному транспорті протягом 7 днів після закінчення строку доставки.
3. Якщо він не виданий на вимогу одержувача на повітряному транспорті протягом 10 днів після закінчення строку доставки.
4. Якщо він не виданий на вимогу одержувача на повітряному транспорті протягом 14 днів після закінчення строку доставки.

83. На повітряному транспорті втраченим вважається вантаж, якщо:

1. При перевезенні вантажу в прямому змішаному сполученні після закінчення 1 місяця з дня прийняття його до перевезення початковим транспортним підприємством.
2. При перевезенні вантажу в прямому змішаному сполученні після закінчення 2-х місяців з дня прийняття його до перевезення початковим транспортним підприємством.
3. При перевезенні вантажу в прямому змішаному сполученні після закінчення 3-х місяців з дня прийняття його до перевезення початковим транспортним підприємством.
4. При перевезенні вантажу в прямому змішаному сполученні після закінчення 4 місяців з дня прийняття його до перевезення початковим транспортним підприємством.

84. На автомобільному транспорті втраченим вважається вантаж, якщо:

1. Якщо він не був виданий одержувачеві на його вимогу: при міському і приміському перевезенні – протягом 3 днів з дня прийняття вантажу.
2. Якщо він не був виданий одержувачеві на його вимогу: при міському і приміському перевезенні – протягом 5 днів з дня прийняття вантажу.
3. Якщо він не був виданий одержувачеві на його вимогу: при міському і приміському перевезенні – протягом 10 днів з дня прийняття вантажу.
4. Якщо він не був виданий одержувачеві на його вимогу: при міському і приміському перевезенні – протягом 14 днів з дня прийняття вантажу.

85. На автомобільному транспорті втраченим вважається вантаж, якщо:

1. Якщо він не був виданий одержувачеві на його вимогу: при міжміському перевезенні – протягом 10 днів після закінчення строку доставки.
2. Якщо він не був виданий одержувачеві на його вимогу: при міжміському перевезенні – протягом 20 днів після закінчення строку доставки.
3. Якщо він не був виданий одержувачеві на його вимогу: при міжміському перевезенні – протягом 30 днів після закінчення строку доставки.
4. Якщо він не був виданий одержувачеві на його вимогу: при міжміському перевезенні – протягом 45 днів після закінчення строку доставки.

86. Норми конвенцій про міжнародні перевезення є:

1. Диспозитивними.

2. Формальними.
3. Матеріальними.
4. Імперативними.

87. Міжнародні транспортні конвенції мають і колізійні норми, до яких звертаються у разі:

1. Відсутності уніфікованих формально-правових норм.
2. Відсутності уніфікованих матеріально-правових норм.
3. Відсутності уніфікованих морально-правових норм.
4. Відсутності уніфікованих етико-правових норм.

88. Угода про міжнародне залізничне вантажне сполучення є чинною в Україні відповідно до:

1. Закону України «Про правонаступництво України».
2. Про промислово-фінансові групи в Україні.
3. Закону про господарські товариства.
4. Віденської конвенції про правонаступництво держав щодо договорів.

89. Відповідно до конвенції про міжнародні залізничні перевезення (КОТІФ) від 09 травня 1980 р. (зі змінами) строк позовної давності для позовів, що ґрунтуються на договорі перевезення, встановлює:

1. Шість місяців.
2. Дев'ять місяців.
3. Один рік.
4. Один рік і шість місяців.

90. Відповідно до конвенції про міжнародні залізничні перевезення (КОТІФ) від 09 травня 1980 р. (зі змінами) позовні вимоги до залізниці з приводу втрати, нестачі, порчі або псування вантажу під час перевезення:

1. Можуть підтверджуватись належним чином засвідченими копіями накладної.
2. Не можуть підтверджуватись належним чином засвідченими копіями накладної.
3. Можуть підтверджуватись належним чином засвідченими копіями комерційного акта.
4. Можуть підтверджуватись належним чином засвідченими копіями накладної, квитанції про приймання багажу, багажної і вантажобагажної квитанції та комерційного акту.

91. Відповідно до конвенції про міжнародні залізничні перевезення (КОТІФ) від 09 травня 1980 р. (зі змінами) вартість втрати, нестачі або пошкодження вантажу у разі укладання договору постачання (купівлі-продажу) через посередників має бути:

1. Визначена відносно залізниці – за ціною вантажовідправника.
2. Визначена відносно залізниці – за ціною посередника.
3. Визначена відносно залізниці – за ціною постачальника.
4. Визначена відносно залізниці – за ціною посадових осіб органів місцевого самоврядування.

92. Відповідно до конвенції про міжнародні залізничні перевезення (КОТІФ) від 09 травня 1980 р. (зі змінами) вантажовідправники несуть відповідальність за всі:

1. Наслідки неправильності зазначених ними у накладній.
2. Неточності відомостей, зазначених ними у накладній.
3. За власним розсудом одержувача вантажу.
4. Неповноти відомостей, зазначених ними у накладній.

93. Відповідно до конвенції про міжнародні залізничні перевезення (КОТІФ) від 09 травня 1980 р. (зі змінами) боржник, який порушив зобов'язання, має відшкодувати завдані збитки, до яких належать:

1. Втрати, яких особа зазнала у зв'язку із знищенням речі.
2. Втрати, які визначені особою на свій власний розсуд у зв'язку із знищенням речі.
3. Витрати, які особа зробила для відновлення речі.
4. Втрати, за недоотриману продукцію, за цінами, за якими її оплатив одержувач.

94. Відповідно до конвенції УНІДРУА від 19 травня 1956 р. «Про договори міжнародного дорожнього перевезення вантажів (КДПВ)» (Женева) загальний строк позовної давності визначається:

1. В шість місяців.
2. В дев'ять місяців.
3. Один рік.
4. Один рік шість місяців.

95. Відповідно до конвенції УНІДРУА від 1 березня 1973 р. «Про договори міжнародного автомобільного перевезення пасажирів і багажу (КАПП)» (Женева) міжнародні автобусні перевезення пасажирів можуть бути:

1. Регулярні.
2. Нерегулярні.
3. Маятникові.
4. Спонтанні.

96. Відповідно до конвенції УНІДРУА від 19 травня 1956 р. «Про договори міжнародного дорожнього перевезення вантажів (КДПВ)» (Женева) межа майнової відповідальності перевізника при незбереженні вантажу встановлено у розмірі:

1. 15 франків за кілограм ваги брутто.
2. 20 франків за кілограм ваги брутто.
3. 25 франків за кілограм ваги брутто.
4. 50 франків за кілограм ваги брутто.

97. Відповідно до умов конвенції від 12 жовтня 1929 р. «Про уніфікацію деяких правил, що стосуються міжнародних повітряних перевезень» багаж і вантажі повинні перебувати під:

1. Під наглядом пасажирів.
2. Під охороною авіаперевізника.
3. Під охороною екіпажа.
4. Під охороною бортпроводниці.

98. Відповідно до конвенції від 12 жовтня 1929 р. «Про уніфікацію деяких правил, що стосуються міжнародних повітряних перевезень» (Варшава) майнова відповідальність авіаперевізника щодо кожного пасажирів (за загибель, за заподіяння шкоди здоров'ю) обмежується сумою в розмірі:

1. Не перевищує 30 000 спеціальних прав запозичення на кожного пасажирів.
2. Не перевищує 70 000 спеціальних прав запозичення на кожного пасажирів.
3. Не перевищує 100 000 спеціальних прав запозичення на кожного пасажирів.
4. Не перевищує 120 000 спеціальних прав запозичення на кожного пасажирів.

99. Відповідно до умов конвенції від 12 жовтня 1929 р. «Про уніфікацію деяких правил, що стосуються міжнародних повітряних перевезень» (Варшава) межа майнової відповідальності авіаперевізника за знищення, втрату, пошкодження або затримки в перевезенні багажу встановлено в розмірі:

1. 400 спеціальних прав запозичення стосовно кожного пасажирів за кілограм багажу.
2. 800 спеціальних прав запозичення стосовно кожного пасажирів за кілограм багажу.
3. 1000 спеціальних прав запозичення стосовно кожного пасажирів за кілограм багажу.
4. 1500 спеціальних прав запозичення стосовно кожного пасажирів за кілограм багажу.

100. Відповідно до умов конвенції від 12 жовтня 1929 р. «Про уніфікацію деяких правил, що стосуються міжнародних повітряних перевезень» межа майнової відповідальності авіаперевізника за знищення, втрату, пошкодження або затримки в перевезенні багажу встановлено в розмірі:

1. До 7 спеціальних прав запозичення за кілограм багажу.
2. До 12 спеціальних прав запозичення за кілограм багажу.
3. До 17 спеціальних прав запозичення за кілограм багажу.
4. До 20 спеціальних прав запозичення за кілограм багажу.

101. Відповідно до умов конвенції від 12 жовтня 1929 р. «Про уніфікацію деяких правил, що стосуються міжнародних повітряних перевезень» (Варшава) авіавантажна накладна оформлюється вантажовідправником у:

1. Двох оригінальних примірниках.
2. Трьох оригінальних примірниках.
3. Чотирьох оригінальних примірниках.
4. П'яти оригінальних примірниках.

102. Відповідно до конвенції від 12 жовтня 1929 р. «Про уніфікацію деяких правил, що стосуються міжнародних повітряних перевезень» (Варшава) зазначено, що перевізник є відповідальним за шкоду, яка спричинила загибель або тілесне ушкодження пасажирів, тільки за умови:

1. Що подія відбулася на борту повітряного судна.
2. Що подія відбулася при виході через КПП у зал очікування пасажирів на посадку повітряного судна.
3. Що подія відбулася під час посадки пасажирів на борт повітряного судна.
4. Що подія відбулася під час висадки пасажирів з борту повітряного судна.

103. Відповідно до конвенції від 12 жовтня 1929 р. «Про уніфікацію деяких правил, що стосуються міжнародних повітряних перевезень» (Варшава) зазначено, що у випадку пошкодження багажу або вантажу особа, яка має право на його отримання, повинна надіслати перевізнику претензію негайно не пізніше:

1. Після виявлення пошкодження й не пізніше трьох днів з дати отримання зареєстрованого багажу.
2. Після виявлення пошкодження й не пізніше п'яти днів з дати отримання зареєстрованого багажу.
3. Після виявлення пошкодження й не пізніше семи днів з дати отримання зареєстрованого багажу.
4. Після виявлення пошкодження й не пізніше десяти днів з дати отримання зареєстрованого багажу.

104. Відповідно до конвенції від 12 жовтня 1929 р. «Про уніфікацію деяких правил, що стосуються міжнародних повітряних перевезень» (Варшава) зазначено, що у випадку пошкодження багажу або вантажу особа, яка має право на його отримання, повинна надіслати перевізнику претензію негайно не пізніше:

1. Після виявлення пошкодження й не пізніше п'яти днів з дати отримання зареєстрованого вантажу.
2. Після виявлення пошкодження й не пізніше семи днів з дати отримання зареєстрованого вантажу.
3. Після виявлення пошкодження й не пізніше десяти днів з дати отримання зареєстрованого багажу.
4. Після виявлення пошкодження й не пізніше чотирнадцяти днів з дати отримання зареєстрованого багажу.

105. Відповідно до конвенції від 12 жовтня 1929 р. «Про уніфікацію деяких правил, що стосуються міжнародних повітряних перевезень» (Варшава) зазначено, що позов про відповідальність повинен бути поданий позивачем:

1. За вибором позивача на території однієї з держав сторін.
2. За вибором органів місцевого самоврядування.
3. За місцем його основної діяльності.
4. До суду місця призначення перевезення.

106. Відповідно до конвенції від 12 жовтня 1929 р. «Про уніфікацію деяких правил, що стосуються міжнародних повітряних перевезень» (Варшава) зазначено, що право на відшкодування шкоди втрачається, якщо позов про відповідальність не подано протягом:

1. Шести місяців з дати прибуття за призначенням або з дати, коли повітряне судно повинно було прибути, чи з дати зупинки перевезення.
2. Одного року з дати прибуття за призначенням або з дати, коли повітряне судно повинно було прибути, чи з дати зупинки перевезення.
3. Двох років з дати прибуття за призначенням або з дати, коли повітряне судно повинно було прибути, чи з дати зупинки перевезення.
4. Трьох років з дати прибуття за призначенням або з дати, коли повітряне судно повинно було прибути, чи з дати зупинки перевезення.

107. Відповідно до конвенція Організації Об'єднаних Націй від 31.03.1978р. «Про морське перевезення вантажів» (Гамбург зазначено, що відповідальність перевізника за вантаж охоплює період:

1. Протягом якого вантаж знаходиться у віданні перевізника в порту завантаження.
2. Протягом якого вантаж доставляється до порту.
3. Протягом якого вантаж знаходиться у віданні перевізника в порту під час перевезення.
4. Протягом якого вантаж знаходиться у віданні перевізника в порту розвантаження.

108. Відповідно до умов конвенція Організації Об'єднаних Націй від 31.03.1978 р. «Про морське перевезення вантажів» (Гамбург межа майнової відповідальності перевізника за втрату чи пошкодження в перевезенні вантажу встановлено в розмірі:

1. До 635 розрахункових одиниць за місце чи іншу одиницю відвантаження вантажу.
2. До 735 розрахункових одиниць за місце чи іншу одиницю відвантаження вантажу.
3. До 835 розрахункових одиниць за місце чи іншу одиницю відвантаження вантажу.
4. До 850 розрахункових одиниць за місце чи іншу одиницю відвантаження вантажу.

109. Відповідно до умов конвенція Організації Об'єднаних Націй від 31.03.1978 р. «Про морське перевезення вантажів» (Гамбург) межа майнової відповідальності перевізника за затримку здачі вантажу встановлено:

1. До 1,5 рази кратної фрахту, який підлягає сплаті за затриманий вантаж, але не вище розміру фрахту, визначеного морським договором перевезення.
2. До 2 рази кратної фрахту, який підлягає сплаті за затриманий вантаж, але не вище розміру фрахту, визначеного морським договором перевезення.

3. До 2,5 рази кратної фрахту, який підлягає сплаті за затриманий вантаж, але не вище розміру фрахту, визначеного морським договором перевезення.
4. До 3 рази кратної фрахту, який підлягає сплаті за затриманий вантаж, але не вище розміру фрахту, визначеного морським договором перевезення.

110. Відповідно до умов конвенція від 25 серпня 1924 р. «Про уніфікацію деяких правил про коносамент» (Брюссель) зазначено, що регулювання відносин за договором чартеру регулюються тільки:

1. Нормами конвенції від 25 серпня 1924 р.
2. Диспозитивними нормами національного законодавства.
3. Нормами конвенції від 25 серпня 1924 р. та диспозитивними нормами національного законодавства.
4. Нормами конвенції від 25 серпня 1924 р, та моральними нормами.

111. Відповідно до умов конвенція ІМО від 13 грудня 1974 р. (зі змінами 1990 р.) «Про перевезення морем пасажирів та їх багажу» (Афіни) межа майнової відповідальності перевізника за збиток, заподіяний пасажирові в разі псування чи втрати каютного багажу пасажирів встановлена до:

1. 1 тис. розрахункових одиниць.
2. 1,8 тис. розрахункових одиниць.
3. 2 тис. розрахункових одиниць.
4. 2,8 тис. розрахункових одиниць.

112. Відповідно до умов конвенція ІМО від 13 грудня 1974 р. (зі змінами 1990 р.) «Про перевезення морем пасажирів та їх багажу» (Афіни) межа майнової відповідальності перевізника за збиток, заподіяний пасажирові в разі утрати чи пошкодження автомашини встановлена до:

1. 3 тис. розрахункових одиниць.
2. 6 тис. розрахункових одиниць.
3. 10 тис. розрахункових одиниць.
4. 12 тис. розрахункових одиниць.

113. Відповідно до умов конвенція ІМО від 13 грудня 1974 р. (зі змінами 1990 р.) «Про перевезення морем пасажирів та їх багажу» (Афіни) межа майнової відповідальності перевізника за збиток, заподіяний пасажирові в разі утрати чи псування не каютного багажу до:

1. 1,5 тис. розрахункових одиниць.
2. 2 тис. розрахункових одиниць.
3. 2,5 тис. розрахункових одиниць.
4. 2,7 тис. розрахункових одиниць.

114. Відповідно до умов конвенція ІМО від 13 грудня 1974 р. (зі змінами 1990 р.) «Про перевезення морем пасажирів та їх багажу» (Афіни) межа майнової відповідальності перевізника за смерть пасажирів чи тілесних ушкоджень складає до:

1. 100 тис. розрахункових одиниць.
2. 140 тис. розрахункових одиниць.
3. 175 тис. розрахункових одиниць.
4. 250 тис. розрахункових одиниць.

115. Відповідно до конвенція ІМО від 13 грудня 1974 р. «Про перевезення морем пасажирів та їх багажу» (Афіни) зазначено, якщо з дня висадки пасажирів чи моменту видачі йому багажу не надійшло письмової заяви про претензії від пасажирів впродовж:

1. 3 днів передбачається, що їх у нього немає.
2. 7 днів передбачається, що їх у нього немає.
3. 10 днів передбачається, що їх у нього немає.
4. 15 днів передбачається, що їх у нього немає.

116. Відповідно до умов конвенція ІМО від 13 грудня 1974 р. (зі змінами 1990 р.) «Про перевезення морем пасажирів та їх багажу» (Афіни) термін позовної давності пов'язаних з відшкодуванням заподіяного перевізником збитку складається до:

1. До шести місяців.
2. До одного року.
3. До двох років.
4. До трьох років.

117. Відповідно до умов конвенція ІМО від 13 грудня 1974 р. (зі змінами 1990 р.) «Про перевезення морем пасажирів та їх багажу» (Афіни) судно повинно мати пасажирське свідоцтво, якщо судно перевозить понад:

1. 7 пасажирів.
2. 10 пасажирів.
3. 12 пасажирів.
4. 15 пасажирів.

118. За міжнародним приватним правом для відшкодування шкоди в більшості правових системах застосовують:

1. Громадський осуд.
2. Грошову компенсацію.
3. Відновлення попереднього стану пошкодженої речі.
4. Публікація спростування інформації.

119. За міжнародним приватним правом у більшості держав відшкодовуються:

1. Прямі збитки.
2. Упущена вигода.
3. За власним розсудом особи, яка завдала шкоду потерпілому.
4. Не майнові збитки.

120. Відповідно до міжнародної конвенції від 25 травня 1962 р. «Про відповідальність операторів ядерних суден» зазначено, що оператор ядерного судна несе абсолютну відповідальність за:

1. Будь-яку ядерну шкоду, якщо ця шкода пов'язана з ядерним паливом ядерного судна.
2. Будь-яку ядерну шкоду, якщо ця шкода пов'язана з радіоактивними продуктами ядерного судна.
3. Будь-яку ядерну шкоду до отримання ядерного палива в розпорядження оператора ядерного судна.

4. Будь-яку ядерну шкоду, якщо ця шкода пов'язана з радіоактивними відходами ядерного судна.

121. Відповідно до міжнародної конвенції від 25 травня 1962 р. «Про відповідальність операторів ядерних суден» зазначено межа відповідальності оператора ядерного судна, яка обмежується:

1. До 3000000000 франків у відношенні будь-якого ядерного інциденту.
2. До 5000000000 франків у відношенні будь-якого ядерного інциденту.
3. До 7000000000 франків у відношенні будь-якого ядерного інциденту.
4. До 8000000000 франків у відношенні будь-якого ядерного інциденту.

122. Відповідно до міжнародної конвенції від 25 травня 1962 р. «Про відповідальність операторів ядерних суден» зазначено, що будь-якій позов про відшкодування збитків, який був завданий оператором ядерного судна порушується:

1. За вибором позивача.
2. За вибором ООН.
3. В судах які видали ліцензію державі.
4. В судах держави-учасниці.

123. Відповідно до міжнародної конвенції від 25 травня 1962 р. «Про відповідальність операторів ядерних суден» зазначено, що оператор ядерного судна несе відповідальність, який був заподіяний ядерним інцидентом котрий:

1. Безпосередньо викликаний війною.
2. Безпосередньо викликаний повстанням.
3. Безпосередньо за будь-яку ядерну шкоду, якщо ця шкода пов'язана з ядерним паливом ядерного судна.
4. Безпосередньо викликана цивільною війною.

124. Відповідно до міжнародної конвенції від 25 травня 1962 р. «Про відповідальність операторів ядерних суден» зазначено, що вищезазначена конвенція розповсюджується на ядерно судно з моменту:

1. Його виготовлення до спуску на воду.
2. Спуску на воду.
3. З дати з якої дозволено підняти прапор.
4. З дати отримання ліцензії до спуску на воду.

125. Відповідно до віденської конвенції від 21.05.1963 р. (в редакції від 12. 09. 1997 р.) «Про цивільну відповідальність за ядерну шкоду» (МАГАТЕ) зазначено, що оператор ядерної установки несе відповідальність за ядерну шкоду якщо:

1. Така шкода спричинена ядерним інцидентом на його ядерному устаткуванні.
2. Така шкода завдана постачальником до отримання ядерного палива в розпорядження оператора ядерного устаткування.

3. Така шкода, пов'язана з ядерним матеріалом отриманої з такого устаткування.

4. Така шкода, пов'язана з ядерним матеріалом вироблений оператором на його ядерному устаткуванні і в минулому.

126. Відповідно до віденської конвенції від 21.05.1963 р. (в редакції від 12. 09. 1997 р.) «Про цивільну відповідальність за ядерну шкоду» (МАГАТЕ) зазначено, що оператор ядерної установки несе обмежену відповідальність за завдану шкоду будь-яким одним ядерним інцидентом в розмірі не менш:

1. Як 100 млн. спеціальних прав запозичення.
2. Як 200 млн. спеціальних прав запозичення.
3. Як 300 млн. спеціальних прав запозичення.
4. Як 350 млн. спеціальних прав запозичення.

127. Відповідно до Конвенції від 17 грудня 1971 р. «Про цивільну відповідальність у галузі морських перевезень ядерних матеріалів» зазначено, що конвенція складена в:

1. Одному екземплярі на англійській мові.
2. Одному екземплярі на французькій мові.
3. Одному екземплярі на китайській мові.
4. Одному екземплярі на російській мові.

128. Відповідно до міжнародної конвенції від 29 листопада 1969 р. «Про цивільну відповідальність за шкоду від забруднення нафтою» (Брюссель власник судна може обмежити свою відповідальність стосовно будь-якого одного інциденту загальною сумою з:

1. Розрахунку 1000 франків за кожен тонну місткості судна, однак ця загальна сума в жодному разі не може перевищувати 90 мільйонів франків.
2. Розрахунку 1500 франків за кожен тонну місткості судна, однак ця загальна сума в жодному разі не може перевищувати 150 мільйонів франків.
3. Розрахунку 2000 франків за кожен тонну місткості судна, однак ця загальна сума в жодному разі не може перевищувати 210 мільйонів франків.
4. Розрахунку 2500 франків за кожен тонну місткості судна, однак ця загальна сума в жодному разі не може перевищувати 250 мільйонів франків.

129. Трудові відносини громадян України, які працюють за кордоном, регулюються правом України в разі, якщо:

1. Громадяни України працюють у закордонних дипломатичних установах України.
2. Громадяни України уклали з юридичними особами той держави в якій вони перебувають трудовий договір.
3. Громадяни України уклали з роботодавцями – фізичними особами в якій вони перебувають трудовий договір.
4. Громадяни України уклали з роботодавцями – фізичними особами України трудовий договір про виконання роботи за кордоном, якщо це не суперечить законодавству держави, на території якої виконується робота.

130. Джерелами регулювання трудових відносин з «іноземним елементом» за міжнародним приватним правом є:

1. Міжнародні акти.
2. Рішення органів місцевого самоврядування.
3. Звичаєве право.
4. Рішення підприємств, установ і організацій.

131. Відповідно до конвенція Міжнародної організації праці від 23 лютого 2006 року «Про працю в морському судноплаванні» (Женева), зазначено, що кожна держава-член забезпечує, що б судна плаваючі під його прапором мали на борту такі документи:

1. Свідоцтво про відповідність трудовим нормам у морському судноплаванні.
2. Свідоцтво про одруження.
3. Декларація про дотримання трудових норм у морському судноплаванні.
4. Декларація про доходи.

132. Відповідно до конвенція Міжнародної організації праці від 23 лютого 2006 року «Про працю в морському судноплаванні» (Женева), визначений вік з якого настає трудова дієздатність на борту судна з:

1. 16 років.
2. 17 років.
3. 18 років.
4. 21 року.

133. Відповідно до конвенція Міжнародної організації праці від 23 лютого 2006 року «Про працю в морському судноплаванні» (Женева), зазначено що нічним часом на борту судна вважається час який:

1. Охоплює період не менш шести годин.
2. Охоплює період не менш семи годин.
3. Охоплює період не менш восьми годин.
4. Охоплює період не менш дев'яти годин.

134. Відповідно до конвенція Міжнародної організації праці від 23 лютого 2006 року «Про працю в морському судноплаванні» (Женева), зазначено що нічним часом на борту судна вважається час який:

1. Починається не пізніш десяти годин вечора і закінчується не раніш чотирьох годин ранку.
2. Починається не пізніш одинадцяти годин вечора і закінчується не раніш семи годин ранку.
3. Починається не пізніш дванадцяти годин вечора і закінчується не раніш п'яти годин ранку.
4. Починається не пізніш дев'яти годин вечора і закінчується не раніш шести годин ранку.

135. Конвенція від 22.10.1996 N 180 «Про робочий час моряків і склад суднового екіпажу» (Женева) зазначено, що максимальна тривалість робочого часу суднового екіпажу не повинна перевищувати:

1. 8 годин на будь-який 24-годинний період і 40 години на будь-який семиденний період.
2. 12 годин на будь-який 24-годинний період і 60 години на будь-який семиденний період.
3. 14 годин на будь-який 24-годинний період і 72 години на будь-який семиденний період.
4. 16 годин на будь-який 24-годинний період і 76 години на будь-який семиденний період.

136. Конвенція від 22.10.1996 N 180 «Про робочий час моряків і склад суднового екіпажу» (Женева) зазначено, що мінімальний час відпочинку суднового екіпажу не має бути меншим ніж:

1. Семи годин на будь-який 24-годинний період і 66 годин на будь-який семиденний період.
2. Дев'яти годин на будь-який 24-годинний період і 70 годин на будь-який семиденний період.
3. Десяти годин на будь-який 24-годинний період і 77 годин на будь-який семиденний період.
4. Восьми годин на будь-який 24-годинний період і 72 годин на будь-який семиденний період.

137. Конвенція від 22.10.1996 N 180 «Про робочий час моряків і склад суднового екіпажу» (Женева) зазначено, що тривалість відпочинку суднового екіпажу може бути поділена не більш ніж:

1. На два періоди, один з яких триває принаймні чотири години, а інтервал між послідовними періодами відпочинку не перевищує 10 годин.
2. На два періоди, один з яких триває принаймні п'яти годин, а інтервал між послідовними періодами відпочинку не перевищує 12 годин.
3. На два періоди, один з яких триває принаймні шість годин, а інтервал між послідовними періодами відпочинку не перевищує 14 годин.
4. На два періоди, один з яких триває принаймні восьми годин, а інтервал між послідовними періодами відпочинку не перевищує 16 годин.

138. Конвенція від 29.10.1976 N 146 «Про щорічні оплачувані відпустки морякам» (Женева) зазначено, що кожний моряк має право на щорічну оплачувану відпустку не менш ніж:

1. 24 календарних днів за один рік роботи.
2. 28 календарних днів за один рік роботи.
3. 30 календарних днів за один рік роботи.
4. 36 календарних днів за один рік роботи.

139. Відповідно до конвенції, що скасовує легалізацію іноземних документів (Гаага) зазначено, що набуває чинності між державою, що приєднується, і державами, які не висловили заперечень проти її приєднання на:

1. На тридцятий день після закінчення тридцяти денного строку.
2. На п'ятдесятий день після закінчення п'ятимісячного строку.
3. На шістдесятий день після закінчення шестимісячного строку.
4. На дев'яностий день після закінчення дев'яностомісячного строку.

140. Законом України від 22.09.2011 № 3773-VI «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» передбачено, що іноземці та особи без громадянства, які постійно проживають в Україні, а також яким надано статус біженця в Україні, вони:

1. Не мають право працювати на підприємствах, в установах і організаціях без дозволу місцевих органів влади.
2. Мають право працювати на підприємствах, в установах і організаціях, але необхідний дозвіл органів державної зайнятості з питань працевлаштування.
3. Мають право працювати на підприємствах, в установах і організаціях на підставах і в порядку, встановлених для громадян України.
4. Мають право займатися іншою трудовою діяльністю на підставах і в порядку, встановлених для громадян України.

141. Законом України від 22.09.2011 № 3773-VI «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» передбачено, що для іноземців, працевлаштування яких відповідно до законодавства України здійснюється без дозволу на застосування праці іноземців замість такого дозволу подається:

1. Трудовий договір.
2. Трудова книжка.
3. Довідка про належність до іншої держави.
4. Довідка про стан сім'ї.

142. Відповідно до міжнародного приватного права, діяльність, пов'язана з посередництвом у працевлаштуванні на роботу за кордоном громадян, провадиться лише на підставі:

1. Запрошення роботодавця.
2. Сплати візового збору.
3. Ліцензії.
4. Закордонного паспорта.

143. Відповідно до договору між Україною та Литовською Республікою від 23.04.2001 «Про соціальне забезпечення» зазначено, що до осіб, що працюють за наймом, зайнятих у роботодавця на території однієї Сторони та направлених цим роботодавцем на територію іншої Сторони для виконання робіт на користь цього роботодавця, продовжує:

1. Застосовуватися законодавство першої Сторони за умови, що строк роботи цих осіб не перевищує одного року.
2. Застосовуватися законодавство першої Сторони за умови, що строк роботи цих осіб не перевищує двох років.

3. Застосовуватися законодавство першої Сторони за умови, що строк роботи цих осіб не перевищує трьох років.
4. Застосовуватися законодавство першої Сторони за умови, що строк роботи цих осіб не перевищує чотирьох років.

144. Відповідно до договору між Україною та Литовською республікою від 23.04.2001 «Про соціальне забезпечення» зазначено, що плата зборів державного соціального страхування за трудову діяльність громадян проводиться:

1. Відповідно до законодавства України на момент здійснення трудової діяльності.
2. Відповідно до законодавства Литовської республіки на момент здійснення трудової діяльності.
3. Відповідно до законодавства тієї сторони, законодавство якої застосовується відповідно до цього Договору на момент здійснення трудової діяльності.
4. Відповідно до законодавства і за власним розсудом обох Сторін.

145. Відповідно до договору між Україною та Литовською республікою від 23.04.2001 «Про соціальне забезпечення» зазначено, що виплата пенсій, допомог та відшкодування шкоди громадянам здійснюється:

1. У валюті Сторони, на території якої проживає особа, що їх одержує.
2. У валюті Сторони, на території якої народилась особа, що їх одержує.
3. У валюті Сторони, за власним розсудом особи, що їх одержує.
4. У валюті Сторони, на території якої проживають батьки.

146. Відповідно до угоди між Урядом України та Урядом Республіки Польща від 16.02.1994 «Про взаємне працевлаштування працівників» зазначено, що тривалість роботи працівників, які працюють у роботодавців на території іншої країни не може перевищувати:

1. Шести місяців.
2. Дванадцяти місяців.
3. Вісімнадцяти місяців.
4. Двадцяти чотирьох місяців.

147. Відповідно до угоди між Урядом України та Урядом Республіки Польща від 16.02.1994 «Про взаємне працевлаштування працівників» зазначено, що тривалість роботи працівників за контрактом, які направлені на території іншої країни з метою реалізації експортного будівництва укладених між суб'єктами господарської діяльності обох країн не може перевищувати:

1. Шести місяців за заявою роботодавця та згодою цього працівника.
2. Дванадцяти місяців за заявою роботодавця та згодою цього працівника..
3. Вісімнадцяти місяців за заявою роботодавця та згодою цього працівника.
4. Двадцяти чотирьох місяців за заявою роботодавця та згодою цього працівника.

148. Відповідно до угоди між Урядом України та Урядом Республіки Польща від 16.02.1994 «Про взаємне працевлаштування працівників» зазначено, що для продовження трудових відносин з працівником роботодавцю необхідно вирішити в установленому порядку питання про продовження дозволу про працевлаштування не пізніше ніж:

1. За п'ятнадцять днів до закінчення терміну його дії.
2. За місяць до закінчення терміну його дії.
3. За сорок п'ять днів до закінчення терміну його дії.
4. За два місяці до закінчення терміну його дії.

149. Відповідно до угоди між Урядом України та Урядом Республіки Польща від 16.02.1994 «Про взаємне працевлаштування працівників» зазначено, що у разі підписання трудового договору працівник бере на себе письмове зобов'язання, що він:

1. Не буде перебувати в країні працевлаштування довше терміну, на якій він одержав дозвіл.
2. Не буде перебувати в країні працевлаштування довше терміну, на якій він одержав дозвіл за умови високої винагороди за працю.
3. Не буде шукати іншої роботи, крім цієї, яка була передбачена дозволом на працевлаштування.
4. Не буде шукати іншої роботи, крім цієї, яка була передбачена дозволом на працевлаштування за умови високої винагороди за працю.

150. Відповідно до угоди між Урядом України та Урядом Республіки Польща від 16.02.1994 «Про взаємне працевлаштування працівників» зазначено, що для отримання роботи працівникам, які працюють у роботодавця на території іншої держави необхідно отримати:

1. Дозвіл на працевлаштування відповідного органу по праці країни працевлаштування виданий в порядку та на умовах, визначених законодавством країни працевлаштування.
2. Дозвіл на працевлаштування відповідного органу по праці іншої країни працевлаштування з якої прибув працівник виданий в порядку та на умовах, визначених законодавством іншої країни працевлаштування.
3. Дозвіл на працевлаштування відповідного органу по праці іншої країни працевлаштування з якої прибув працівник виданий в порядку та на умовах, визначених законодавством країни працевлаштування за умови письмового дозволу одного із батьків.
4. Дозвіл на працевлаштування відповідного органу по праці іншої країни працевлаштування з якої прибув працівник виданий в порядку та на умовах, визначених законодавством іншої країни працевлаштування за умови письмового дозволу одного із батьків.

151. Відповідно до угоди між Урядом України та Урядом Республіки Білорусь від 17.07.1995 «Про трудову діяльність та соціальний захист громадян України та Республіки Білорусь, які працюють за межами своїх держав» зазначено, що дозвіл на працевлаштування видається на термін виконання роботи у визначеного роботодавця, але не більше, ніж:

1. На шість місяців.
2. На один рік.
3. На вісімнадцять місяців.
4. На два роки.

152. Відповідно до угоди між Урядом України та Урядом Республіки Білорусь від 17.07.1995 «Про трудову діяльність та соціальний захист громадян України та Республіки Білорусь, які працюють за межами своїх держав» зазначено, що для продовження трудових відносин з працівником роботодавцю необхідно вирішити в установленому порядку питання про:

1. Продовження дозволу на працевлаштування не пізніше десяти днів до закінчення терміну його дії.
2. Продовження дозволу на працевлаштування не пізніше п'ятнадцяти днів до закінчення терміну його дії.
3. Продовження дозволу на працевлаштування не пізніше одного місяця до закінчення терміну його дії.
4. Продовження дозволу на працевлаштування не пізніше сорока п'яти днів до закінчення терміну його дії.

153. Відповідно до угоди між Урядом України та Урядом Республіки Білорусь від 17.07.1995 «Про трудову діяльність та соціальний захист громадян України та Республіки Білорусь, які працюють за межами своїх держав» зазначено, що вік, з якого допускається прийняття на роботу працівників, визначається:

1. Законодавством Держави працевлаштування.
2. Окремим законом Держави працевлаштування для іноземних осіб.
3. Конституцією Держави працевлаштування.
4. За власним вибором працівника, який влаштовується на роботу.

154. Відповідно до угоди між Урядом України та Урядом Республіки Білорусь від 17.07.1995 «Про трудову діяльність та соціальний захист громадян України та Республіки Білорусь, які працюють за межами своїх держав» зазначено, що по закінченні трудового договору (контракту) роботодавець у трудовій книжці працівника робить відповідний запис і видає:

1. Довідку про заробітну плату за період роботи помісячно.
2. Довідку про заробітну плату за період роботи поквартально.
3. Довідку про заробітну плату за період роботи за рік.
4. Довідку про заробітну плату за період роботи за півроку.

155. Відповідно до угоди між Урядом України та Урядом Республіки Білорусь від 17.07.1995 «Про трудову діяльність та соціальний захист громадян України та Республіки Білорусь, які працюють за межами своїх держав» зазначено, що медичне обслуговування працівників здійснюється за рахунок:

1. Роботодавців на рівних умовах з громадянами Держави працевлаштування.
2. Працівника.
3. Міністерства закордонних справ.
4. Органів місцевого самоврядування.

156. Відповідно до угоди між Урядом України та Урядом Республіки Білорусь від 17.07.1995 «Про трудову діяльність та соціальний захист громадян України та Республіки Білорусь, які працюють за межами своїх держав» зазначено, що роботодавець відповідно до укладеного договору з працівником в разі втрати працездатності з вини роботодавця відшкодовує:

1. Фактичні витрати на лікування потерпілого згідно з актами (рахунками) поданими державними організаціями і установами охорони здоров'я.
2. Фактичні витрати на реабілітацію потерпілого згідно з актами (рахунками) поданими державними організаціями і установами охорони здоров'я.
3. Сплачує дорожні витрати потерпілому за умови повернення роботодавцю дорожніх витрат, які отримав потерпілий.
4. Сплачує дорожні витрати потерпілому.

157. Міжнародний цивільний процес означає:

1. Сукупність процесуальних норм, яка є складовою частиною цивільного процесуального права як внутрішнього права держави.
2. Сукупність процесуальних норм, яка є складовою частиною цивільного процесуального права як зовнішнього права держави.
3. Сукупність процесуальних норм, пов'язаних із захистом іноземців.
4. Сукупність процесуальних норм, пов'язаних із захистом іноземних підприємств і організацій у суді чи арбітражі.

158. Пролонгаційна угода за міжнародним приватним правом України:

1. Може виступати як самостійний акт.
2. Не може виступати як самостійний акт.
3. Не включає право на укладання угоди на підсудність.
4. Включає право на укладання угоди на підсудність.

159. Проставлення штампу апостиль (для легалізації іноземних документів) за міжнародним приватним правом України може бути виконана:

1. В Кабінеті Міністрів України.
2. В міністерстві закордонних справ України.
3. В Секретаріаті Президента України.
4. Міністерстві юстиції України.

160. Відповідно до умов договору між Україною та Чеською Республікою від 28.05.2001 «Про правову допомогу в цивільних справах» зазначено, що свідок і експерт мають:

1. Право на часткове відшкодування витрат на проїзд органом юстиції, який його викликав.
2. Право на відшкодування витрат на проїзд органом юстиції, який його викликав.
3. Право на часткове відшкодування витрат невиплаченої заробітної плати органом юстиції, який його викликав.
4. Право на відшкодування витрат на проїзд органом юстиції, який його викликав.

161. Відповідно до умов договору між Україною та Чеською Республікою від 28.05.2001 «Про правову допомогу в цивільних справах» зазначено, що відповідь про правову допомогу орган юстиції запитуваної Договірної Сторони вручає документ складений:

1. Мовою запитуваної Договірної Сторони.
2. Мовою Договірної Сторони, яка надає правову допомогу.
3. Англійською мовою.
4. Німецькою мовою.

162. За міжнародним приватним правом України рішення іноземного суду підлягає примусовому виконанню якщо:

1. Визнання і виконання цього рішення передбачено міжнародним договором.
2. За згодою Верховного суду України.
3. За спеціальною домовленістю.
4. За згодою суду загальної компетенції.

163. За загальним правилом рішення іноземного суду може бути пред'явлене до примусового виконання протягом:

1. Одного року з дня набрання ним законної сили.
2. Двох років з дня набрання ним законної сили.
3. Трьох років з дня набрання ним законної сили.
4. П'яти років з дня набрання ним законної сили.

164. Відповідно до умов закону України від 24 лютого 1994 р. № 4002-XII. «Про міжнародний комерційний арбітраж» зазначено, якщо сторони при вирішенні спорів, які виникають у сфері міжнародної торгівлі не визначили кількісний склад арбітрів то призначається:

1. Два арбітри.
2. Три арбітри.
3. П'ять арбітрів.
4. Сім арбітрів.

165. Відповідно до умов закону України від 24 лютого 1994 р. № 4002-XII. «Про міжнародний комерційний арбітраж» зазначено, що при вирішенні спорів сторонами, які виникають у сфері міжнародної торгівлі у всіх випадках третейський суд приймає рішення згідно з:

1. Врахуванням інтересів третіх осіб
2. Врахуванням торгових звичаїв, що стосується даної угоди.
3. Врахуванням інтересів органів місцевого самоврядування.
4. Умовами, що стосується даної угоди.

166. Цивільно-правові відносини з іншими державами поділяються на:

1. Приватноправові відносини.
2. Публічно-правові відносини.
3. Морально-правові відносини.
4. Естетично-правові відносини.

167. Відповідно до умов закону України від 24 лютого 1994 р. № 4002-XII. «Про міжнародний комерційний арбітраж» будь-яка із сторін, повідомивши про це іншу сторону, може просити арбітражний суд виправити будь-яку допущену в рішенні помилку в підрахунках, описку чи друкарську помилку або інші помилки аналогічного характеру протягом:

1. 10 днів після отримання рішення, якщо сторонами не узгоджено інший строк.
2. 15 днів після отримання рішення, якщо сторонами не узгоджено інший строк.
3. 30 днів після отримання рішення, якщо сторонами не узгоджено інший строк.
4. 45 днів після отримання рішення, якщо сторонами не узгоджено інший строк.

168. Відповідно до умов закону України від 24 лютого 1994 р. № 4002-XII. «Про міжнародний комерційний арбітраж» зазначено, що при вирішенні спорів сторонами, які виникають у сфері міжнародної торгівлі у всіх випадках третейський суд приймає рішення згідно з:

1. Врахуванням інтересів третіх осіб
2. Врахуванням торгових звичаїв, що стосується даної угоди.
3. Врахуванням інтересів органів місцевого самоврядування.
4. Умовами, що стосується даної угоди.

169. Міжнародний комерційний арбітражний суд є:

1. Тимчасово діючою арбітражною установою (третейським судом), що здійснює свою діяльність згідно з Законом України «Про міжнародний комерційний арбітраж».
2. Самостійною постійно діючою арбітражною установою (третейським судом), що здійснює свою діяльність згідно з Законом України «Про міжнародний комерційний арбітраж».

3. Тимчасово діючою арбітражною установою (третейським судом), що здійснює свою діяльність тільки під час розгляду конкретної арбітражної справи згідно з Законом України «Про міжнародний комерційний арбітраж».
4. Періодично діючою арбітражною установою (третейським судом), що здійснює свою діяльність згідно з Законом України «Про міжнародний комерційний арбітраж».

170. Морська арбітражна комісія є:

1. Тимчасово діючою арбітражною установою (третейським судом), що здійснює свою діяльність згідно з Законом України «Про міжнародний комерційний арбітраж».
2. Тимчасово діючою арбітражною установою (третейським судом), що здійснює свою діяльність тільки під час розгляду конкретної арбітражної справи згідно з Законом України «Про міжнародний комерційний арбітраж».
3. Самостійною постійно діючою арбітражною установою (третейським судом), що здійснює свою діяльність згідно з Законом України «Про міжнародний комерційний арбітраж».
4. Періодично діючою арбітражною установою (третейським судом), що здійснює свою діяльність згідно з Законом України «Про міжнародний комерційний арбітраж».

7. ПИТАННЯ, ЩО ВІНОСЯТЬСЯ НА ЗАЛІК (ІСПИТ)

3. Сфера дії міжнародного приватного права, його роль в організації міжнародних економічних, наукових і культурних зв'язків. Значення міжнародного приватного права в регулюванні зовнішньоекономічної діяльності.
4. Предмет міжнародного приватного права. Приватні відносини міжнародного характеру. Поняття та види іноземного елемента у відносинах цивільно-правового характеру.
5. Методи правового регулювання у міжнародному приватному праві.
6. Склад та порядок норм міжнародного приватного права. Колізійне право. Матеріальне право.
7. Подолання колізійної проблеми як загальний метод міжнародного приватного права. Колізійно-правовий і матеріально-правовий способи регулювання правовідносин, укладених іноземним елементом.
8. Роль порівняльного методу дослідження та вивчення міжнародного приватного права. Поняття міжнародного приватного права. Місце міжнародного приватного права в правовій системі.
9. Принципи та функції міжнародного приватного права.
10. Зародження і розвиток міжнародного приватного права. Становлення доктрини міжнародного права. Сучасні проблеми міжнародного приватного права.
11. Концепції *Lex mercatoria* і міжнародне приватне право.
12. Міжнародні наукові інститути та організації, що займаються проблемами міжнародного приватного права.
13. Загальна характеристика джерел міжнародного приватного права, їх види. Питання про доктрину та «автономію волі» як джерел міжнародного приватного права.
14. Джерела *Lex mercatoria*.
15. Внутрішнє законодавство як джерело міжнародного приватного права.
16. Закони про міжнародне приватне право та інші нормативні акти зарубіжних країн.
17. Українське законодавство з питань міжнародного приватного права. Характеристика Закону України «Про міжнародне приватне право» від 23 червня 2005 року.
18. Міжнародний договір як джерело міжнародного приватного права. Співвідношення міжнародного договору та внутрішнього закону.
19. Багатосторонні договори, які містять уніфіковані колізійні та матеріальні норми.
20. Міжнародні центри з підготовки конвенцій в галузі міжнародного приватного права.
21. Судовий прецедент як джерело міжнародного приватного права в окремих країнах системи загального права. Значення судової і арбітражної практики у системі джерел міжнародного приватного права.
22. Звичай як джерело міжнародного приватного права. Торгові звичаї. Звичаї ділового обороту.

23. Вчення про колізійну норму. Поняття та передумови колізій законів міжнародному приватному праві.
24. Об'єктивна необхідність колізійних норм. Поняття, структура та види колізійних норм. Основні формули прикріплення та сфера їх застосування.
25. Принципи колізійного права. Автономія волі. Принцип найтіснішого зв'язку.
26. Застосування колізійних норм. Правова кваліфікація. Приховані колізії законів. Проблема «конфлікту кваліфікацій» та методи його вирішення.
27. Зворотне відсилання до права третьої країни.
28. Наслідки обходу закону. Застереження про публічний порядок.
29. Встановлення змісту норм іноземного права.
30. Уніфікація і гармонізація у міжнародному приватному праві: поняття, відмінності та взаємодія.
31. Уніфікація норми їх правова природа, види та призначення.
32. Поняття правового режиму та його види.
33. Взаємність у міжнародному приватному праві. Матеріальна і формальна взаємність.
34. Регорсії міжнародному приватному праві.
35. Особливості правового положення держави у міжнародних цивільних правовідносинах.
36. Поняття та види імунітету держави у міжнародному приватному праві. Імунітет власності держави.
37. Законодавство і судова практика зарубіжних країн про імунітет іноземної держави.
38. Міжнародно-правові кодифікації з питань імунітету держави.
39. Законодавство України стосовно можливості відмови усіх чи певного виду імунітету.
40. Особливості правового регулювання відносин власності у міжнародному приватному праві. Право власності на окремі види майна.
41. Майно, яке не може знаходитись у приватної власності громадян, громадських об'єднань міжнародних організацій і юридичних осіб інших держав на території України.
42. Угоди про взаємне визнання прав та врегулювання відносин власності між Україною та Російською Федерацією, Білорусією, Молдовою, Грузією, Азербайджанською республікою.
43. Особливості майнових прав іноземних суб'єктів господарської діяльності в Україні.
44. Колізійні питання права власності й вирішення їх у законодавстві України, інших держав та у міжнародних договорах.
45. Правовий режим іноземної власності на території України.
46. Система гарантій іноземним інвесторам, зокрема в разі зміни законодавства про іноземні інвестиції.
47. Міжнародний захист іноземних інвестицій. Правовий режим націоналізації у міжнародному приватному праві.

48. Екстериторіальна дія законів про націоналізацію. Націоналізація з питань компенсації.
49. Загальні положення договірного права у міжнародному обігу.
50. Питання і особливості зовнішньоекономічного договору (контракту).
51. Використання інших термінів: зовнішньоторговельний (зовнішньоекономічний) правочин, міжнародний комерційний договір (контракт).
52. Поняття зобов'язального статусу правочину. Сфера дії права, що застосовуються до договору. Колізійні питання договірних зобов'язань.
53. Закон, що застосовується до форми договору. Застосування права з питань змісту контракту.
54. Вибір права за погодженням сторін договору. Право, що застосовується до договору за відсутності погодження сторін про вибір права.
55. Випадки застосування імперативних колізійних прив'язок.
56. Вимоги чинного законодавства України стосовно форми змісту і порядку укладення зовнішньоекономічних договорів (контрактів).
57. Типові (модельні договори) «Інкортемс» (2010).
58. Уніфікація міжнародно-правових норм у сфері міжнародної купівлі-продажу товарів.
59. Конвенція ООН про договори міжнародної купівлі-продажу товарів. Сфера застосування та загальні положення.
60. Поняття договору міжнародної купівлі-продажу товарів. Критерії відмежування від інших договорів.
61. Укладення договору міжнародної купівлі-продажу товарів. Визначення моменту, з настанням якого договір вважається укладеним.
62. Зобов'язання продавця. Засоби правового захисту у випадку порушення договору продавцем.
63. Зобов'язання покупця. Засоби правового захисту у випадку порушення договору покупцем.
64. Правила переходу ризику у зв'язку з втратою чи пошкодженням товару. Вирішення питання про перехід права власності відповідно до норм застосовного права.
65. Наслідки розірвання договору. Поняття та склад збитків у зв'язку з порушенням та розірванням договору, вимоги щодо їх відшкодування.
66. Підстави звільнення від відповідальності та порядок їх застосування.
67. Позовна давність у міжнародній купівлі-продажу товарів. Строк позовної давності та початок його перебігу. Загальні обмеження строку позовної давності і можливість його зміни. Наслідки впливу строку позовної давності.
68. Поняття та види міжнародних перевезень і правові наслідки їх здійснення.
69. Загальна характеристика джерел права, що регулюють міжнародні перевезення.
70. Уніфікація правил міжнародних перевезень та основні транспортні конвенції.
71. Внутрішньо законодавство України. Цивільний кодекс, транспортні кодекси (статути).

72. Міжнародні залізничні перевезення. Приєднання України до Конвенції про міжнародні залізничні перевезення (КОТІФ) – Закон України від 05 червня 2006 року. Відповідальність сторін за договором перевезення вантажу, пасажирів і багажу.
73. Міжнародні автомобільні перевезення. Відповідальність сторін за договором. Обмеження відповідальності перевізника.
74. Міжнародні повітряні перевезення. Відповідальність перевізника за збереження вантажу, життя і здоров'я пасажирів. Межі відповідальності.
75. Міжнародні морські перевезення. Колізії законів в галузі торговельного мореплавства.
76. Застосування права до відносин за договорами морського перевезення вантажів, фрахтування судна без екіпажу, лізингу, буксирування, морського страхування, а також за договорами морського перевезення пасажирів і морського круїзу.
77. Документи, що підтверджують наявність і зміст договору морського перевезення вантажу, рейсовий чартер, коносамент. Визначення правовідносин між перевізником і одержувачем вантажу.
78. Відповідальність перевізника за втрату, нестачу і пошкодження вантажу.
79. Підстави звільнення від відповідальності. Навігаційна помилка.
80. Обмеження відповідальності перевізника при зазначеній вартості вантажу.
81. Розрахункова одиниця. Відповідальність перевізника за шкоду, заподіяної внаслідок смерті пасажирів або ушкодження його здоров'я. Межі відповідальності перевізника.
82. Претензії та позови з міжнародних перевезень, вантажів і пасажирів. Особливості обчислення строків претензійної та позовної давності.
83. Деліктні зобов'язання з іноземним елементом.
84. Колізії законів, що регулюють зобов'язання внаслідок завдання шкоди.
85. Колізійні питання деліктних зобов'язань в українському законодавстві.
86. Закон, що застосовується до зобов'язань внаслідок завдання шкоди.
87. Питання про можливість вибору сторонами зобов'язання застосованого права.
88. Міжнародні договори стосовно деліктної відповідальності. Питання деліктних зобов'язань у договорах про правову допомогу.
89. Відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смерті.
90. Обмеження відповідальності в окремих деліктних правовідносинах з іноземним елементом (за ядерну шкоду, за шкоду від забруднення нафтою, у сфері космічної діяльності тощо).
91. Міжнародне приватне трудове право як підгалузь міжнародного приватного права.
92. Трудові відносини з іноземним елементом та джерела їх правового регулювання.
93. Міжнародні правові документи про правовий статус і захист трудящих мігрантів.

94. Колізійні питання трудових відносин. Право, що застосовується до трудового договору.
95. Трудова діяльність іноземців і осіб без громадянства в Україні та порядок її здійснення.
96. Праця громадян України за кордоном. Регулювання посередництва у працевлаштуванні на роботу за кордоном.
97. Відшкодування шкоди перевізникові за міжнародними договорами України з питань трудової діяльності та соціального забезпечення працівників.
98. Поняття, зміст і місце цивільного процесу в системі міжнародного приватного права. Джерела міжнародного цивільного процесу.
99. Міжнародна підсудність: поняття, види та способи визначення. Пролонгаційні угоди.
100. Право на судовий захист і цивільні процесуальні права та обов'язки іноземних громадян і осіб без громадянства та іноземних підприємств і організацій в Україні.
101. Процесуальне положення іноземної держави.
102. Встановлення змісту іноземного права.
103. Виконання судових доручень. Здійснення нотаріальних дій.
104. Легалізація іноземних офіційних документів, способи її здійснення. Апостиль.
105. Визнання і виконання в Україні рішень іноземних судів.
106. Поняття і правова природа міжнародного комерційного арбітражу, міжнародно-правові засади його діяльності. Закон України «Про міжнародний арбітраж».
107. Арбітражна угода: форма, зміст та правове значення. Види третейських (арбітражних) судів. Арбітраж ad hoc.
108. Міжнародний комерційний арбітражний суд і Морська арбітражна комісія (МАК) при Торгово-промислової палаті України, їх компетенція і регламентація діяльності.
109. Міжнародні комерційні арбітражі в інших країнах.
110. Конвенція про визнання і виконання іноземних арбітражних рішень.

8. КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ

Модуль № 1; № 2. ЗАГАЛЬНА І ОСОБЛИВА ЧАСТИНА

Поточний контроль

1. Експрес-контроль готовності до лекції (1–2 бали)

2 бали – студент усно (чи письмово) дав усі правильні вичерпні відповіді.

1 бал – студент усно (чи письмово) більш ніж на 50 % дав усі правильні відповіді.

2. Тестування(1–4 бали)

4 бали – студент виконав правильно 100 % завдання.

3 бали – студент дав правильну відповідь понад 50 % усього завдання.

2 бали – студент правильно виконав 50 % завдання.

1 бал – студент правильно виконав 1/3 завдання.

3. Критерії оцінювання при захисті практичних письмових завдань і усних відповідей на практичних заняттях

4 бали – студент дає на рівні самостійного творчого мислення на основі ґрунтовного знання проблеми, що висвітлюється, основних понять і правових категорій, розуміння закономірностей виникнення, розвитку, протікання правових процесів, грамотне, логічно-послідовне викладення теоретичного і практичного матеріалу, обґрунтовані й докладні відповіді на запитання викладача та студентів, правильні рішення задач, уміння пов'язувати теоретичний матеріал із сучасними досягненнями правової науки з використанням прикладів, робити узагальнення та висновки, не користуючись конспектом.

3 бали – студент знає матеріал, дає теоретично і практично обґрунтовані відповіді, відповідь побудована на рівні самостійного мислення з елементами творчого пошуку, розуміння студентом основних закономірностей викладання навчального матеріалу. У відповідях допускаються незначні помилки та неточності у висвітленні та формулюванні не основних юридичних термінів, визначень, категорій, інших аспектів проблеми, за допомогою викладача швидко орієнтується і знаходить правильні відповіді.

2 бали – у цілому правильна відповідь студента на рівні репродуктивного мислення. Допускаються недостатньо правильні формулювання термінів, категорій, правової норми, окремі незначні помилки у висвітленні основних аспектів проблеми, незнання студентом другорядних понять і категорій.

Контроль підготовки до практичних занять і підготовки окремих тем або питань, що передбачені для самостійного опрацювання, здійснюється на заліковій модульній контрольній роботі (атестації), тобто проміжному контролю.

Проміжний контроль

4. Критерії оцінювання залікового модульного контролю (ЗМК) (атестації)

Заліковий модульний контроль складається із залікової модульної контрольної роботи. Контрольна робота складена у 30 варіантах. Кожний варіант включає в себе виконання двох теоретичних питань і розв'язання задачі. Контрольна робота виконується в чітко визначеній послідовності. Спочатку висвітлюються теоретичні питання, потім розв'язується задача.

Контрольна робота охоплює питання з прочитаних лекцій, виконаних практичних задач і тестів та завдань, що передбачені для самостійного опрацювання. Висвітлення теоретичної частини самостійної контрольної роботи завершується логічними висновками і практичними рекомендаціями.

Контрольна робота містить у собі: **три питання** по модулю № 1 і № 2.

Таким чином, його оцінювання варіює в таких межах: від 2 до 7 балів.

1 питання (з лекцій) – 2 бали.

2 питання (з практичних робіт) – 2 бали.

3 питання (розв'язання задачі) – 3 бали.

Примітка: за грубу помилку знімається 2,5 бала, за незначну помилку 1 бал.

5. Загальні критерії оцінювання індивідуального навчально-дослідницького завдання

Індивідуальне навчально-дослідницьке завдання оцінюється від 2 до 12 балів за критеріями:

- логічності та детальності плану;
- повноти й глибини розкриття теми;
- наявності ілюстрації (схеми) за потребою;
- достатньої кількості використаних джерел;
- якості оформлення.

12 балів – завдання виконане з усіх вищезазначених критеріїв.

Відсутність тієї або іншої складової знижує оцінку роботи на **2 бали**. При опрацюванні зараховується своєчасна здача виконаного завдання викладачеві (згідно з графіком навчального процесу). Якщо якась із вимог не буде виконана, то, на розсуд викладача, оцінку буде знижено.

Результати заліку (іспиту) оцінюються до 25 балів, а мінімальний допуск до іспиту (заліку) становить 35 балів.

Студенти, які набрали за результатами *поточного і підсумкового контролю* від **35** до **59** балів, після належної підготовки мають право повторно скласти іспит (залік) за власною заявою. Перескладання заліку (іспиту) з дисципліни дозволяється двічі, але якщо студент не пересклав залік (іспит) двічі то він відраховується. Повторне складання заліку (іспиту) допускається не більше двох разів з кожної дисципліни: один раз викладачу, другий – комісії, яка створюється деканом факультету. Студенти, які набрали за результатами *поточного і підсумкового контролю* від **0** до **34** балів з залишаються на повторне вивчення даної дисципліни.

Залежно від набраної за весь курс кількості балів, студент одержує таку оцінку.

Кількість балів	Оцінка за школою ECTS	Оцінка за національною школою
90 – 100	A	Відмінно
75 – 89	BC	Добре
60 – 74	DE	Задовільно
35 – 59	FX	Незадовільно з можливістю повторного складання
1 – 34	F	Незадовільно з обов'язковим повторним курсом

Рекомендована література

Нормативно правові акти:

1. *Конституція України*. Прийнята Верховною Радою України 28 червня 1996 р. // ВВР України – 1996. – № 30 – Ст. 141.
2. *Акт* проголошення незалежної України: Прийнятий ВР України 24 серпня 1994 // Відомості ВР Української РСР. – 1991. – № 38. – Ст. 502.
3. *Декларація* про державний суверенітет України: прийнята Верховною Радою УРСР 16 липня 1990. // ВВР УРСР – 1990. – № 31. – Ст. 429.
4. *Закон* України від 16 квітня 1991 р. № 959-XII. (змінами від 05.07.2012 р. №5061-VI) «Про зовнішньоекономічну діяльність» // ВВР УРСР. – 1991. – № 29. – Ст. 377.
5. *Закон* України від 18 вересня 1991 р. № 1560-XII. «Про інвестиційну діяльність» // ВВР УРСР. – 1991. – № 47. – Ст. 646.
6. *Закон* України від 04 лютого 1994 р. № 3929-XII. (із змінами і доповненнями) «Про правовий статус іноземців» // ВВР України. – 1994. – № 23. – Ст. 162; 2003. – № 16. – Ст. 117.
7. *Закон* України від 24 лютого 1994 р. № 4002-XII. «Про міжнародний комерційний арбітраж» // ВВР України. – 1994. – № 25. – Ст. 198.
8. *Закон* України від 10 листопада 1994 р № 240/94-ВР «Про ратифікацію Конвенції про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах» // ВВР України. – 1994. – № 46. – Ст. 417
9. *Закон* України від 15 вересня 1995 р. (в редакції від 04 жовтня 2001 р.) «Про операції з давальницькою сировиною у зовнішньоекономічній діяльності» // ВВР України. – 2002. – № 6. – Ст. 40.
10. *Закон* України від 19 березня 1996 року № 93/96-ВР. «Про режим іноземного інвестування» з подальшими змінами // ВВР України. – 1996. – № 19. – Ст. 80.
11. *Закон* України «Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті» // ВВР України. – 1996. – № 28. – Ст. 135.
12. *Закон* України від 02 грудня 1997 р. «Про торгово-промислові палати в Україні» // ВВР України. – 1998. – № 13. – Ст. 52.
13. *Закон* України від 23 грудня 1998 р. «Про регулювання бартерних (товарообмінних) операцій у галузі зовнішньоекономічних відносин» // ВВР України – 1999. – № 5–6. – Ст. 44.
14. *Закон* України від 18 січня 2001 р. № 2235-III (зі змінами) «Про громадянство України» // ВВР України. – 2001. – № 13, Ст. 65.
15. *Закон* України від 10 січня 2002 № 2927-III «Про ратифікацію договору між Україною та Чеською Республікою про правову допомогу в цивільних справах» // ВВР України. – 2002. – № 23, Ст.147.
16. *Закон* України від 29 червня 2004 р. № 1906-IV (зі змінами) «Про міжнародні договори України» // ВВР України. – 2004. – № 50. – Ст. 540.
17. *Закон* України від 23 червня 2005 р. № 2709 «Про міжнародне приватне право» // ВВР України. – 2005. – № 32. – Ст. 422.
18. *Закон* України від 08 липня 2011 р. № 3671-VI «Про біженців, які потребують додаткового або тимчасового захисту» // ВВР України. – 2012. – №

16. – Ст. 146.

19. *Закон України від 22 вересня 2011 р. № 3773-VI «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» // ВВР України. – 2012. – № 19–20. – Ст. 179.*

20. *Закон України від 05 червня 2014 р. № 1323-VII «Про внесення змін до деяких законів України щодо найменування національних комісій, що здійснюють» // ВВР України. – 2014. – № 34. – Ст. 1166.*

21. *Угода між Урядом України та Урядом Республіки Польща від 16.02.1994 «Про взаємне працевлаштування працівників».*

22. *Угода між Урядом України та Урядом Республіки Білорусь від 17.07.1995 «Про трудову діяльність та соціальний захист громадян України та Республіки Білорусь, які працюють за межами своїх держав».*

23. *Договір між Україною та Литовською Республікою від 23 квітня 2001 р. «Про соціальне забезпечення».*

24. *Договір між Україною та Чеською Республікою від 28.05.2001 «Про правову допомогу в цивільних справах».*

25. *Угода між Міністерством праці та соціальної політики України та Міністерством соціальної охорони і праці Литовської Республіки від 9 грудня 2012 р. «Про порядок реалізації Договору між Україною та Литовською Республікою про соціальне забезпечення».*

26. *Конвенція від 25 серпня 1924 р. «Про уніфікацію деяких правил про коносамент» (Брюссель).*

27. *Конвенція від 12 жовтня 1929 р. «Про уніфікацію деяких правил, що стосуються міжнародних повітряних перевезень» (Варшава).*

28. *Конвенція УНІДРУА від 19 травня 1956 р. «Про договори міжнародного дорожнього перевезення вантажів (КДПВ)» (Женева).*

29. *Міжнародна конвенція від 25 травня 1962 р. «Про відповідальність операторів ядерних суден».*

30. *Віденська конвенція від 21.05.1963 р. (в редакції від 12. 09. 1997 р.) «Про цивільну відповідальність за ядерну шкоду» (МАГАТЕ).*

31. *Віденська конвенція від 23.05.1969 р. «Про право міжнародних договорів».*

32. *Конвенція ООН від 17 грудня 1971 р. «Про цивільну відповідальність у галузі морських перевезень ядерних матеріалів».*

33. *Конвенція УНІДРУА від 1 березня 1973 р. «Про договори міжнародного автомобільного перевезення пасажирів і багажу (КАПП)» (Женева).*

34. *Конвенція ІМО від 13 грудня 1974 р. «Про перевезення морем пасажирів та їх багажу» (Афіни).*

35. *Конвенція від 29 жовтня 1976 N 146 «Про щорічні оплачувані відпустки морякам» (Женева).*

36. *Конвенція Організації Об'єднаних Націй від 31 березня 1978 р. «Про морське перевезення вантажів» (Гамбург).*

37. *Віденська конвенція від 23 серпня 1978 р. Про правонаступництво держав щодо договорів».*

38. *Конвенція Організації Об'єднаних Націй від 11 квітня 1980 року «Про договори міжнародної купівлі-продажу товарів» (Відень).*

39. *Конвенція* від 09 травня 1980 р. (зі змінами і доповненнями від 03 червня 1999 р.) «Про міжнародні залізничні перевезення» (КОТІФ, Берн).
40. *Конвенція* Організації Об'єднаних Націй з морського права від 10.12.1982 р. (*ратифікована Законом N 728-XIV от 03.06.99, ВВР, 1999, N 31, ст.254*).
41. *Конвенція* від 17 лютого 1983 р. «При представництві при міжнародній купівлі-продажу товарів» (Женева).
42. *Конвенція* від 22 січня 1993 «Про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних і кримінальних справах СНД, Білорусь, Вірменія».
43. *Конвенція* Міжнародної організації праці від 22.10.1996 N 180 «Про робочий час моряків і склад суднового екіпажу» (Женева).
44. *Конвенція* Міжнародної організації праці від 23 лютого 2006 року «Про працю в морському судноплаванні» (Женева).
45. *Декрет* Кабінету Міністрів України від 19 лютого 1993 р. № 15-93 «Про систему валютного регулювання і валютного контролю» // ВВР України. – 1993. – № 19. – Ст. 207.
46. Інструкція про переміщення валюти України, іноземної валюти, банківських металів, платіжних документів, інших банківських документів і платіжних карток через митний кордон України, затверджену постановою Правління Національного банку України від 12.07.2000 N 283, зареєстровану в Міністерстві юстиції України 28.07.2000 за N 452/4673 (зі змінами).
47. *Наказ* Міністерства транспорту та зв'язку України від 17 травня 1999 р. «Про затвердження Порядку укладення договорів страхування морських суден, що перебувають у державній власності і передаються судновласниками у фрахт, оренду, лізинг»
48. *Наказ* Міністерства фінансів України від 19 січня 2004 р. № 17 «Про затвердження Положення про порядок здійснення іноземних інвестицій шляхом набуття у власність нерезидентами облігацій внутрішніх державних позик»
49. *Наказ* Міністерства транспорту та зв'язку України від 13 грудня 2004 р. «Про затвердження Правил оформлення вантажних перевізних документів на перевезення морським транспортом».
50. *Положення* про порядок здійснення іноземних інвестицій шляхом набуття у власність нерезидентами облігацій внутрішніх державних позик, затверджене наказом Міністерства фінансів України від 19 січня 2004 р. № 17.
51. *Постанова* Правління Національного банку України від 27.05.2008 № 148 «Про переміщення готівки і банківських металів через митний кордон України, зареєстрована в Міністерстві юстиції України 11.06.2008 за № 520/15211.
52. *Постанова* Правління Національного банку України «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів» від 24.07.2015 № 478.
53. *Положення* про порядок здійснення уповноваженими банками операцій за документарними акредитивами в розрахунках за зовнішньоекономічними операціями, затверджене Постановою Правління Національного банку України від 3 грудня 2003 р. № 514.
54. *Роз'яснення* Міністерством юстиції України (лист від 11.05.2010 № 26-26/29) щодо застосування міжнародних договорів України «Про правову

допомогу в частині, що стосується скасування вимоги легалізації офіційних документів, виданих компетентними органами Договірних Сторін».

55. *Господарський кодекс України від 16 січня 2003 року (зі змінами).*

56. *Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 року (зі змінами).*

57. *Сімейний кодекс України від 10 січня 2002 року (зі змінами).*

58. *Господарське законодавство України: правове регулювання господарських відносин. Збірник нормативних актів станом на 1 червня 2002 р. – К., 2002. – 815 с.*

Основна література

59. *Європейська Конвенція про зовнішньоторговельний арбітраж (Женева, 1961 р.) // Цірат Г. Міжнародний комерційний арбітраж. – К.: Істина, 2002.*

60. *Конвенція про порядок вирішення інвестиційних спорів між державами та іноземними особами (Вашингтон, 1965 р.) // Закон і бізнес. – 2000. – 77.*

61. *Конвенція про позовну давність у міжнародній купівлі-продажу товарів (Нью-Йорк, 1974, із Віденським протоколом, 1980) // Международное частное право: учеб. Пособие. – Х.: Консум, 1998.*

62. *Конвенція ООН про договори міжнародної купівлі-продажу товарів. – Відень, 1980 // Международное частное право: учеб. Пособие. – Х.: Консум, 1998.*

63. *Конвенція, що скасовує вимогу легалізації іноземних документів офіційних (Гаага, 1961 р.) // Юридичний вісник України. – 2003. – № 46.*

64. *Міжнародне приватне право: Навчальний посібник. / за ред. С. Г. Кузьменка. – К.: Центр учбової літератури, 2010.*

65. *Офіційні правила тлумачення торговельних термінів «Інкотермс-2000» (Публікація МТМ № 560) // Урядовий кур'єр. – 2002. – № 63, 68.*

66. *Практика МКАС при ТПП України. Внешнеэкономические споры. И. Г. Побирченко. – К.: Праксі, 2006.*

67. *Принципи міжнародних комерційних договорів (Принципи УНІДРУА) // Розенберг М. Г. Контракт международной купли-продажи. М.: Междунар. центр финанс.-экон. развития, 1996. – С. 431–463.*

68. *Федняк Г. С., Федняк Л. С. Міжнародне приватне право: Підручник. – 4-те вид., переробл. і допов. – К.: Атіка, 2009. – 500 с.*

69. *Чубарєв В. Л. Міжнародне приватне право: Навчальний посібник. / В. Л. Чубарєв. – К.: Атіка, 2006.*

70. *Угода про порядок вирішенні спорів, пов'язаних із здійсненням господарської діяльності (Київ, 1992 р.) // ВВР України. – 1993. – № 9. – Ст. 66.*

Додаткова література

71. *Богун В. П. Зовнішньоекономічні контракти: окремі питання теорії і практики // Вісник Вищого арбітражного суду України. – 2000. – № 1.*

72. *Дзера О. В. Розвиток права власності громадян в Україні. – К.: Вентурі, 1996.*

73. *Довгерт А. С. Правовое регулирование международных трудовых отношений. – К.: УМК ВО. – 1992.*

74. Коломацька С. П. Зовнішньоекономічна діяльність в Україні: правове регулювання та гарантії здійснення: Навч. посіб. – К.: Професіонал, 2004. – 287 с.
75. Кисиль В. І. Lex personalis в міжнародному семейном праві // Вестник Киевского университета. Сер. Междунар. отнош. и междунар. право. – 1980. – Вып. 10.
76. Кисиль В. І. Міжнародне приватне право: питання кодифікації. – К.: Україна, 2000. – 271–280.
77. Кісіль В. І. Судова практика як чинник розвитку норм та інститутів міжнародного приватного права // Вісник Верховного суду України. – 2001. – № 3. – С. 28–30.
78. Кісіль В. І. Питання публічного порядку і законодавче регулювання в міжнародному приватному праві // Наук. зап. / Нац. ун-т «Києво-Могилянська академія», 2001. – 19. – С. 212–219.
79. Кісіль В., Приходько М. Міжнародна-правова уніфікація в регулюванні основних питань міжнародного комерційного арбітражу // Збірник рішень та арбітражної практики Вищого арбітражного суду України. – 1995. – № 2. С. 218–225.
80. Коссак В. М. Правові засади іноземного інвестування в Україні. – Львів: Центр Європи, 1999. – 237 с.
81. Коссак В. Іноземні інвестиції в Україні (цивільно-правовий аспект). – Львів, 1996.
82. Коссак В. М. Застосування Віденської конвенції про міжнародний договір купівлі-продажу в національному законодавстві України. // Український часопис міжнародного права. – 1994. – № 1. – С. 131–139.
83. Омельченко А. Правове регулювання іноземних інвестицій в Україні. – К., 1996.
84. Правове регулювання іноземних інвестицій / За ред. В. М. Коссака. – К., 1999.
85. Паламанчук С. Сумісні підприємства – новий вид юридичної особи // Радянське право. 1989. – № 2.
86. Пожидаєв В. Позинич В. Про конвенції МОП і рівень нормотворення Верховної Ради України щодо захисту соціально-економічних інтересів трудящих // Український часопис прав людини. – 1994. – № 1. – С. 61–65.
87. Притика Ю. Д. Закон України «Про третейські суди»; Науково-практичний коментар. – К.: Концерн «Видавничий дім» «Ін Юре», 2005. – 200 с.
88. Про деякі питання судової практики застосування Статуту залізниць України, інших норм транспортного законодавства Вищий господарський суд; Лист від 29.11.2007 № 01-8/917.
89. Мережко О. Проблематика особистих немайнових прав з погляду міжнародного приватного права (на прикладі України та Польщі) // Юридичний журнал. – 2008. – № 12.
90. Фединак Л. Актуальні питання порядку застосування заходів до забезпечення позову при вирішенні зовнішньоекономічних спорів. // Підприємництво, господарство і право. – 2008. – № 10. – С. 182–183.

91. *Фединяк Г. С.* Принцип *lex loci delicti* та його застосування для регламентації деліктних зобов'язань з «іноземним елементом» // Проблеми державотворення в Україні. Вісник Львівського університету. Серія: юридична. – Вип. 31. – Львів: Світ, 1994. – С. 97–98.
92. *Фединяк Г.* Порівняльний метод і порівняльне правознавство у сфері міжнародного приватного права. // Право України. – 2002. – № 7. – С. 107–110.
93. *Фединяк Г.* Шкода як умова відповідальності за делікти в міжнародному приватному праві та вітчизняному законодавстві // Право України. – 1994. – № 11–12. – С. 37–40.
94. *Фединяк Г. С.* Цивільно-правова природа транснаціональних корпорацій та їх договорів з приймаючою державою: Монографія. – К.: Аттіка, 2008. – С. 201–280.
95. *Фединяк Г. С.* Реалізація норм міжнародного права у сфері приватноправових відносин України з іноземним елементом. Взаємодія міжнародного права з внутрішнім правом України / За ред. В. Н. Денисова. – К.: Юстініан, 2006. – С. 322–334.
96. *Штефан М. Й.* Цивільний процес. – К.: Ін Юре, 1997. – С. 556–598.

Навчально-методичне видання

Олексій Володимирович Александров

Міжнародне приватне право

Методичні рекомендації щодо самостійного опрацювання матеріалу та завдання до практичних занять і контрольних робіт, тестів для студентів магістрів економічних спеціальностей денної та заочної форм навчання за кредитно-модульною системою

Відповідальний за випуск зав. кафедрою О. Я. Пилипчук

Директор РВЦ ДЕТУТ Л. В. Пономаренко

Головний редактор Н. В. Щербак

Макет і верстка В. О. Андрієнка

Підписано до друку 15.04.2012. Формат 60x84/16. Папір офісетний.

Спосіб друку – ризографія. Замовлення № 78-2/10. Наклад 300.

Надруковано в Редакційно-видавничому центрі ДЕТУТ

Свідоцтво про реєстрацію Серія ДК № 3079 від 27.12.2007 р.

03049, м. Київ-49, вул. Миколи Лукашевича.